Boldogházi Hírek

Jászboldogháza Község időszakos lapja

POLGÁRMESTERI HIVATAL
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.:06(57)460-011
faluujsag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2026. OKTÓBER 27. ÉVFOLYAM 4. SZÁM 350 FT

1956. OKTÓBER 23.

Egy szabad országért...

TISZTELETTEL EMLÉKEZÜNK 1956 HŐSEIRE

Az 1956-os forradalom és szabadságharc Magyarország 20. századi történetének legmeghatározóbb eseménye volt, melynek során a magyar nép fellázadt a szovjet megszállás és a kommunista diktatúra ellen. A magyarok szabadságküzdelmét a világ rokonszenve kísérte.

„1956. október 23-a örökre be van jegyezve a szabad emberek, a szabad népek krónikáiba.
A bátorság, az öntudat, a diadal napja volt.”
(J.F. Kennedy)

A 70. évfordulón a forradalmi napok eseményeiből válogattunk korabeli fotókat.

Jobbágy Károly

Mondják, a himnuszt énekelték

Mondják, a himnuszt énekelték
úgy indultak a puskatűznek
s a könnygáz meg a tűzzel telt ég
sem riasztotta vissza őket.
Csorgott a könnyük.
Talán sírtak.
Csorgott a vérük.
Belehaltak.
Diákok voltak.
S ők csinálták
a dicsőséges forradalmat!
1956. október 24.

Kaposvári gimnazisták felvonulása

Tüntető diákok a Jászberényi Lehel Vezér Gimnázium előtt

A szovjet emlékmű ledöntése Jászberényben

Felvonulók Szolnokon

Szolnoki tüntetők a himnuszt hallgatják

POLGÁRMESTERI TÁJÉKOZTATÓ

Felajánlás a tájház számára

Tájházunk a XXX. Jász Világtalálkozóra egy "új" szekérrel gazdagodott, amit Füzesi Viktor ajánlott fel az önkormányzat részére. Hálásan köszönjük!

Nyári diákmunka

Az idei évben is sikeresen vettünk részt a nyári diákmunka programban, amely keretein belül 20 fő 16 és 25 év közötti, nappali tagozatos diáknak biztosítottunk munkalehetőséget.

Jászberényi Szent Erzsébet Kórház Egészségfejlesztési Irodájáról

Augusztus 4-én a Jászság egészségi állapota címmel tartott előadást településünkön három kiváló szakember a Jászberényi Szent Erzsébet Kórház Egészségfejlesztési Irodájából. A sok hasznos információ mellett megismerhettük az iroda működését, elérhetőségét és a lakosság számára nyújtott szolgáltatásait, mint például a dietetikai, mentálhigiénés és életmódváltó konzultációnak a lehetőségét. Az Egészségfejlesztési Iroda minden szolgáltatása térítésmentesen vehető igénybe. Az iroda elérhetőségei, amelyen várják a lakosság megkereséseit, az alábbiak:

Jászberényi Szent Erzsébet Kórház Belgyógyászati tömb I. emelet

Ügyfélfogadási idő:

Csütörtöki napokon 10-12 óra között

Telefonszám: +36 30/894-8213

E-mail: efi_jaszbereny@jaszberenykorhaz.hu

Vármegyei kitüntetésről

Szeretettel gratulálunk Tóth Ildikó helyettesítő jegyző asszonynak, aki augusztus 14-én vehette át a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Közigazgatási és Önkormányzati díjat a vármegyeháza dísztermében rendezett díjátadó ünnepségen. A képviselő-testület, az önkormányzat és hivatal munkatársai nevében tisztelettel köszönöm Jegyző asszonynak a településünkön végzett kiemelkedő szakmai munkáját és együttműködését!

90. születésnapján köszöntöttem Pesti Jánost

Augusztus 31-én a 90. születésnapján köszöntöttem Pesti Jánost, aki szeretett feleségével 63 éve él boldog házasságban. Megható volt látni Boriska néni önzetlen gondoskodását a férje iránt. Isten éltesse még nagyon sokáig Jani bácsit! Sok-sok szép együtt töltött évet kívánok még nekik, szerethessék még egymást nagyon sokáig!

KÖTIVIZIG állománygyűlésének adott otthont a strandfürdő

Szeptember 4-én strandfürdőnk adott otthont a KÖTIVIZIG állománygyűlésének, ahol a közel 600 fő részvételével megtartott rendezvényen köszöntöttem a vízügyi szakembereket és munkatársakat. Továbbá a nap folyamán Szűcs Gergely alpolgármester úr mesélt az 1963-as árvíz eseményeiről az érdeklődőknek. Megtiszteltetés számunkra, hogy ezt a fontos szakmai eseményt itt, a településünk Strandfürdőjében rendezték meg, hiszen egy ilyen alkalom mindig lehetőség arra is, hogy megmutassuk településünket azoknak, akik talán most járnak itt először.

Baba zászlók

Önkormányzatunk az elhasználódott baba zászlókat újakra cserélte. A megújult baba zászlók a településen születő gyermekek érkezését jelzik. Az orvosi rendelőre kerül kihelyezésre: rózsaszín zászló, ha kislány születik; kék zászló, ha kisfiú születik. A zászlók kihelyezéséről Kisádám Péter önkormányzati képviselő gondoskodik, aki emellett a szülők beleegyezésével egy, a kisbaba és szülei nevét is tartalmazó tájékoztatót is elhelyez az orvosi rendelőnél. Bízunk benne, hogy ezzel a kedves hagyománnyal továbbra is együtt ünnepelhetjük a családokkal a településünk legújabb lakóinak érkezését.

A könyvtár költözéséről

A képviselő-testület döntése alapján a községi könyvtár az orvosi rendelő melletti épületrészbe költözött. Az átköltözésre az iskola kérelmét támogatva került sor, hiszen szeptembertől két első osztály indult településünkön. A csoportbontásokhoz, valamint az egyéb foglalkozások megtartásához további megfelelő helyiségekre van szüksége az intézménynek. Ennek biztosítása érdekében a nagy iskolában található, a könyvtárnak helyet adó helyiségek átadásra kerültek az iskola használatába. A gyermekkönyvtár továbbra is zavartalanul, a megszokott helyén várja a gyermekeket.

Iskoláztatáshoz nyújtott települési támogatás igénybevételéről

Önkormányzatunk harmadik éve támogatja települési támogatással a gyermeket nevelő szülőket az iskoláztatáshoz szükséges kiadásokhoz hozzájárulva 20.000,-Ft összegben gyermekenként. Összesen 50 kérelem érkezett a hivatalba, amelyeket elbírálva összesen 1.580.000,-Ft támogatást fizettünk ki.

Koczáné dr. Fehérváry Mária
polgármester

TÁJÉKOZTATÓ ÖNKORMÁNYZATI ÜLÉSEKRŐL, AKTUALITÁSOKRÓL

Tisztelt Lakosok!

Jászboldogháza Községi Önkormányzat Képviselő-testületének a legutóbbi lapszám óta hozott döntéseiből az alábbiakat emelném ki tájékoztatásképpen:

A Jászboldogháza Községi Önkormányzat fenntartásában lévő Jászboldogházi Mesevár Óvoda és Bölcsőde vezetőjének – Baranyi Bélánénak - a vezetői megbízatása 2026. augusztus 15-én lejárt. Ezt megelőzően a folytonosság érdekében a képviselő-testület a június 15. napján tartott ülésén elfogadta a pályázati kiírás tartalmát, ami az előírásoknak megfelelően közzétételre került. A benyújtási határidőig (július 20.) egy pályázat érkezett, amelyet elbírálva a képviselő-testület, mint fenntartó megbízta Baranyi Bélánét a **Jászboldogházai Mesevár Óvoda és Bölcsőde vezetésével** újabb 5 éves időtartamra 2026. augusztus 16. napjától 2031. augusztus 15. napjáig.

A helyi önkormányzatokért felelős miniszter pályázatot hirdetett a települési önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag vásárlásához kapcsolódó támogatásra. A pályázat benyújtásának határideje 2026. szeptember 30. volt. A támogatásra a 20.000 fő lakosságszámot meg nem haladó települési önkormányzatok pályázhattak, és az önkormányzat egyfajta tüzelőanyag megvásárlásához igényelhetett támogatást. Jászboldogháza Községi Önkormányzat Képviselő-testülete döntött abban, hogy a települési önkormányzatok **szociális célú tüzelőanyag vásárlásához kapcsolódó pályázat**ot benyújtja 100 m3 mennyiségre. A pályázathoz szükséges 210.000,-Ft önerőt az önkormányzat a 2026. évi költségvetésében biztosítja, továbbá nyertes pályázat esetén a tüzelőanyag szállításának költsége – ideértve a rászorulókhoz való eljuttatást is – az önkormányzatot terheli. Amennyiben a benyújtott pályázatunk támogatásban részesül, a lakosságot tájékoztatjuk az igénylés feltételeiről és menetéről.

Jogszabály módosítás alapján 2026. július 1-jei hatállyal változtak a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény polgármesterek és alpolgármesterek javadalmazására, valamint költségtérítésre vonatkozó rendelkezései. Ennek megfelelően 2026. július 1. napjától a Koczáné dr. Fehérváry Mária polgármester és a Szűcs Gergely alpolgármester részére korábban, a jogszabály alapján megállapított **költségtérítés hatályon kívül helyezésre került.**

Tóth Ildikó
helyettesítő jegyző

EBÖSSZEÍRÁS 2026

Jászboldogháza község közigazgatási területén az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 42/B.§ alapján 2026. október 1. napja és 2026. november 15. napja között ebösszeírást rendelek el.

Az ebösszeíró adatlapot ebenként kell kitölteni és eljuttatni a Közös Önkormányzati Hivatal Jászboldogházi kirendeltsége részére az alábbi módokon:

- levélben postai úton, (5144 Jászboldogháza, Rákóczi u. 27.)
- személyesen a Jászboldogházai Polgármesteri Hivatalban
- elektronikusan az adozas@jaszboldoghaza.hu e-mail-címre
- az adatlap online is kitölthető a honlap jobb oldalán található elektronikus ügyintézés menüben!

A település kiválasztása után az Ügyindítás gombra kattintva a keresőben az Ebösszeíró adatlapot kell kiválasztani és kitölteni. Amennyiben rendelkezik ügyfélkapuval, bejelentkezés után azon keresztül beküldhető, egyéb esetben a kitöltött nyomtatvány kinyomtatható és a papír alapú nyomtatványhoz hasonlóan a fentebb részletezett módokon benyújtható.

Az ebösszeíró adatlapok leadásának határideje: 2026. november 15.

Felhívom a figyelmet arra, hogy az adatszolgáltatási kötelezettség nem teljesítése esetén állatvédelmi bírság kiszabására kerül sor, melynek összege minimum 30.000.-Ft. Az ebtulajdonosok az összeírást követően is kötelesek az adatokban bekövetkezett változásokat, szaporulatot bejelenteni.

Felhívom az ebtartók figyelmét arra is, hogy 2013. január 01-től a négy hónapnál idősebb ebeket transzponderrel (mikrochippel) megjelölve lehet csak tartani. Amennyiben az ebtartó e kötelezettségének nem tesz eleget, minimum 45.000.-Ft állatvédelmi bírsággal sújtható.

Felhívom az eb tulajdonos(ok)/tartó(k) figyelmét arra, hogy a korábbi ebösszeírás során bejelentett ebeket ismét be kell jelenteni!

Az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítését és a benyújtott adatlapok valóságtartalmát a polgármesteri hivatal munkatársai ellenőrizni fogják.

Kérem, hogy segítsék munkánkat, és az adatszolgáltatási kötelezettségüknek tegyenek eleget.

Segítő együttműködésüket előre is köszönöm.

Tóth Ildikó
helyettesítő jegyző

VELÜNK TÖRTÉNT

90 éves szülinapot ünnepelni igazán különleges esemény.

Édesapám, Pesti János augusztus 31-én töltötte be ezt a jeles évfordulót. Méltó módon szerettük volna megünnepelni, ezért titokban szervezkedtünk, készülődtünk. Hangulatos körülmények között költöttük el az estebédet, fogyasztottuk el a finom tortákat, a különféle süteményeket. Kellemes beszélgetés, visszaemlékezések után boldog érzéssel zártuk a napot. Jó volt látni, hogy milyen örömet tudtunk ezzel szerezni.

Együtt volt a család, az ünnepelt édesapám, édesanyám, a három gyermekük, házastársaik, unokák és a húga.

Mindannyian kívánjuk édesapámnak, hogy az elkövetkező évek is jó egészséget, sok boldog pillanatot hozzanak szerettei körében!

Lónyainé Pesti Borbála

VELÜNK TÖRTÉNT

Szeptember 26-án édesapánk, Rácz Béla 70 éves lett! Szép, napsütéses napon, családi körben köszöntöttük, és együtt ünnepeltük ezt a kerek évfordulót. Ezúton is szeretettel kívánunk neki jó egészséget, sok boldog pillanatot és még számtalan együtt töltött évet!

Kass-Rácz Nóra

Kedves Olvasóink!

Velünk történt… rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

EGYHÁZKÖZSÉGI HÍREK

Hittanos fiataljaink életéből

A **Nyári napközis hittantábor** olyan közösségi tér a fiatalok számára, ahol elmélyíthetik hitüket, új kapcsolatokat építhetnek, és olyan élményeket szerezhetnek, amelyek később is erőt adnak. Bizonyára ezt érezték azok a fiatalok is, akik az idén is nagyon várták a hittanos tábort, hiszen a tavalyi élmények élesen éltek bennük. Ebben az évben is a 3 egyházközség hittanosai számára szerveztük a tábort, hasonló tematikával, de új programokkal is. A hitéletet elmélyítő szentmise, szentségimádás mellett Jánoshidán lovaskocsikázás, közösségi játékok, kézműveskedés, filmvetítés, Jászalsószentgyörgyön a kedvelt program a kenuzás és a számháború volt. Jászboldogházán bibliai témák közös feldolgozása, a Jász Világtalálkozó kiállításinak megtekintése után a várva várt strandolás következett! A tábor csúcspontja a sátrazás: a sátor állítás, elhelyezkedés izgalmait fokoztuk az éjszakai „túrával". Vacsora után a Naplemente túra következett, bár a felhős este a csillagles élményétől megfosztott bennünket, de a boldogházi határban tett séta, majd a közös esti ima nagyon különlegessé tette a táborzáró nap estéjét.

S milyen élményekkel tértek haza? Itt egy kis beszámoló a résztvevők egyikétől.

„2026. július 1-3. között került megrendezésre a nyári hittan napközis tábor. Az első napon Jánoshidán voltunk, ahol sokat kézműveskedtünk és lovas kocsiztunk is, amit nagyon élveztem. A második napon Jászalsószentgyörgyön voltunk, ahol a legjobban a számháborút élveztem, és köveket is festettünk. A harmadik napon Jászboldogházán voltunk, ahol kimentünk a strandra, majd megnéztük a katonai és retró játékok kiállítást, melyek nagyon érdekesek voltak. Ezen a napon eljött az este, és nagyon jó volt sátorozni a plébánia udvarán és sétálni a falu határában csillagokat nézve. A három nap alatt sok mindenkivel megismerkedtem. Összességében nagyon élveztem ezt a három napot, és nagyon szeretném, ha minden évben lenne ilyen tábor."

Velkei Zita

Cserkészeink

„A cserkészet önkéntes, vallásos, pártpolitikától független ifjúságnevelő mozgalom, amely nyitott mindenki számára származástól, nemtől, társadalmi és vagyoni helyzettől, valamint vallási meggyőződéstől függetlenül. A cserkészet a világ legnagyobb gyermek- és ifjúsági mozgalma. **176 ország** szövetségeiben több mint **60 millió cserkész** dolgozik egy közös célért: segíteni a gyermekeket és fiatalokat, hogy aktív és elkötelezett felnőttekké váljanak."

https://www.cserkesz.hu/magunkrol/bemutatkozas

E sorok a Magyar Cserkészszövetség oldalán olvashatóak. Nagy büszkeségünkre egyházközségünk fiataljai közül is vannak, akik csatlakoztak a cserkészek nagy családjához. Az ő életükről készített egy kis összefoglalót, kedvcsinálót Gajdos Márta, aki kis kora óta cserkész.

„Településünkön már több mint tíz éve működik cserkészcsapat, ám meglehet, hogy munkájuk sokak számára láthatatlannak tűnik. A cserkészet alapvetően egy vallásos jellegű, önkéntes alapú ifjúságnevelő mozgalom. Azért dolgozunk, hogy olyan fiatalokat neveljünk fel, akik magabiztosak, tudatosak, életrevalóak. Nem keverendő össze az úttörőmozgalommal, amely a rendszerváltozás előtt a cserkészetet helyettesítette, és a gyermekeket az akkori rendszer elvárásai szerint nevelte. Három dologra kell gondolni, amikor ***a cserkészet alapjait keressük: az Isten, a haza és az embertársak szeretete****. Ez az a meghatározó hármas, ami a világ valamennyi cserkészét összeköti. Az Istenszeretetre példaként a szentmiséket mondanám, amik minden nyári táborunk elmaradhatatlan elemei, vagy például idén már volt tanévkezdő szentmisénk is. Ha a dolgot a szolgáló szeretet szempontjából közelítjük meg, akkor is találunk példákat:*

nagyszombaton a szentsír őrzése, de amikor Ferenc pápa Magyarországra látogatott, csapatunkból is vállaltak szolgálatot a pápalátogatás lebonyolításának segítésében. A hazaszeretet leginkább a nevelésben nyilvánul meg, vannak hagyományőrző kézműves foglalkozásaink, megemlékezünk fontos nemzeti ünnepeinkről. Az embertársi szeretet is kiemelten fontos, igyekszünk egymáshoz szeretettel fordulni és megtartani a cserkésztörvényt, ami kimondja: a cserkész minden cserkészt testvérének tekint. Ám nem csak egymás felé igyekszünk szeretettel fordulni, Szent Erzsébet ünnepén rózsa alakú süteményekkel szoktunk kedveskedni az utcán járó embereknek, a gyerekeket ezzel az apró gesztussal is a jótékonyságra nevelve. A csapaton belül őrsi rendszer működik, a gyerekek nemük és koruk szerint vannak csoportokba szervezve, ahol egy náluk valamivel idősebb fiatal felügyelete alatt tanulnak játékos módon, szinte észrevétlenül. A foglalkozások mindenkinek kéthetente pénteken vannak, amik nagyon jó hangulatban szoktak telni, sok játékkal és nevetéssel, de ha arra van szükség, kellő komolysággal. Az év legizgalmasabb és legjobb programja a nyári tábor, amiről mindenképpen még érdemes szót ejteni. Rengeteg színes programmal, sok játékkal és nevetéssel telnek, és persze elmaradhatatlan a vízi csata! Várjuk sok szeretettel a csatlakozni vágyó gyermekeket és fiatalokat!"

Gajdos Márta őrsvezető

Ministránstalálkozó Jászberényben

Az oltár körül szolgáló ministrálás mindig kiváltságos érzéssel tölti el a fiatalokat. Segíteni az oltárnál, tevékenyen részt venni a szentmise liturgikus eseményeiben különleges izgalom, de a hasonló fiatalokkal együtt lenni is nagyon jó. Menynyi mindent jelenthet ministránsnak lenni! Talán ezért is vannak mindig olyan fiatalok, akik Isten iránti hűségüket, az egyház iránti elkötelezettségüket már ilyen fiatalon is felvállalják. S hogy érezzék, mások is vannak, akik ezt vallják, egyházunk találkozókat szervez részükre. Ebben a hónapban két ilyen lehetőség is volt. Szeptember 19-én vagy 26-án, Egerben, mely két alkalom közül 19-én, szombaton Jászberényben találkozhattak a Jászság ministránsai. Gyarmati Valentin atya szervezésében gazdag programokkal várták a fiatalokat: szentségimádás, játékos fejtörők, tanúságtétel, közös ebéd, szabad játék várt a ministránsokra. Kötetlen keretek között találkozhattak, de egész nap érezhették Isten jelenlétét!

Boldogházi búcsúi napok: július 30. — augusztus 2.

Az idén 2. alkalommal került megrendezésre a templombúcsú ünnepéhez kapcsolódó 3 napos Búcsúi napok. Az első nap estéjén egyházközségünk közösségei közül a Képviselő-testület, Rózsafűzér Társulat, a Cserkészek helyi közössége és a tavasszal alakult Szent József Kör mutatkozott be. A rövid bemutatkozást egy szerény vacsora, majd szentségimádás követte. Szombaton délelőtt kerékpártúra keretében folytatódott a boldogházi határban található keresztek, szentek megismerése. Délután családi nap programjai szórakoztatták a látogatókat: íjászat, ugrálóvár, templommegismerő játékok, néptáncműsor.

Finomságok sora is várta a vendégeket: főtt kukorica, gulyásleves, palacsinta, sütemények. A jó hangulatú, estébe nyúló délután baráti beszélgetésekre, találkozásokra, régi búcsúi élmények felidézésére adott alkalmat, igazi közösségi élményt nyújtva. A vasárnapot az Úrnak szenteltük, az ünnepélyes búcsúi szentmisével. Ünnepeltünk. Ünnepeltük az Istenhez, az ő egyházához való tartozásunkat. Ünnepeltük azon házaspárokat, akik jubileumi évfordulóját tartják annak, hogy szentségi házasságban hűségben, szeretetben élnek, és eljöttek mindezért hálát adni. S ünnepeltük egykori lelkipásztorunk, Kladiva Imre atya pappá szentelésének 60. évfordulóját, és ebből az alkalomból a gyémántmiséjét közösségünkben is bemutatta. A hála, az öröm töltötte el minden hívő lelkét a zsúfolásig megtelt szép kis templomunkban ezen a búcsúi szentmisén!

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Ezen a nyáron is számos programot tudott megvalósítani kis egyházközségünk közössége. Igen, közössége, hiszen nem egy-két ember által tudott megvalósulni egy vendéglátás, táboroztatás, a programok szervezése, hanem sok-sok jószándékú ember közös összefogásaként. A Jász Világtalálkozó, hittanos tábor, búcsúi családi nap, szentségimádás utáni agapék, a templom, plébánia és környezetének szépítése, takarítása, mind arra adnak alkalmat, hogy Isten valódi követőiként tegyünk tanúságot a tevékeny szeretetről. Itt is szeretnénk köszönetet mondani mindazon családoknak, közösségeknek, intézményeknek, civil szervezeteknek, akik bármilyen módon is hozzájárultak egyházközségünk eseményeinek megvalósításához. Isten áldása kísérjen mindenkit!

„Ebben az életben nem tehetünk nagy dolgokat.
Csak kis dolgokat tehetünk, nagy szeretettel.” (Teréz anya)

Az oldalt szerkesztette: Bóta Mizsei Ilona

TÁPIÓI BÚCSÚ

Idén is megünnepeltük a tápiói búcsút szeptember 12-én szombaton. Már jóval a búcsú napja előtt megkezdtük a készülődést, ami abból állt, hogy ki kellett javítani az emlékhelyen lévő kőkeresztnek az elmúlt télen a fagy hatására megrongálódott a talapzatát. A keletkezett hibát jeleztem a nyár elején Kispálné Baranyi Arankának, a keresztek „felelősének,” aki szinte azonnal megkezdte az előkészületeket a károsult talapzat helyrehozatalához. Aranka felvette a kapcsolatot az Egyházközség tagjaival, és Kisádám Péter segédletével megszervezték a felújítást. A kereszt talapzatát Szőllősi János javította ki, terméskő burkolatot kapott a sérült rész. A nagy hőség elmúltával, de a búcsút megelőzően került sor a felújításra. A búcsú előtti napokban Arankával rendbe hoztuk az emlékhely környezetét is, ezek a munkák arra emlékeztettek, amikor gyerekkoromban a Tápióban lévő tanyákat is a búcsúra mindig kijavították, körbe meszelték, és a búcsú reggelén az épületek lábazatát vörös vagy fekete festékkel befestették. Azért hagyták utolsó napra a lábazatot, hogy ha netán eső esett közben, akkor sem fröcskölte össze a falat a víz, így a vendégeket teljesen frissen meszelt tanyákban fogadták a tápióiak. Ez ma már tényleg csak emlék, hiszen a 101 tápiói tanyából

mára egyetlen darab sem maradt. Hűen elődeink szokásához, most mi is frissen felújított, rendbe rakott emlékhelyen tartottuk a búcsú első eseményét, a megemlékezést és a koszorúzást. Kispálné Baranyi Aranka visszaemlékezésében összefoglalta a tápiói iskola és az imaház, illetve kápolna, majd a mostani emlékhely történetét a kezdetektől egészen napjainkig. Az emlékezés koszorúját a polgármester asszony és a jászkapitány úr helyezte el. A további program a szentmisével folytatódott, amit a templomban tartott meg Kovács József plébános úr. Az ebéd elfogyasztásához átvonultunk a Művelődési Házba, ahol névnapjukon egy szép dallal köszöntöttük a jelen lévő Máriákat, majd az asztalra került a búcsú hagyományos eledele, a birkapörkölt. A bográcsokat Tóth László és Józsa

Tamás forgatták, köszönjük a finom falatokat nekik. Az ebéd utáni beszélgetések hangulatát emelte a Baranyi István jászkapitány és felesége által a vendégeknek ajándékozott és felszolgált jó pár üveg finom bor. Köszönjük szépen, tartsa meg Isten a szokásukat jövőre is! A Sebestyén testvéreknek köszönjük a grillázs tortát, és Juhászné Terikének, hogy idén is biztosította a lehetőséget, hogy lehetett venni búcsúfiát. A baráti beszélgetések során arra a megállapításra jutottunk, hogy a búcsú sokkal több annál, mint egy közös ebéd. Az emlékek felidézése során mindig újabb régi történetek kerülnek felszínre, így volt ez az idén is, és reméljük, hogy jövőre is így lesz.

Ha összetartunk, közös összefogással a jövőben is megtartjuk elődeink emlékére és a magunk közösségének erősítésére a tápiói hagyományőrző búcsút.

A közösség nevében köszönöm a támogatásokat és a sok munkát, segítséget!

Szűcs Gergely

TALÁLKOZTAK A VEZÉR UTCA LAKÓI

Október 3-án Vezér utcaiak találkozójára invitálták a lakókat. A kisteherautó platóján szólt a zene, és néhány utcabeli fiatalember nótaszóval csábította a vendégeket az utca végétől a strandig végig vonulva. A strand területén felállított sátorban megterített asztal és zeneszó fogadta az érkező Vezér utcaiakat. A sátor mellett három bográcsban rotyogott a birkapörkölt, ami szintén csábító illatával hívogatta az érkezőket. A bográcsokat Rácz János, Bazsó Pál és Velkei István felügyelték, és adták meg az étkek zamatát.

Amikor mindenki elfoglalta a helyét, a találkozó megálmodója és házigazdája, Kövér János köszöntötte az utca jelenlegi és régebbi lakóit és a hozzátartozókat.

Köszöntőjében elmondta, hogy feleségével már régebben tervezték az utcatalálkozó megtartását, de most úgy döntöttek, hogy a tervüket valóra váltják. Örömükre szolgált, hogy elképzelésüket támogatták az utca lakói, és többen segítettek az előkészítésben és a megvalósításban. Köszöntötte a találkozó résztvevőit Koczáné dr. Fehérváry Mária polgármester asszony is, aki elmondta, hogy a Vezér utcaiak találkozója már egy évekkel ezelőtt elindult sorozat újabb állomása. Kellemes együtt töltött délutánt kívánva hozzátette, hogy az önkormányzat támogatja az ilyen és ehhez hasonló közösségi rendezvényeket.

A folytatásban egy rövid történetben elmondtam, hogy miért lett az utca neve „Vezér". Visszaemlékezésemben ismertettem az egykori Pelei útból lett Vezér utca történetét: 1938-ban épült az utca végén ma is álló iskolaépület, igaz, ma már nem iskolaként funkcionál. Az első lakóház 1953-ban épült az iskola melletti telekre, amit Konkoly Béla épített. A következő egy-két évben még három lakóház épült az első mellé, az építők Balla János, Bathó Dezső és Baráth Vendel voltak. Aztán az 1960-as évektől, a következő évtizedekben - mára szinte teljesen - beépült az utca. 1975-ben szilárd burkolatot kapott az addig sáros, poros út, ami nagy mezőgazdasági forgalmat bonyolított le már akkor is, és napjainkban is ugyanez a jellemző. Megemlítettem, hogy a szilárd burkolat megépítése megváltás volt az itt lakók életében. Ebben hatalmas érdeme volt Konkoly Bélának, az Aranykalász Tsz akkori elnökének, aki családjával 1954 őszén elsőként költözött az utcába.

A találkozó a résztvevők bemutatkozásával folytatódott, ki-ki elmondta emlékeit, és hogy miért szeretünk a Vezér utcában lakni, érdekes indokokat lehetett hallani a régi és az újonnan ideköltözött lakóktól egyaránt. Közben elkészült és asztalra került a finom ebéd, aminek elfogyasztása után kezdetét vette az egymás közötti baráti beszélgetés és a régi utcabeli emlékek felidézése. A résztvevők egybehangzó véleménye az volt, hogy folytatása kell, hogy legyen ennek a rendezvénynek, tehát egy év múlva találkozunk. Az est közeledtével egyre inkább a mulatós zene lett a főszereplő, aminek hangja a Vezér utcában is hallható volt. A kitartó „keménymag" éjfélig húzatta a „cigánnyal".

Köszönjük Kövér János és családja és a segítők szervezését és munkáját. Jól éreztük magunkat!

Hajrá Vezér utca!

Szűcs Gergely

CIVIL SZERVEZETEK JUBILEUMA

Civil szervezeteink működése gazdagítja, színesebbé teszi településünk életét, az itt élők mindennapjait. Értéket teremtő munkájuk, a közös élmények, a közös célok új értelmet, új lehetőségeket adnak a tagjaiknak is.

Ebben az évben több civil szervezetünk is jeles évfordulót ünnepel, amelyhez ezúton is szeretettel gratulálunk!

25 ÉVES A BOLDOGBT, A JÁSZBOLDOGHÁZIAK BARÁTI TÁRSASÁGA EGYESÜLET

A BOLDOGBT sikeres és eredményes működését a mindig nagy érdeklődésre számot tartó éves találkozók mellett számos kiadvány, emlékhelyek állítása, kiállítások szervezése fémjelzi, amelyek ma már Jászboldogháza történetének, mindennapjainak szerves részévé váltak.

Az egyesület 25 éves jubileuma alkalmából Veliczky Józsefnével, az egyesület elnökével, megalapítójával beszélgetünk.

A 25 éves évforduló mérföldkő egy civil szervezet életében, így természetesen tekintsünk vissza a kezdetekre, hogyan is indult?

2001-ben 40 év után tartottuk első általános iskolai találkozónkat. Szervezés közben sokakkal beszélgettem, főleg a távolélők fogalmazták meg, jó lenne többször hazajönni, találkozni. Még abban az évben, november 24-én Budaörsön 10, egykor Boldogházán élő barát jött össze, és megalapítottuk a Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságát, rövid nevén BOLDOGBT-t. A célokat közösen fogalmaztuk meg, és a társaság vezetőjének engem választottak.

A megalakulást aktív munka követte, és egyre ismertebbé, népszerűbbé váltatok. Az elmúlt negyedszázad alatt hogyan alakult a BOLDOGBT működése, milyen változások történtek az egyesület életében?

Negyedszázad alatt sok minden változott természetesen a tagok és a társaság életében is. Mindenki szólt ismerőseinek, barátainak, hogy létezünk, csatlakozzon hozzánk. Én felvettem a kapcsolatot Matók István akkori polgármesterrel, aki örömmel fogadta kezdeményezésünket, és 2002-ben meghívott a falu rendezvényeire minket. A 2003 -as májálison beszélgettem először Fózer Tiborral, hogy szervezzünk közösen a nyugdíjasokkal találkozót. Ez nagyon sokat jelentett a mi életünkben. 2003-ban a nyugdíjasok meghívására egy közös ebéden vettünk részt, majd közös szervezésben novemberben megtartottuk az első „kerekévfordulósok" köszöntését. Ebből hagyomány lett, idén volt a huszonharmadik (sajnos a Covid miatt 2020-ban elmaradt).

Létszámunk folyamatosan szaporodott, általában 150 fő. Szomorú, hogy sok kedves barátunktól kellett a 25 év alatt elbúcsúzni, ha jól számoltam, 87 halottunk volt.

Több szervezeti változásunk is történt. 2006-ban hivatalosan is jegyeztettük magunkat, egyesületté alakultunk. 2018-ban megváltozott a nevünk és a tagság összetétele, jelenleg „Jászboldogháziak Baráti Társasága Egyesület" vagyunk, itthon élő tagjaink száma pillanatnyilag 28 fő. 2023-ban székhelyünket Budaörsről Jászboldogházára helyeztük.

Az egyesület alapgondolata a Jászboldogházáról elszármazottak összetartása.

Hogyan tartható, erősíthető ez a kapcsolat a távol élők és a szülőfalu között?

Legfőbb célunk a kapcsolatépítés, baráti összejövetek szervezése. Legnagyobb eredményünknek tartom, hogy egymásra találtunk, hogy HAZA találtunk. A kapcsolattartásban én kihasználom a Facebook lehetőségeket. Van egy csoport a FB - oldalamon, ott híreket, fotókat tudunk megosztani. E-mail tájékoztatókat küldök most már szerencsére sok tagnak, de vannak elsősorban idősebbek, akikkel csak postai levelezéssel vagy telefonon tudom a kapcsolatot tartani. A bélyeg egyre drágább, ezért évente kb. három levélben próbálom besűríteni a tájékoztatásokat. Vannak idősebb, beteg tagjaink, akikkel, ha időm, energiám engedi, telefonon beszélgetek. Érzem, nagyon örülnek minden hívásnak. Kérdezgetnek ismerősökről, Boldogházáról.

Milyen kapcsolatban vagytok a Boldogházán működő civil szervezetekkel?

Legszorosabb kapcsolatot a nyugdíjas egyesülettel és a faluszépítőkkel tartunk, de például a legutóbbi kiadványunk adatgyűjtéséhez minden egyesülettel nagyon jól együtt tudtunk dolgozni. Emlékhelyek állításához, felújításához nagyon sok helyről kaptunk támogatást, segítséget. Hálás vagyok, hogy a faluszépítők Szűcsné Marika szervezésével ápolják az emlékhelyek környezetét, és sokat tesznek a tiszta, virágos Boldogházáért, amire hazalátogatóként mi is nagyon büszkék va-

gyunk.
Fontosnak érzem jó kapcsolatunkat az önkormányzattal, 20 évig Szűcs Lajos polgármester segített minket, most Koczáné dr. Fehérváry Mária is minden kérésünkhöz pozitívan áll hozzá. Jelen van éves közgyűlésünkön, és tájékoztatót tart a község életéről. Itt van a legnagyobb összejövetelünkön. Helyet, eszközöket biztosítanak a rendezvényeinkhez.

Új lehetőségek feltérképezése, új ötletek megismerése nagyon hasznos segítséget jelenthet. Tartotok-e kapcsolatot a Jászságban működő hasonló profilú egyesületekkel, szervezetekkel?

A Jászságban több településen működnek hasonló társaságok. Minden évben összejövünk az úgynevezett JÁSZFÓRUM rendezvényen, amit mindig más szervezet tart. Mi utoljára 2018-ban voltunk vendéglátók. Ilyenkor ötleteket, tapasztaltokat gyűjtünk mások eredményeinek megismeréséből.

A BOLDOGBT negyedszázados múltját számos eredmény jelzi, és mindezek már Boldogháza történetének meghatározó részeivé váltak.

Szerény lehetőségünkkel próbáltunk valami maradandót ajándékozni szülőfalunknak, megőrizni, emlékezni, emlékeztetni a múltra. A települési értékek megőrzése és gazdagítása címen ötleteinkkel, szervezésünkkel több emlékhely létesült, megújult. Elkészült öt iskolai, egy temetői emlékhely, öt emléktáblát avattunk, felújult két és újjáépült két kereszt. Felújult a jakabi Szent Vendel szobor.
Helytörténeti kutatásaink feldolgozásával tíz kiadványt, öt képeslapot és egy mappát jelentettünk meg. Az általunk kezdeményezett programok csak sok-sok ember mozgósításával, támogatásával valósulhattak meg.

Az éves találkozó minden évben kiemelkedő esemény nemcsak az egyesület, hanem a falu életében is. Ilyenkor a távol élők örömmel látogatnak haza, az itthon élők pedig nagy szeretettel készülnek a vendégfogadásra. Így volt ez az ez évi, szeptemberi találkozón is, ahol nagyon sok résztvevővel remek hangulatban telt a délután.

Nagy öröm és nagy lehetőség ez számunkra. Távol élő tagjaink közül sokaknak már nincs itthon hová látogatni, vagy nem szeretné a rokonokat, barátokat vendégfogadással terhelni. Ezeken az összejöveteleken a hagyományos ünnepek birkapörköltje mellett régi ismerősökkel találkozhatunk. Nagyon sokan erre készülnek egész évben, még a betegek is igyekeznek kicsit megerősíteni magukat, esetleg unokák besegítésével eljönnek. És a fogadtatástól mindenki meghatódik. Ezeket a találkozókat 2003 óta itthon a nyugdíjas egyesület szervezte, szívüket-lelküket beleadták, hogy mindenki jól érezze magát. Orcziné Veronkával nagyon jól tudtunk összedolgozni. Nagyon megrázóan ért minket tavaly az Ő elvesztése. Veronka egyesületi tagunk, a nyugdíjas egyesület titkára, legaktívabb segítőnk volt. Mindannyian úgy gondoltuk, folytatni kell, amit vele elkezdtünk, ő is azt szeretné. Hálás köszönet Fózer Tibornak, Kőhidi Györgyné Marikának, hogy tavaly meg tudtuk tartani a hagyományos rendezvényünket, így emlékeztünk Veronkára. Idén már az új vezetéssel, Joó-Kovács Balázzsal és feleségével, Anikóval dolgoztunk össze, és a gyakorlott Kőhidiné Marika nagy segítség volt, ő Veronka mellett sok tapasztalatot szerzett. Idén 25 ünnepeltünk volt, és annyit változtattunk, hogy közös kis ajándékkal köszöntöttük őket. Az ajándék jelképes, de vidáman éli meg mindenki a közös gyertya elfújását.

A civil szervezetek folyamatos működéséhez szükség van új jelentkezőkre, új tagokra. Az érdeklődők hogyan kérhetik felvételüket az egyesületbe?

A tagok felvételét az egyesületi szabályok szerint a közgyűlés hagyja jóvá. Egy évben kétszer tartunk közgyűlést, tavasszal az évzáró ülésünkön döntünk a ki/belépő tagokról, és szeptember végén csak ilyen céllal tagfelvételi gyűlést tartunk. Most 12 új taggal bővült a létszámunk.
Leginkább ajánlásra vagy személyes meghívásra jelentkeznek barátaink. Én azt szeretném, ha saját elhatározásból keresnének minket, szeretnének egy baráti jó csapat tagjai lenni. Szomorú vagyok, mikor azt hallom, „tudtam rólatok, de engem nem hívott senki". Elérhetőségünk sok helyen ismert, hívjon/írjon/jelentkezzen bármikor, bárki. Tagdíjunk jelképesen 1000.-Ft/fő/év.

Az egyesület működéséhez milyen anyagi forrásokra alapozhattok?

Az éves tagdíjon kívül, hál Istennek, több személyi támogatást kapunk. Sajnos idén adminisztratív hiba miatt elestünk az adó 1 %-ától, ezért arra kértük tagjainkat, átmenetileg a faluszépítőknek tegyék meg felajánlásukat, hisz akkor is jó helyre, Boldogházára kerül a pénz.
Konkrét feladatokhoz gyűjtést indítunk, és ezúton is hálásan köszönöm az önzetlen segítséget.
Sajnos idén elszámoltam magam, a „Múlt és jelen" könyvből csak 300-at rendeltem, ami egy nap alatt elfogyott. Hogy az ár ne változzon, kénytelen voltam újabb 300-t rendelni, drukkolok, mikorra fog ez elkelni.

A BOLDOGBT által alkotott hagyományok, emlékek, mind-mind nagy értéket képviselnek.

Az egyesület elnökeként mire vagy a legbüszkébb?

Mindre! Egy anyának melyik gyereke kedvesebb?
Boldog vagyok, hogy mozgósítani tudtam sok embert, hogy barátságok újraéledtek, hogy elindítottuk, és ma már önállóan szerveződnek a búcsúk, a tápiói, csíkosi, jakabi, sóshidai találkozók. Örülök, hogy a családkutatások elindultak, a családi találkozók szaporodtak.
Jó érzés, hogy munkámat értékelték, és 2014-ben „Jászboldogháza Községért" díjat" vehettem át, 2022-ben a „Jászboldogháza Díszpolgára" címet kaptam meg.
Nem ezért csinálom, de meghatódom, és büszke vagyok ezekre. Köszönöm.

Az egyesület megalapítójaként, elhivatott elnökeként hogyan látod a BOLDOGBT jövőjét?

Optimista ember vagyok. Bízom benne, hogy amit elkezdtünk, folytatódik. 2028-ban lesz újra vezetőségválasztás. Újabb ciklust nem vál-

lalok távolról már 80 felett. Ezt próbálom előkészíteni. Ezért bővültünk helyiekkel, ezért tettük át székhelyünket Jászboldogházára. Jó lenne egy helyben élő elnököt választani, és a két alelnök közül egy távol élő, egy itthon élő lenne szerencsés. Erre a munkára fiatal nyugdíjast képzelek el. Én is úgy kezdtem 25 éve. Ameddig tudok, segítek, ha tanácsot kérnek, el fogom mondani, de nem akarok beleszólni az utódom munkájába. Biztos vagyok benne, jól fogja csinálni, de ehhez sok ember akarata, segítsége szükséges.

Kedves Icuka! A munkád, az egyesület tagjainak közös munkája során az eltelt 25 év alatt a Jászboldogháziak Baráti Társasága községünk életének meghatározó részévé vált, amelyhez szeretettel gratulálok! Kívánok sok közös élményt, eredményeket és folyamatosan erősödő kapcsolatokat!

Konkoly Béláné

25 év emlékeiből

Egyesületté alakulás

A sóshidai emlékhelynél

Ferences vértanúk emléktábla felszentelése Félix atyával

Iskolai emlékhelynél

Iskolakönyv átadása

Kenderesi kirándulás

Szeressük egymást...

Kerekévfordulósok köszöntése 2008

A 2026. évi találkozó képekben

Gyökereink X. képzőművészeti kiállítás megnyitója

Veliczky Józsefné köszöntötte a találkozó résztvevőit

2026 „kerekévfordulós” ünnepeltjei

A rendezvény mesterszakácsai

A BOLDOGBT elnöke megköszönte segítőinek a 25 éves közös munkát

A találkozó résztvevői

30 ÉVES A POLGÁRŐR EGYESÜLET

Az ez évben 30 éves Polgárőr Egyesület munkáját tisztelet és megbecsülés övezi községünkben, hiszen évtizedek óta óvják, vigyázzák Jászboldogháza lakóinak nyugalmát, biztonságát, és szükség esetén a segítségnyújtást is feladatuknak tartják.

A három évtizedes jubileum alkalmából az egyesület elnökével, Ficzere Józseffel beszélgetünk múltról, jelenről, jövőről.

2022 óta vagy az egyesület elnöke, de a kezdetektől, immár 30 éve részt veszel a polgárőrök munkájában. Idézzük most fel az eltelt éveket!

1996-ban Joó-Kovács Balázs, az akkori körzeti megbízott sokszor egyedül volt szolgálatban. Esti és éjszakai szolgálatában sokat beszélgettünk vele. A közbiztonság javítása érdekében összefogásra volt szükség, így 1996. augusztus 9-én 17 fővel megalakult a Jászboldogházai Polgárőr Egyesület. Ettől kezdve hivatalos formában tudtuk végezni a munkánkat. Ekkor az elnök Gömöri Mihály volt, majd 2002 -től Joó-Kovács Balázs látta el az elnöki feladatokat. Az alapító tagok közül sajnos sokan már nincsenek köztünk.

Balázs bácsival folytatott sok hosszas beszélgetés után 2022-ben elvállaltam az elnöki tisztséget, ekkor jöttem haza a településre dolgozni. Alapító tagként sok éjszakát töltök azóta is a település kül- és belterületén. Számomra is fontos Jászboldogháza közbiztonsága, ami a környező településekhez képest kiemelkedően jó. 2022-től próbáltam fiatalítani a tagságot, és új embereket toborozni. Jelenleg 62 tagja van az egyesületnek. Igaz, hogy volt némi rálátásom a feladatokra, de mindig szembesülök új kihívásokkal, ilyen volt a Jász Világtalálkozón ellátott feladatunk is. Szerencsés helyzetben vagyok, hogy a tagságban vannak nagyon aktív emberek, akik segítenek a kisebb-nagyobb feladatok lebirkózásában.

Önként vállalt munkánk sok mindenre kiterjed, Boldogháza közbiztonságának megőrzése mellett mindennapi feladatunk például az iskolások, óvodások biztonságos közlekedésének felügyelete is.

Ezúton is szeretném megköszönni minden polgárőr társam munkáját és az önkormányzat támogatását.

Községünkben melyek a legjellemzőbb, közrendet, közbiztonságot veszélyeztető tényezők? A lakosság mennyire tud részt venni a megelőzésben?

Községünkben gyakran jelennek meg házalók, árusok, felvásárlók, akik szinte napi munkát adnak, de előfordult már kerékpárlopás, betörés, külterületi lopás is.

A lakosság bejelentéssel tud segédkezni abban, hogy minél előbb intézkedhessünk, és fontos, hogy mindig nyitott szemmel járjanak.

Az elmúlt években, évtizedekben a technikai fejlődés hatalmas méreteket öltött, az egyesület hogyan tud ezzel lépést tartani?

Településünkön a kamerarendszerünket folyamatosan bővítettük, a legutóbbi alkalommal rendszámfelismerő kamerát is telepítettünk.

A polgárőr autót 8 éve szeretnénk kicserélni, ennek érdekében folyamatosan nyújtunk be pályázatokat, ez ideig sajnos sikertelenül.

Milyen anyagi források állnak rendelkezésre, miből gazdálkodtok?

Egyesületünk tagja az Országos Polgárőr Szövetségnek, ahonnan igen csekély mértékben, de évente nyújtanak támogatást. Önkormányzatunk is minden évben segíti munkánkat anyagi támogatással, valamint biztosítja a polgárőr iroda működését.

Az adó 1 %-ából befolyt összeg is jelent segítséget, és időnként lehetőségeikhez mérten magánszemélyektől is kapunk anyagi támogatást, amelyeket ezúton is nagyon köszönünk.

A rendezvények biztosítása alapfeladatotok, szinte mindenhol ott vagytok.

Ennek folytatása, hogy a közösségépítésre is figyelmet fordítotok?

Igen, valóban minden rendezvény biztosításában részt veszünk, és kérésre vendég szolgálatot is szoktunk teljesíteni.

Az autómentes nap alkalmából négy éve rendszeresen megszervezzük a már hagyományos kerékpártúránkat, melyen gyerekek, felnőttek, családok, polgárőrök egyaránt részt vesznek. A túra és az ezt követő zsíroskenyér-parti mindig nagy sikert arat.

Az egyesület tagjaival évente legalább egyszer csapatépítő nyársalást szoktunk rendezni, ami nagyon jó hangulatban telik. Az idei évben októberben tervezzük megtartani az összejövetelt.

Az egyesület az eltelt 30 év alatt több elismerésben részesült, és a Polgárőrség tagjai is kaptak kitüntetéseket.

30 év alatt több polgárőrünk megkapta a ”Jászboldogháza Községért” kitüntető címet.

2006-ban megkaptuk „Az Év Polgárőr Szervezete” kitüntetést, és kaptunk megyei „Közbiztonságért” díjat. Tagjaink között vannak, akiket a polgárőr érdemkereszt arany, ezüst, bronz fokozatával tüntettek ki.

Polgármester asszony önzetlen segítségével, aki szintén tagja az egyesületünknek, az idei évben elnyertük a „Polgárőr Község” címet, ami nagyon fontos elismerés számunkra.

Valamint az Országos Polgárőr Szövetség Elnökétől „A kábítószer-

kereskedelem felszámolása érdekében vállalt kiemelkedő közterületi szolgálat ellátásának elismeréseként" elnöki dicséretben részesültem.

Mindezeket a teljesség igénye nélkül soroltam, és ezekre az eredményekre nagyon büszkék vagyunk. Ezzel együtt elmondhatom, hogy egyesületünk tagjainak a legnagyobb elismerést a pozitív lakossági visszajelzések jelentik.

A három évtized "polgárőr akcióiból" számodra mi volt a legemlékezetesebb?

Sok évvel ezelőtt történt, hogy Joó-Kovács Balázs körzeti megbízott próbált egy járművet közúti ellenőrzésre megállítani, a jármű lassított, majd gyorsított, és Balázs bácsinak el kellett ugrania, hogy el ne üssék. A jármű már előtte is ismert volt számunkra, így a rendszám alapján izgalmas körülmények között, de a tettes elfogásra került.

Egy másik emlékezetes eset volt, amikor újra visszatért a Balázs csemegébe betörő ember. Lakossági bejelentésre érkeztünk, az elkövető a Kossuth utcában sétált a zsákmánnyal, akit feltartóztattunk a rendőrség kiérkezéséig.

Terveitek szerint a jövőben hogyan folytatódik a Polgárőr Egyesület munkája?

Lakosságunk és a község biztonsága érdekében aktív és eredményes polgárőr munkát tervezünk. Továbbra is szeretnénk a tagságunkat bővíteni, szeretnénk minél több embert bevonni ebbe a munkába.

Fontosnak tartom, hogy a technikai fejlődéssel lépést tudjunk tartani. Most a legközelebbi és legfontosabb célunk, hogy a polgárőr autó cseréjére sor kerüljön.

Ha Jászboldogházán a jelenlegi közbiztonságot fenn tudjuk tartani a jövőben is, annak nagyon örülök.

Végezetül hogyan tervezitek megünnepelni a Polgárőr Egyesület 30. évfordulóját?

Decemberben egy jó hangulatú összejövetelt tervezünk a tagjainkkal, ami most az évforduló alkalmából kicsit ünnepibb lesz. És tervezünk egy kiadványt megjelentetni, amivel a 30 év eseményeire emlékezünk.

Elnök úr, köszönöm a beszélgetést! Gratulálok a 30 éves évfordulóhoz, további munkátokhoz erőt, kitartást, sikereket kívánok!

Konkoly Béláné

30 év emlékeiből

Alapítás

A három elnök

Gyermeknap

Strand diszkó

Fotó: Babinyecz J.

Húsvéti tojáskeresés

Fotó: Babinyecz J.

Együttműködés a rendőrséggel

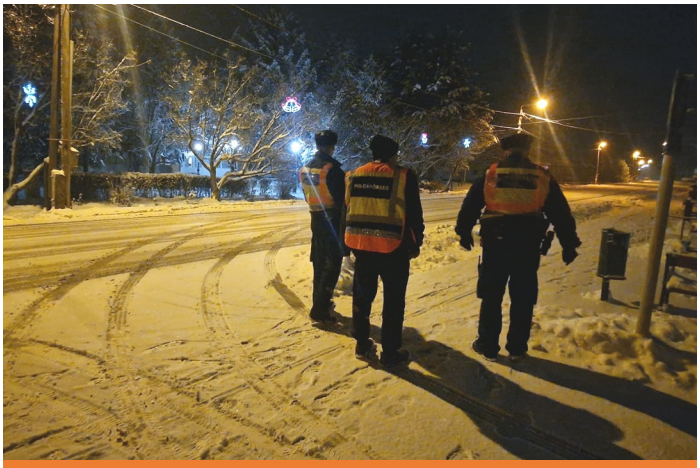
Kerékpártúra

Kerékpártúra után

Bogácson

Rendőrséggel közös szolgálat

Szolgálati jármű elnök úrral

Oktatáson

Jubiláló civil szervezeteink tagjait kérdeztük…

Mit jelent számotokra a civil szervezet tagjának lenni, a közösséghez tartozni?

Amikor 30 évvel ezelőtt a településre költöztem, nem is gondoltam bele, hogy valaha lesz egy olyan hely, ahol többet fogok leélni, mint a kis szülőfalumban, Pusztamonostoron.

A beilleszkedést, befogadást nagyon sok jó ember segítette! Köztük volt a Tóth házaspár, Laci és Erzsike, akik első perctől kezdve szeretettel fogadtak, sokat beszélgettünk, érdeklődtek, segítettek, hogy minél hamarabb az új otthonomnak érezzem ezt a kis települést. Mivel Erzsike is tevékeny részese a rendezvények lebonyolításának, így engem is megkért, hogy segítsek az egyik, polgárőrség által szervezett szilveszteri bál terítésében, tálalásában. Ott ismerkedtem, meg Joó-Kovács Balázzsal, az akkori elnökkel és csapatával, akikkel jól éreztem magam, elfogadtak, befogadtak. Nagy Misi bácsi olyan volt nekem, mintha újra lett volna egy nagyapám, rengeteget köszönhetek neki, ha nyaralni mentünk, mindig ő volt a ház és a kutyák őrzője, tudtam, a legnagyobb gondoskodással figyel mindenre.

A polgárőrségben egy olyan közösségre találtam, ahol azonkívül, hogy a település biztonságának megőrzése volt a legfontosabb feladat, az ember is számított. Balázs tudta, hogy kit mire és hogyan lehet felkérni, megkérni. Így mindenki a saját posztján fontosnak érezhette magát. Az egyesület pénztárosaként megtanulhattam Kispálné Baranyi Arankától a precíz, szabályos, lekövethető pénztári feladatok elvégzését.

A gyerekek megszületése után lett számomra még fontosabb, hogy olyan településen élhetünk, amelyet elkerül a bűnözés. A gyerekeket egy-két elkísérés után már egyedül engedtem az iskolába, hiszen tudtam, hogy a főúton való átkelésüket polgárőr felügyeli. Olyan jó volt hallgatni a közgyűléseken a statisztikákat, hogy milyen előkelő helyet foglal el Boldogháza a biztonságos települések között. A polgárőrség szerintem egy olyan közösség, ahová bárkit szívesen látunk, az újonnan beköltözők közül is, hiszen a saját otthonunkért, önmagunkért teszünk egy-két szolgálat elvállalásával, hogy ez a biztonság továbbra is megmaradjon. Ha pedig valaki nem tud éjszakai szolgálatot vállalni, az sem probléma, hiszen számos napközbeni rendezvény biztosításában is részt vesznek a tagok helyben és a szomszédos településeken egyaránt.

Ficzere József elnök úr és felesége, Zsuzsi időt, energiát nem kímélve sokat tesznek a fiatalok megszólításáért, hogy csatlakozzanak csapatunkhoz, hiszen övék a jövő egy biztonságos Jászboldogházán. Remélem, a továbbiakban is kitart a csapat lelkesedése, hiszen a biztonság az nem egy állandó állapot, hanem az itt élő emberek közös munkájának eredménye.

Duruczné Makó Ildikó

Jászsági gyökereim ismerete, tisztelete jászboldogházi születésem, helyi családi, rokoni kötődésem okán mindmáig életem fontos részét képezi. Férjemmel 1972-ben kötött házasságunkat követően immáron közösen kerültünk szoros kapcsolatba Jászboldogházával. Figyelemmel kísértük a falu életét. Így jutott tudomásunkra, hogy immár 25 éve, 2001-ben megalakult a Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Tarsasága. Az első alapító tagok között volt az öcsém, Kövér Gyula. Nem sokkal ezután a férjemmel és a bátyámmal, Kövér Péterrel is tagja lettünk a közösségnek. Így már nemcsak a szűkebb körű családi rendezvényeken (lakodalmak, unokatestvér találkozók, húsvéti locsolkodások, misék, temetések, stb.) találkoztunk, hanem a BOLDOGBT által szervezett elszármazotti baráti találkozókon és az ahhoz kapcsolódó rendezvényeken is, melyet a helyi Ezüstkor Nyugdíjas Egyesülettel közösen bonyolítanak le. Az elszármazottak hazatérése az egyik legértékesebb hagyományunk.

A közösség vezetője, ötletgazdája a kezdetek óta, Veliczkyné Koncsik Ica. Kitartó, áldozatos munkája eredményeként részletesen megismerhettük Jászboldogháza történetét. Az évek során elismerésre méltóan, nagyon sokat tett a boldogházi múlt megőrzéséért. A falu életéről szóló számos kiadvány megjelenéséhez a szerény anyagi hozzájárulásunkon kívül számos alkalommal adtunk családunk, rokonaink tanyasi életéről, gazdálkodásáról összeállított írásos anyagokat, történeteket, fényképeket. A cél több évtizede megvalósul, hogy összeköti a Jászboldogházán élőket azokkal, akiknek máshol van az otthona, de Boldogháza marad a szülőföldjük.

Ma is jóleső érzés a falu életéről, mindennapjairól szóló változatos tematikájú könyveket lapozgatni és nézegetni az akkori élet valóságát tükröző korabeli fotókat. Óriási szervező munkáról tanúskodik a számtalan kiadvány összeállítása, színvonalas megjelentetése. Ezeket a boldogházi családtörténeti gyűjteményeket a gyermekeink, unokáink is szívesen lapozgatják, kiegészítve szóbeli élményeinkkel. Felgyorsult világunkban egyre fontosabb ilyen módon is emléket állítani községünkről.

Köszönettel tartozunk a BOLDOGBT vezetésének azért a lehetőségért, hogy a rendezvényeiken részt vehetünk. További sikereket, jó egészséget kívánunk a vezetőség munkájához, működésükhöz, és természetesen erőnkhöz mérten igyekszünk továbbra is bekapcsolódni a közösség eseményeibe. Vallom, hogy elszármazott, de boldogházi vagyok.

Üdvözlettel:
Fazekas Józsefné Kövér Ágnes

2026-ban 30 éves jubileumát ünnepli a Jászboldogházai Polgárőr Egyesület. A jubileum alkalmával mindig visszatekintünk az elmúlt időszakra, és hálásak lehetünk azért, hogy ennyi év elteltével is az egyesületi tagok összefogása alapján jól működik egyesületünk.

4 éve vagyok tagja a helyi Polgárőr Egyesületnek, 2022 szeptemberében megkezdtem a szolgálatot ifj. Szűcs Gergellyel és párjával, Szőrös Dórával, melyet a mai napig végzünk. A havi szolgálatok mellett a Polgárőr Egyesület tagjaival évente többször tartunk összejövetelt, melyek mindig jó hangulatban telnek. Mindezek mellett egy nagy családként működik a helyi közösség, hiszen jóban- rosszban kitartunk egymás mellett, és szívesen segítünk a társunkon. A polgárőr egy önkéntes és megtisztelő feladatot végez, mely szép és hasznos hivatás a mindennapi munkája mellett. Ezenfelül az egyesület tagjaival jelen vagyunk a település rendezvényein, segítve annak biztonságos lebonyolítását.

A 2026-os közgyűlésen megválasztottak az egyesület alelnökének, melyet örömmel vállaltam, igyekszem a rám bízott feladatot elődeimhez méltóan végezni, melyhez kérem a tagok támogatását. A 2026-ban Jászboldogházán megrendezett 30. Jász Világtalálkozón kb. 140 polgárőr volt jelen a Jászságból. Öröm volt számomra új arcokat megismerni, és bepillantást nyerni egy másik egyesület munkájába, sőt minden találkozás és közös szolgálat remek tapasztalatszerzés számunkra.

Az esti szolgálatok is mindig jól telnek társaim körében. Úgy illik vigyáznunk a lakosokra, mint amikor egy édesanya gyermeke álmát csendesen őrzi, figyelve arra, hogy a nyugalmát semmi ne zavarja. Egyesületünk taglétszáma települési arányban nagyon szép, és külön öröm számomra, hogy mindig van új jelentkező, aki buzgón tenni akar Boldogháza közbiztonságáért.

Szeretettel várjuk új tagok jelentkezését is, hiszen minden ember egyedi és értékes, és mindenkire szükség van, mert a mai világban már sajnos ritkaság, hogy az emberek önkéntes szolgálatot vállalnak a sok elfoglaltság és a felgyorsult világunk miatt.

Miért jó polgárőrnek lenni?

Azért jó, mert amellett, hogy egy remek csapat tagja vagy, hasznos önkéntes munkát végzel, amely által felnéznek rád embertársaid, hiszen tudjuk és tapasztaljuk, hogy mindenki megbecsüli azt a személyt, aki őt bármiben támogatja vagy segíti a mindennapi életben.

Végezetül kívánok minden polgárőr társamnak jó egészséget, sok erőt, kitartást és csendes szolgálatokat.

Tisztelettel: Kisádám Péter

Négy éve kezdtem el a családfám kutatását, ennek során kerültem kapcsolatba Veliczkyné Koncsik Ilonával és neki köszönhetően a BOLDOGBT Egyesülettel. A „Nem múlhat el nyomtalanul” című könyvben a mi családunk története is fennmaradhatott az utókor számára, amiért mindig hálás leszek.

Számomra ez a közösség azért fontos, mert általa még szorosabban tudtam kapcsolódni a gyökereimhez és a családom múltjához. Értékesnek tartom azt, hogy a BOLDOGBT az egykori tanyasi világ összetartását, egymásra figyelését és közösségi szellemét is tovább viszi egy olyan felgyorsult világban, ahol a régi, igazi értékek már elveszőben vannak.

Bár személyesen ritkán tudok részt venni a találkozókon, a Facebook csoportot rendszeresen követem, és mindig szívesen olvasom az ott megosztott írásokat, verseket és emlékeket. Jó érzés tudni, hogy van egy közösség, amelynek tagjai számára ennyire fontos Jászboldogháza, a közös múlt és azok az emlékek, amelyek összekötnek bennünket.

Kass-Rácz Nóra

2023 nyarán csatlakoztunk a Jászboldogházi Polgárőr Egyesülethez, mert szerettünk volna aktívan tenni a településünkért. Fontosnak tartjuk Jászboldogháza közbiztonságát, és úgy gondoljuk, hogy egy közösség életében minden önkéntes segítség számít. Az elmúlt időszakban több rendezvény biztosításában is részt vettünk. Kiemelkedő élmény volt számunkra a XXX. Jász Világtalálkozó, ahol a péntek esti futballmérkőzés helyszínének biztosításában, valamint szombaton a jász települések felvonulásának és az azt követő programoknak a biztosításában segítettünk. Jó érzés volt megtapasztalni, hogy munkánkkal mi is hozzájárulhatunk egy ilyen jelentős rendezvény sikeres és biztonságos lebonyolításához. A polgárőrség számunkra nemcsak önkéntes feladatot, hanem egy összetartó közösséget is jelent. Nagyon jó csapat alakult ki, amelyben számíthatunk egymásra. A szolgálatok mellett a csapatépítő programok is fontosak számunkra, hiszen ezek tovább erősítik a közösséget és az együttműködést. A polgárőri munka számunkra elsősorban felelősségvállalás a településünkért. Jó érzés tudni, hogy a saját időnkkel és munkánkkal hozzájárulhatunk ahhoz, hogy Jászboldogháza biztonságos és összetartó közösség maradjon.

Kisbalázs István és
Kisbalázsné Juhász Adrienn

Hogy mit jelent nekem a BOLDOGBT? Az a civil szervezet, amely megmutatta, hogyan lehet igazán kötődni a szülőfalunkhoz. Olyan elszármazottakkal hozott össze, akikkel sosem találkoztunk volna.

Nagyon sok értékes, okos ember fogott össze, akik remek könyveket állítottak össze, és nyomtattak ki. A könyveket és a kiadványokat állandóan elkérik tőlem, csodálattal olvassák, és hallgatják, ahogy büszkén beszélek a falunkról.

Jó minden évben valamit alkotni, valaminek emléket állítani, szeretetet adni és persze kapni.

A BOLDOGBT-nek kívánok további sikereket és összetartást! Köszönöm, hogy tagja lehetek, és tudtam én is egy kicsit a falunak adni.

Tisztelettel:
Boldogháza szülötte, Bajor István

FALUSZÉPÍTŐK KÉPES HÍREI

Nemes cselekedet

A Jászboldogházán megtartott XXX. Jász Világtalálkozó már elmúlt, de még mindig élénken él emlékezetünkben. A nagy esemény közeledtével a boldogházi utcák megszépültek. A lakosok is segítettek, ki úgy, hogy saját portáját tette rendbe, de volt, aki marandót nyújtott a község számára, mint pl. Oláh Béla, Lehel utcában élő asztalosmester. Négy elemből álló fakorlátot készített, mely mostantól két utcának is ékessége lesz. A korlát a Lehel, a Rákóczi és Kis utca kereszteződését díszíti a világtalálkozó óta. Köszönjük a szép munkát, a felajánlást. A Kis utcai korlát közelében, a Szőllősi és Báthori család közös költségen, közös munkával valósította meg az odaszállított betongyűrű megszépítését, virággal való beültetését. Az igényesen elvégzett burkolás Szőllősi János munkáját dicséri, csakúgy, mint a Rózsa utca sarkán található virágláda. Köszönünk minden nemes cselekedetet, amely a község javát szolgálja!

Jászboldogháza virágos utcája

Jászboldogházán számtalan szép utca található, és van úgynevezett virágos utca is. A „Jászboldogháza virágos utcája” elismerést a Lehel

utca érdemelte ki 2010-ben, azóta is ez az egyik legrendezettebb utcája településünknek. A minősítő tábla virágait és az utca végén lévő cserjét évek óta Bajor Zoltánné Ildikó gondozza. Köszönjük szépen!

Köszönet az adó 1 százalékáért

Tisztelettel köszönjük mindazoknak, akik az adó 1%-ának felajánlásait a jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesületnek adták. Nagy megtiszteltetés, hogy elismerik, és ily módon anyagilag is segítik munkánkat, további lehetőséget adva, hogy településünket gazdagítsuk, egyre szebbé, vonzóbbá tegyük. Idén huszonnyolc támogató jóvoltából, számlánkra 757 188 forint érkezett. Tisztelt támogatóink! Köszönjük az adó 1% felajánlást!

Jutalomkirándulás Erdélybe

Nagy öröm és megtisztelő érzés, hogy egyesületünk jónéhány tagja is meghívást kapott az önkormányzattól, a polgármester asszonytól az augusztusi erdélyi kirándulásra. Ez a kirándulás jutalom, mindenki köszönetképpen kapta a sok segítségért, amit a Jász Világtalálkozó előkészületei és megvalósítása során nyújtott munkájával. Más egyesületek tagjai is kaptak hasonló lehetőséget az utazásra. Köszönjük szépen.

Szépek a rózsák

Csodásan nyílik a rózsa a hivatal előtti új parkban, meghálálja a gondoskodást, az egész nyáron végzett kitartó locsolást, és az új park többi növénye is szépen fejlődik, növekszik. Látva igyekezetünket, több kedves önkéntes is segítségünkre volt, van. A mai napig sokat segít a locsolásban és a díszkút feltöltésében Kisádám Péter. Dr. Borsodi-Nagy Erzsébet doktornő is segít az orvosi rendelő ablakaiban lévő virágok gondozásában, nagyon megtisztelő.

A díszkút tisztítását általában Szőllősi János és Kohári Tiborné Ágika végezte el Szűcs Rita közreműködésével. A település köztereinek lo-

csolásában sokat segített Szappanos Tünde, Szöllősi Béláné Zsuzsa, Bajor Zoltánné Ildi, Tugyi Imre, Szalókiné Évike, Farkas Imréné Magdika. Nagyon sokat segített még lajtos megoldással munkaidőn túl is Voller Mátyás. Hálásan köszönjük mindannyiuk munkáját.

Együtt ünnepeltünk augusztus 20-án

Augusztus 20-a délutánján a korábbi évekhez hasonlóan kellemes hangulatú, családias rendezvényen vehetett részt, aki kilátogatott a Tájházba.

Bábosik István kisbíró, akit Kocza Márton általános iskolai tanuló kísért, köszöntőjében rímekbe faragva elmondta, hogy „Ez az év bővelkedett jó sok teendővel, nagy-nagy eseménnyel, a Jászok Világtalálkozója nem régen múlt el. Összefogás a titka sok-sok szépnek, jónak, régi hagyománya ez falunk lakóinak. Sokan segítettek pénzzel és munkával, minden segítségért köszönet és hála!”

Ez így igaz. Szűcs Gergelyné köszöntőjében elmondta, határtalan összefogás, tenni akarás mutatkozott az egyesületek részéről is, mindenki a maga területén maximálisan teljesített a világtalálkozóra készülve, és önkéntes is volt szép számmal.

Községünk Tájháza, amely már erősen felújításra szorul, 2006 óta, a Boldogházán megtartott XII. Jász Világtalálkozó óta várja látogatóit. Ennek, már 20 éve. Tavaly ilyenkor nagy esemény előtt álltunk, a XXX. Jász világtalálkozóra készültünk.

Feladat volt bőven. Terveztünk, álmodtunk, megvalósítottunk, a faluszépítők is azon igyekeztek, hogy minél szebb arcát tudja mutatni településünk a jeles alkalomra.

Községünk szerette volna a Tájházat is, ha újjá nem is, de szebbé varázsolni, javítani rajta. Az önkormányzat sokat tett ennek érdekében. A Tájház kapott egy szekeret - köszönjük szépen -, amely köré egyesületünk rusztikus hatású térkövet vásárolt, így ilyen formában segítettünk kissé szebbé tenni az udvart, a teret.

Elhangzott, hogy sok munka áll mögöttünk, és sok munka áll az augusztus 20-i rendezvény mögött is, melyet a Faluvédő és Szépítő Egyesület, az Ezüstkor Nyugdíjasok Egyesületével és az önkormányzattal közösen valósított meg.

A rendezvény folytatásában Koczáné dr. Fehérváry Mária, településünk polgármestere mondta el ünnepi gondolatait. A tartalmas szép mondanivaló után az óvodások érkezését vártuk, akiket Baranyi Béláné vezető óvónő készített fel. A legkisebbek kedves műsora után az idén is kiváló eredményt elérő aratócsapat bemutatkozása következett. Ezt követően ünnepi pillanatok részesei lehettünk mindannyian. Kovács József, községünk plébánosa a Tájháznál, az ünnepi műsor részeként szentelte fel az új kenyeret, melyet Baranyi István regnáló jászkapitány szegett meg. Köszönjük, és megtiszteltetésnek érezzük, hogy plébános úr, a jászkapitány és kedves felesége is elfogadták meghívásunkat, és jelenlétükkel emelték a rendezvény színvonalát, hangulatát.

Egy szép idézettel folytatódott az ünnepi műsor. „Amíg egy nép énekel, messzire hallatszik, hogy létezik.” A Csillagvirág Kórus éneke is messzire hallatszik, képviselve Jászboldogházát egy-egy Jász Világtalálkozón, vagy egyéb meghívásoknak eleget téve. A 15 éves múltra visszatekintő boldogházi amatőr kórus elnöke Turócziné Teréki Erika, jelenlegi szakmai vezetője a Jászberényben élő Kövér István. A Csillagvirág Kórus egy arató dalcsokrot adott elő, melyet a lelkes közönség szeretettel és nagy tapssal jutalmazott.

Ezután izgalmas perceknek voltunk részesei, a konyhakert verseny eredményhirdetése következett. Ezúton is gratulálunk a győzteseknek, a sok munka meghozta a gyümölcsét. Köszönjük a zsűrinek és Szemes-Csecselics Hajnalkának, a verseny koordinátorának munkáját és az önkormányzat támogatását. Az ünnepi műsor részeként került sor már hagyomány szerint a faluszépítő fiatalok köszöntésére is. Egyesületünk éves programjában szerepel a fiatalok bevonása a faluszépítésbe. Az önkormányzattal közösen valósítottuk meg ezt a programot.

A faluszépítésben résztvevő fiatalok, akik pl. segítenek nyáron a viráglocsolásban, festésben, vagy éppen az abc előtti kapu vagy a májusfa díszítésében, vagy a rendezvényeinken segítenek a kínálásban, az előkészületekben, az önkormányzat

felajánlásával strandbérletet kaptak jutalmul. Idén a Jász Világtalálkozó előkészületeiben jeleskedő gyermekeket ajándékoztuk meg. Köszönjük a segítségüket! A jövőben is számítunk rájuk! Köszönjük a munkáját Gál Csanádnak, Gál Zsombornak, Palya Petrának, Szemes Boginak, Valcsik Dorinának, Valcsik Melinának, Valcsik Reginának.

A programot folytatva, egy kis kedvességgel leptük meg az ünnepségre kilátogató közönséget, vendégeket. Településünk nyolcvan éves évfordulója adta az ötletet. Arra biztattunk mindenkit, hogy foglaljon helyet az is, aki eddig még nem tette volna. Izgalmas pillanatok következtek. A Tájház udvarán kihelyeztünk 6 olyan széket, aminek az ülése alá, vagy a háttámlára, egy nyolcvanast rajzoltunk. Szerencsésnek mondhatta magát, aki ilyen széken ült, a nyertesek egy-egy „Jászboldogháza 80 éves” feliratú grillázs tortalapot kaptak ajándékba, melyet Juhászné Terike, országosan is elismert égetett torta készítő készített. Gratulálunk a szerencséseknek! A vidám percek után egy kis szünet következett, amikor alkalom nyílt egy közös fotó elkészítésére, ezt követően került sor a kínálásra, megvendégelésre.

A kézműves vásár mindvégig nyitva tartott. A kemence előtt kiállított terménybemutatót is meg lehetett tekinteni, és még kóstolásra is volt lehetőség, és természetesen a Tájház főépülete is várta látogatóit.

A gyermekekre is gondoltunk, akik a szünetben ügyességi játékokban tudtak részt venni, melyet Sósné Baráth Erika vezetett és válogatott össze, a csillámtetoválást Tóth Éva vállalta, köszönjük nekik. A Mese-Virág Kert Állatsimogató 2-től 7 óráig várta az érdeklődőket. Az est záró programjaként Nyitrai István zenés, nótás összeállítással szórakoztatta a közönséget, ő gondoskodott a jó hangulatról.

A fröccshöz a jó bort, az ásványvizet, a sok poharat és a fellépők ajándékait az önkormányzat biztosította. Köszönjük szépen!

A zsíros kenyeret, a szörpöt és a fröccsöt a faluszépítő és a nyugdíjas egyesület lelkes csapata készítette, a Tájház ünnepi díszbe öltöztetéséről, a sok virágról a faluszépítők gondoskodtak. Ők szedték a vasvirágot a határban, majd koszorúba fonták, csokorba kötötték. A zsíros kenyérhez a lila hagymát Palyáné Bazsó Anitától kaptuk. Köszönjük szépen! A fotósunk idén is Babinyecz János volt, a hangosításról is ő gondoskodott. Köszönjük szépen munkáját! Köszönjük Bábosik Istvánnak, hogy idén már 13. alkalommal vállalta a kisbíró szerepét. Köszönjük az önkormányzat és nem utolsósorban polgármester asszony mindenben nyújtott segítségét, támogatását. Köszönjük segítőink önzetlen munkáját, a faluszépítő társaim és a nyugdíjas egyesület munkáját, a felajánlásokat. Köszönjük szépen, hogy az ünnep napján Donkó Endre, Voller Mátyás és Bozsik Tamás mindenben a segítségünkre volt.

Kedves Olvasók! Akik kilátogattak augusztus 20-a délutánján a Tájházba, bízunk benne, hogy jól érezték magukat. Várjuk Önöket és kedves Mindannyiukat jövőre is ugyanekkor, ugyanitt. Köszönjük, hogy együtt ünnepeltek velünk!

Szűcs Gergelyné elnök
Faluvédő és Szépítő Egyesület

HÍREK AZ EZÜSTKOR NYUGDÍJASOK ÉS MAGÁNYOSOK EGYESÜLETÉNEK ÉLETÉBŐL

Közgyűlésre és tisztújításra került sor 2026. 02. 21-én. A közgyűlés a beszámolókat elfogadta, a tisztújítás során a közgyűlés új vezetőséget választott:

Elnök: Joó-Kovács Balázs

Elnökhelyettes: Kőhidi Györgyné

Titkár: Joó-Kovács Balázsné

Pénztáros: Kövérné Pócz Ildikó

Ellenőrző bizottság:
Matók Dezsőné elnök

Tagok:
Tóth Lászlóné, Szabó Józsefné

A hatályos alapszabály szerint történt a választás, a Cégbírósági bejegyzést a mai napig nem sikerült elérnünk! Egyesületünknek új alapszabályra lesz szüksége, melynek elkészítése folyamatban van.

Azt tapasztaltam az elmúlt időszakban, hogy az egyesület alapszabály szerinti működése túlzottan zárt, belterjes. Annak érdekében, hogy a folyamatosság biztosítva legyen, fiatalabbak is kellenek a működéshez! Azt fogom javasolni és támogatni, hogy ilyen irányban változtassunk!

Alelnökként részt vettem az egyesület rendezvényein. Elnökként a megválasztásom utáni időszakban bizonytalanságot és bizalmatlanságot tapasztaltam néhány tagtársam irányából, mely a választás utáni időszakban megszűnt, és mindenki megértette, hogy a változás végleges!

Rendszeressé tettük szerdai napokon a klubfoglalkozásokat (nyugdíjas ovi), ahol minden résztvevő tájékoztatást kapott a napi történésekről és a következő időszak programjairól.

Köszönetemet szeretném kifejezni Matók Dezsőné Erzsikének, hogy ezt a programot összefogta.

Minden hónap utolsó vasárnapján 15.00 órától összejövetelt tartunk a nyugdíjas klubban, így azok is részt vehetnek a közösségi eseményeken, akiknek a szerdai nap nem alkalmas.

Szolnokon részt vettünk 5 fővel megyei klubtalálkozón, tájékozódtunk a klubok életéről, a következő időszak rendezvényeiről. Nyugdíjas társaink előadásait hallgathattuk meg. Az ebédet követően zenés, táncos program volt.

Anyák napi ünnepséget szerveztünk, ahol nagy létszámban vettek részt tagjaink. Ajándékkal, virággal,

gyermekműsorral és étellel köszöntöttük az ünnepelteket. Köszönjük Koczáné dr. Fehérváry Mária polgármester asszony részvételét és kedves szavait.

Óvodásainkat fogadtuk Tájházunkban, akik részére pogácsát sütöttünk kemencében. Örömmel töltött el a résztvevő gyermekek nyüzsgése és játéka, az óvó nénik szerető figyelme és terelgetése mellett.

Strandparti következett június 15-én a jánoshidai és jászalsószentgyörgyi nyugdíjasok részvételével.

Fürdéssel, sok-sok beszélgetéssel, közös ebéddel és közös énekléssel töltöttük a napot.

Köszönöm Tóth Lászlónak, hogy ebédet főzött a résztvevőknek, Nyitrai István klubtagunknak pedig a zene szolgáltatást!

Köszönöm az önkormányzat támogatását, Koczáné dr. Fehérváry Mária polgármester asszonynak, hogy időt töltött velünk.

Klubvezetői értekezleten vettem részt Jászalsószentgyörgyön az Életet az Éveknek Országos Klubszövetség Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei szervezetének rendezésében. Az aktuális ügyek mellett tájékoztatást kaptunk a következő időszak programjairól. Meglátogattuk a település nevezetességeit, majd a Vadasparkban ebédeltünk.

Aratóversenyen vett részt Fózer Tibor és Makóné Esztike tagjaink közül a jászboldogházai csapattal Jászapátiban.

Első helyezést értek el, nagy gratuláció!

Hármas Kerületi aratóversenyen is jeleskedett a jászboldogházi csapat, melynek tagja volt Fózer Tibor és Makóné Esztike.

Arany minősítéssel tértek haza, nagy öröm és gratuláció!

Augusztus 20-ai ünnepség rendezésében segédkeztünk a Tájház területén, hagyományos programmal, gyermekek műsorával, új kenyér megszegésével és a legszebb konyhakertek verseny eredményhirdetésével telt az idő!

Köszönöm Kőhidi Györgyné elnökhelyettesnek, hogy egyesületünket képviselte a rendezvényen.

Jászalsószentgyörgyön testvérklub találkozón vett részt 9 tagunk, megismerhették a résztvevők a helyi nevezetességeket, majd a Vadasparkban folytatódott a program finom ebéd mellett.

Köszönöm Kőhidi Györgyné elnökhelyettesnek, hogy képviselte egyesületünket a rendezvényen!

Ha szeptember, akkor Bogács! Két turnusban voltunk Bogácson. Az első csapat 9 fővel használta ki az üdülési lehetőséget. Fürdés, közös főzések és étkezések, kirándulás, pince látogatás, kártyaparti voltak a programok.

Köszönöm szépen Tóth Lászlónak, hogy oda-vissza szállította a csapatot, és kirándulást szervezett részükre!

A második turnus 8 fővel használta ki az üdülési lehetőséget, jó időben volt részük, az ő idejük alatt volt a szüreti fesztivál sok műsorral és rendezvénnyel, amit örömmel használtak ki. Persze a gyógyfürdőbe is gyakran ellátogattak!

Köszönöm Juhászné Terikének, hogy levezényelte a programot!

Köszönöm szépen valamennyiünk nevében az önkormányzat támogatását!

Elszármazotti találkozó lebonyolításában vettünk részt szeptember 26-án a kultúrházban. Ebben az évben a legnagyobb megmérettetés ez a rendezvény volt az egyesületünk számára! Jó érzéssel töltött el, ahogy az egyesületünk tagsága összefogott. Most éreztem igazán, hogy nem fogyott el az összetartás. Mindenki nagy figyelemmel és akarással tette a dolgát, jól sikerült minden. 35-en vettünk részt a rendezvényen! Köszönet és hála mindenkinek!

Joó-Kovács Balázs elnök

POLGÁRŐR EGYESÜLET

Tisztelt Lakosság!

Visszakanyarodnék a Jász Világtalálkozó sikeres lebonyolításához. A 3 napos rendezvényen számos környező település polgárőr egyesületének tagjaitól kaptunk segítséget. Ezt még egyszer szeretnénk megköszönni nekik. Természetesen igyekszünk viszonozni a vendégszolgálatokat. Az első adandó alkalom július 11-én volt Jászárokszálláson a Birkapörkölt fesztiválon, ahol 5 fős csappattal segítettük a rendezvény biztosítását.

Jászboldogháza külterületén füstre lettem figyelmes. Kiérkezésemkor észleltem, hogy ég a tarló. A tűz lakóépületet, intenzív mezőgazdasági területet nem veszélyeztetett. A tűzoltókat értesítettem, anyagi kár nem keletkezett.

Július 15-én telefonon kaptuk az értesítést, hogy a külterületi tanyán kihelyezett vadkamera idegen járművet jelzett. Rövid időn belül a helyszínre érkeztünk, ahol rajtaütésszerűen tetten értük az idegen betolakodókat. Próbáltuk visszatartóztatni őket a rendőrség kiérkezéséig. Azonban beugrottak az autóba, és nagy gázzal a zsákmánnyal megrakott utánfutóval együtt elhajtottak. Követtük őket a hatósággal folyamatos telefonos kapcsolat mellett, egészen az újszászi vasúti hídig, ahol a kiérkező rendőröknek sikerült elfogni az elkövetőket.

Az augusztus 1-jén megtartott I. Jászboldogházi Márkafüggetlen Autó-, Motor- és Traktor Kiállítás megrendezésében és lebonyolításában egyesületünk aktívan részt vett. Úgy érezzük, sikeresnek bizonyult a rendezvény. Egyúttal szeretném megköszönni a jászboldogházi kiállítóknak a részvételt, és mindenkinek, aki segített a rendezvény sikeres lebonyolításában.

Az esemény alatt sem maradtunk tétlenek, ugyanis bejelentés érkezett, hogy vas felvásárlók érkeztek településünkre, amelyet azonnal lereagáltunk, és a hívatlan vendégek elhagyták a községünket.

Ez azonban nem csak egyszeri eset, folyamatosan érkeznek a tollfelvásárlók, vaskereskedők, házaló árusok, akiket igyekszünk jobb belátásra bírni, hogy hagyják el a települést.

Augusztus 2-án ismét vendégszolgálatot teljesítettünk Jászteleken a falunapi esti koncerten.

Szeptemberben az iskola, óvoda beköszöntével elkezdtük a mindennapos reggeli szolgálatot, a gyermekek biztonságos átkelését segítve.

Szeptember 11-én átvehettem Szolnokon a megyei Polgárőr Szövetségnél az Országos Polgárőr Szövetség elnökétől „A kábítószerkereskedelem felszámolása érdekében vállalt kiemelkedő közterületi szolgálat ellátásának elismeréseként” nyújtott elnöki dicséretről szóló oklevelet. Sok gratulációt kaptam helyben is, amit köszönök.

A szeptember 22-én megtartott autómentes napon az Európai Mobilitási Hét keretein belül immáron 4. alkalommal ismét megszervezte egyesületünk a kerékpártúrát, melyen nagyon sokan részt vettek kicsik és nagyok egyaránt. Idén a csíkosi bádogistálló volt az úti cél, ami kb. 16 km össztávot jelent. Büszkék vagyunk a legkisebbekre, akik velünk együtt teljesítették a távot a rendkívül nagy szembeszél ellenére is. Visszaérkezve a Művelődési Házban lévő Polgárőr helyiségben mindenki megpihenhetett, és pótolhatta az elfogyott energiát egy kis zsíros kenyérrel és szörppel. A gyerekeknek apró ajándékkal kedveskedett a polgármester asszony. Köszönjük neki.

Számunka továbbra is fontos Jászboldogháza közbiztonsága, hogy nyugodt, békés élhető település maradjon.

Mindenkinek köszönöm!

Ficzere József
elnök

ELSŐ JÓZSEF ATTILA UTCAI NYÁRZÁRÓ TALÁLKOZÓ

Nagyon jó érzés volt együtt lenni az első József Attila utcai nyárzáró találkozón, beszélgetni, nevetni és egy kellemes délutánt közösen eltölteni. Köszönjük a szervezőknek a sok munkát, a vendéglátást és mindenkinek, aki hozzátett ahhoz, hogy ez a nap ilyen emlékezetes legyen.

Reméljük, hagyományt teremtettünk, és jövőre ismét találkozunk!

Üdvözlettel: Farkasné Marika

TŰZOLTÓSÁGI HÍREK

A legutóbbi újságcikkünk óta **két tűzesethez vonultunk**, mindkét alkalommal **avar, gaz és tarló égett** a határban, illetve a **vasúti töltés mellett**. A száraz időjárás miatt ezek a tüzek gyorsan terjedhetnek, ezért minden esetben kiemelten fontos volt a gyors beavatkozás.

Nyári időszakunk azonban nem csak a riasztásokról szólt: **számos közösségi eseményen is részt vettünk**, és több alkalommal segítettünk a lakosságnak darázsirtásban.

Közösségi szerepvállalásunk a nyáron

I. Jászboldogházi Márkafüggetlen Autó-, Motor- és Traktor Kiállítás

Egyesületünket meghívták erre a rendezvényre, ahol:

- **égő olaj tüzes bemutatót** tartottunk, amely látványosan mutatta be, miért nem szabad égő olajat vízzel oltani,
- valamint **habpartit szerveztünk a gyerekeknek**, ami óriási sikert aratott – a kicsik és nagyok egyaránt élvezték a biztonságos, játékos programot.

Autómentes nap az iskolában

Az autómentes nap keretében **tűzoltóautó- és felszerelés bemutatót** tartottunk az iskolában. A gyerekek testközelből láthatták a felszereléseinket, kipróbálhatták a védőeszközöket, és sok kérdést tettek fel a tűzoltói hivatásról. Fontosnak tartjuk, hogy a fiatalok megismerjék a biztonságos viselkedést és a tűzmegelőzés alapjait.

Darázsirtás és a darazsak elszaporodása

Miért van most ennyi darázs?

Az idei nyár időjárása – a hőség, a szárazság és a korai tavaszi felmelegedés – **ideális körülményeket teremtett a darazsaknak**. A királynők már kora tavasszal megkezdték a fészeképítést, és a hosszú, meleg időszak miatt a kolóniák a szokásosnál nagyobbra nőttek.

A **vályogházakban különösen gyakori**, hogy a darazsak a **födémben, gerendák között vagy a vakolat mögött** alakítanak ki fészket. Ezeket sokszor észre sem veszi a lakó, amíg a darazsak száma hirtelen meg nem ugrik.

Mikor jelent valódi veszélyt?

Amíg a darazsak **kint maradnak**, és a fészek nem túl nagy, addig általában nincs közvetlen baj.

A probléma akkor kezdődik, amikor **nagyon elszaporodnak**, vagy **bejutnak a házba**, és a lakótérben jelennek meg.

Ilyenkor már nemcsak kellemetlenek, hanem **veszélyesek is**, különösen gyermekekre, idősekre vagy allergiásokra.

Mit tudunk mi tenni?

Fontos hangsúlyozni: **nem vagyunk darázsirtó szakemberek, csak megfelelő védőfelszereléssel rendelkező, bátor önkéntesek**.

- Az egyesületben **kevesen vagyunk**, és a nyári időszakban **nagyon sok bejelentést kapunk**.
- Sajnos **nem mindig tudunk kimenni**, és előfordult, hogy **nem tudtuk kiirtani a darazsakat**.
- Ennek oka, hogy mi **csak rombolással** tudjuk megszüntetni a fészket (pl. deszkák, vakolat megbontása).
- A **befújós vegyszerek**, amelyeket a darázsirtó szakemberek használnak, **engedélykötelesek**, és nekünk **nincs ilyen felszerelésünk.**

Mit javasolunk a lakosságnak?

Komolyabb darázsprobléma esetén hívjanak darázsirtó szakembert. Ennek költsége **alkalmanként vagy fészkenként 30–50 ezer forint** is lehet.

Érdemes olyan **lakásbiztosítást kötni**, amelyben a darázsirtás **biztosítási fedezetként szerepel**, így a költségek jelentős része megtérülhet.

A **megelőzés a legjobb védekezés**: ha a fészek még kicsi, sokszor egy egyszerű, boltban kapható **darázsirtó spray** is elegendő lehet, hogy megakadályozzuk az elszaporodást.

Kérjük a lakosságot, hogy a nyári időszakban fokozottan figyeljen a tűzvédelmi és darázsirtási szabályokra.

Egyesületünk továbbra is igyekszik minden bejelentésre reagálni, de a megelőzés és a felelős magatartás mindannyiunk közös érdeke.

Készítette:
Szendrei Péter

Tűzoltó bemutató

Habparty a gyerekeknek

JÁSZKAPITÁNYI BESZÁMOLÓ

Előző beszámolóm végén már jeleztem, hogy következő célállomásunk egy kirajzott jász település lesz, egészen pontosan Újireg, ahova a XX. század nagy világválsága idején, 1930-ban került át 80 jászárokszállási lakos. Július utolsó hétvégéjén tölthettünk el egy fantasztikus napot ezen a kicsi településen, ahol a mai napig megemlékeznek jász gyökereikről. A főzőverseny résztvevőivel beszélgetve, minden csapat elmesélte, hogy melyik felmenője költözött át a Dunántúlra a Jászságból, vállalva az ismeretlen vidék és az ott lakók nem feltétlenül kedves fogadtatását, és tették mindezt nem azért, hogy meggazdagodjanak, hanem hogy valamelyest könnyebben tudják biztosítani a család megélhetését.

Hogy mennyire szoros és nem csak családi, de baráti a kapcsolat az „ős” település Jászárokszállás és Újireg között, mutatja az is, hogy idén már a 10. fát ültethettem el a polgármester úrral a jászkapitányok fáinak sorába, és az is, hogy lassan harmincadik alkalommal pattannak nyeregbe az árokszállásiak, és kerékpároznak el a falunapra, ami 240 km-nyi biciklizést jelent!

Faültetés Újiregen

Az augusztust hazai pályán kezdtük az egyházi családi napon, ahol a kánikula ellenére is szép számmal vettek részt a József atya által kezdeményezett rendezvényen, majd a másnapi búcsúi szentmisén. Ez a hétvége számomra az emlékezésről is szól, hiszen édesanyám egy búcsúi hétvégén hunyt el immár 16 éve…

Jászberény legnagyobb rendezvénye a Csángó fesztivál, ahol idén először vettem részt jászkapitányként meghívott vendégként. Felemelő színpadi műsorok, csodás táncosok és énekesek, fantasztikus közönség, családok, barátok, ismerősök találkozóhelye is egyúttal a fesztivál, és idén talán egy kicsit mintha az eredeti célkitűzéshez visszatérve, a magyarság itthoni és határon túli fellépőivel.

Következő hétvégét pénteken kezdtük, és a Szolnokon a vármegyeházán megtartott ünnepi gyűlésen kapitánytársaimmal együtt vonulhattam be a díszterembe, jobbomon a kunok regnáló kapitányával, kezemben a nemzeti zászlónkkal, majd kezdetét vette az ünnepi gyűlés, ahol a 150 éves vármegyei jubileumi évben kitüntetettek vehették át kitüntetéseiket.

A vármegyeházán

Néhány héttel később, szintén Szolnokon, de már az Aba-Novák Kulturális Központban a Szolnok napja alkalmából megrendezett két felvonásos ünnepi műsoron is meghívottként vehettünk részt. Itt is volt kitüntetések, díjak átadása, de ami miatt igazán emlékezetessé vált a műsor, az a Jászság Népi Együttes fergeteges táncelőadása volt, amit a szolnokiak is elismerő szavakkal említettek a műsor után.

Az augusztus 20-ai ünnepi sorozatot a Jászság két legkisebb településén, Jásziványban és Jászágón kezdtük meg, ahol a falunapot az államalapítás ünnepével összehangolva tartották meg. Mindkét helyen átadták a települések közösségért díjait, és mindkét településen felkértek arra, hogy mondjam el ünnepi gondolataim, amit izgatottan vártam, és örömmel tettem meg. A legkisebbek után Jászfényszarun már egy hosszabb lélegzetvételű beszédre kértek fel, amit a Mindenszentek Római Katolikus templomban mondtam el.

Jászfényszarun

Számunkra kellemes meglepetés volt, hogy az itt kitüntetettek között nem egy kétkezi munkás életének munkásságát is elismeréssel méltatták! Gratulálok hozzá a városnak és természetesen a díjazottaknak is!

Ezután ismét egy kisebb településen, Jászfelsőszentgyörgyön vettünk részt az ünnepi szentmisén és megemlékezésen, ahol felkértek a megszentelt kenyér megszegésére. Másnap újra egy kirajzott településre utaztunk: Kerekegyháza is a török időkben elnéptelenedett települések közé tartozik, amit Mária Terézia hozzájárulásával váltotta meg a Jászkun kerület, javarészt Jászárokszállás lakossága. Így ke-

rültek ide a jászok, mint alapítók, és erről, valamint a templom nevében is megjelenő Szent Istvánról emlékeznek meg minden évben az arató fesztiválon és az államalapítás ünnepén.

Természetesen itthon, Jászboldogházán is részt vettünk az augusztus 20-ai ünnepségen, és Nagy Albert jászkapitányhoz hasonlóan, jómagam is megszeghettem az új kenyeret, amit József atya szentelt meg. Megtisztelő és egyben felemelő érzés itthon, saját lakhelyemen átélni az ilyen és ehhez hasonló eseményeket, amiért hálás szívvel gondolok és köszönöm azoknak, akik rám gondoltak, mint lehetséges jászkapitány. Büszkeséggel tölt el, hogy méltónak találtak erre a címre!

Augusztus utolsó vasárnapja hagyományosan a peresi tanyavilág és az ott újjáépített kápolna búcsúja, ami nem csak azért különleges, mert a jászkapitányt és a jászkapitánynét fogattal viszik ki a helyszínre, de nekem személy szerint azért is, mert az egyik, apai dédnagymamám is peresi lakos volt. A meghívót megkapva különös izgalommal vártam a búcsút. Korábban is jártam több alkalommal a Peresen, sőt búcsúban is voltam már ott, de most először mint jászkapitány, és mint utóbb kiderült, hamar híre is ment a családi kötődésnek. Egymás után szólítottak meg addig ismeretlenek, és meséltek történeteket dédmamámról. Természetesen a legtöbb történet már csak családi szájhagyomány útján továbbadott történet, de azért akadt még olyan, aki kisgyerek korából emlékezett Koczka Mari nénire…

Peresi kápolna búcsú

Szeptemberben sem unatkoztunk! Jászapátin 50 éves lett a Vándorfy János Honismereti Szakkör, és ezen alkalommal mondattak szentmisét a Jászság legnagyobb alapterületű templomában, majd a művelődési házban tartották meg ünnepi ülésüket. Még aznap délután a pusztamonostori falunapra is hivatalosak voltunk, ahova örömmel mentünk. Egy héttel később Jászladányon jártunk egy különleges szentmisén, amit a település vietnámi születésű papja celebrált, majd a Jászsági Pálinka Lovagrend avatott új tagot. Másnap ismét itthon vehettünk részt a tápiói búcsúban.

A szomszédos Tápiógyörgye település Torockó Baráti Társaság Egyesületének tagjaként, jászkapitányi viseletben koszorúztam meg az egyesület nevében a frissen felavatott Árpád fejedelem bronz domborművet. A rendezvényt a Tápiógyörgye és Nagymegyer között 20 éve létrejött testvértelepülési kapcsolat tiszteletére tartották. Ebből a húsz évből, tízben már mi is kivettük a részünket, és most mint jászkapitány, a nagymegyeriekkel is megismertethettem a Jászság és a jászkapitányok történetét. Az egyesület rövidtávú tervei között szerepel a Jászság megismerése is, amiben számítanak aktív közreműködésemre, de ez még egy következő beszámoló története lesz…

Szeptember utolsó hétvégéjén személyes rekordunkat döntöttük meg: 24 óra alatt 5 különböző rendezvényen vettünk részt 4 jászsági településen. Jászszentandrás 140 éves fennállásának évfordulóját ünnepelte, Jászjákóhalmán Kamilliánus jótékonysági bált tartottak, Jászboldogházán az elszármazottak találkozója keretén belül a Gyökereink kiállítás megnyitóján vettünk részt, majd a Jászság legnagyobb és talán egyetlen olyan szüreti felvonulásának lehettünk részesei, ahol lovas kocsikkal, csikósokkal, betyárokkal és táncosokkal jártuk körbe a települést. Jászfelsőszentgyörgy öt különböző pontján álltunk meg, és ott adták elő táncműsorukat az óvodások, iskolások és amatőr táncosok. Ennyi lovat és lovast egy helyen együtt, nem emlékszem, hogy valaha is láttam volna! Fantasztikus élmény volt!

Jászboldogháza egyre több utcájában tartanak utcatalálkozót, amihez a József Attila utca is csatlakozott az év elején egy újévi koccintással. Ez olyan jól sikerült, hogy még akkor megfogant a gondolat, hogy melegebb időben is össze kellene jönnie az utcabelieknek egy közös, beszélgetős délutánra. Erre is szeptember 26-án került sor, és aminek sajnos csak a legvégére futottunk be, és még ez alatt a rövid idő alatt is azt tapasztaltuk, hogy nagyon jól sikerült az összejövetel. Bízom benne, hogy lesz folytatása, hiszen a hétköznapokban mindenki elfoglalt, sietünk, és csak pár szó erejéig állunk meg egymással beszélni, szinte nem is tudunk arról, hogy mi történik az utcánkban, és az ilyen alkalmak nemcsak arra nagyon jók, hogy felelevenítsük a régi történeteket, de arra is, hogy újabbakat teremtsünk! Köszönöm, hogy nem csak egy ötlet maradt az újévi elképzelés!

Beszámolóm végén egy részszámadás: július 4-ei beiktatásom óta 28 különböző rendezvényen vettem részt mint jászkapitány, 19 településen jártam összesen több mint 2000 km-t megtéve. Azt, hogy hány emberrel találkoztam és ismerkedtem meg, megbecsülni sem tudom. Hálás szívvel gondolok minden alkalomra, amikor a Jászboldogházát és a Jászságot képviselve vihetem hírét a jászoknak! A lelkesedésem töretlen, bármennyire is elfáradunk, minden egyes alkalommal fel is töltődünk érzelmileg. Beszámolóm végére értem.

Üdvözlet az olvasónak.

Köszönöm!

Baranyi István
jászkapitány

150 ÉVES JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK VÁRMEGYE

A Jászkun Kerület címere

A Jászkunság hazánk sajátos történeti fejlődésű tájegysége, amely a Jászságot, a Kiskunságot és a Nagykunságot foglalta magában. A három különálló terület a török hódoltság idején szerveződött közös közigazgatási egységgé, központja Jászberény volt.

A különleges jogállású, uralkodói kiváltságokkal rendelkező Jászkun Kerület egészen 1876-ig megőrizte területi különállását és jogainak jelentős részét. 1702-ben, a Német Lovagrendnek történő eladás következtében átmenetileg elveszítette kiváltságait, de 1745-ben a redemptióval ismét visszanyerte azokat. Az önerőből történő megváltás közös élménye nyomán lakóit erős hagyománytisztelet és büszke öntudat jellemezte. A következő évszázadok során a Jászkunság településein a szabadparaszti fejlődés segítette a polgárosodást, és az önkormányzatiság számos eleme megvalósult. Döntő változás a Jászkun Kerület történetében az 1867-es kiegyezés után történt.

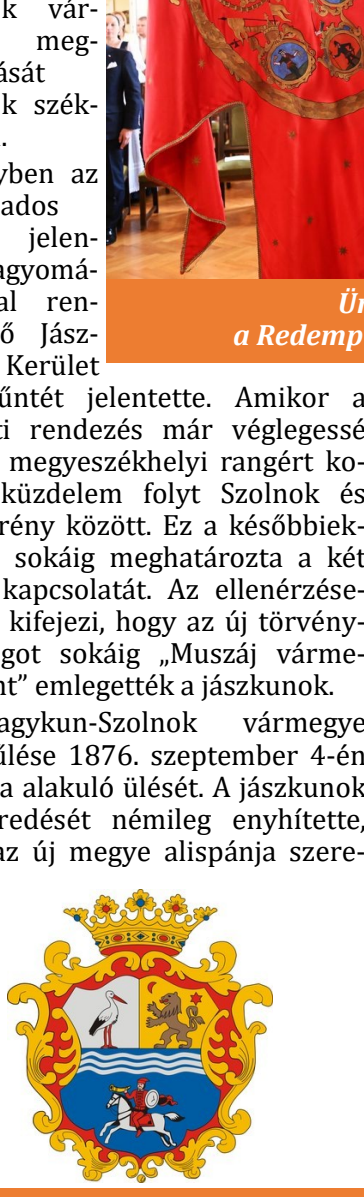
Az 1870-es törvénycikk előírta a megyerendezést, melynek célja a területileg egységes törvényhatóságok létrehozása volt, központi fekvésű székhellyel. A törvény legsúlyosabban a Jászkun Kerületet érintette. Vezetői – Sipos Orbán alkapitánnyal az élen – mindent megtettek a kedvezőbb megoldásért, de 1876. június 19-én a király szentesítette a XXIII. törvénycikket, amely kimondta Jász-Nagykun-Szolnok vármegye megalakulását Szolnok székhellyel.

Sipos Orbán az utolsó jászkun alkapitány és az első vármegyei alispán

Ez egyben az évszázados múltú, jelentős hagyományokkal rendelkező Jászkun Kerület megszűntét jelentette. Amikor a területi rendezés már véglegessé vált, a megyeszékhelyi rangért komoly küzdelem folyt Szolnok és Jászberény között. Ez a későbbiekben is sokáig meghatározta a két város kapcsolatát. Az ellenérzéseket jól kifejezi, hogy az új törvényhatóságot sokáig „Muszáj vármegyeként” emlegették a jászkunok.

Jász-Nagykun-Szolnok vármegye közgyűlése 1876. szeptember 4-én tartotta alakuló ülését. A jászkunok elkeseredését némileg enyhítette, hogy az új megye alispánja szerette alkapitányuk, Sipos Orbán lett, aki a korabeli Jászkunság legkiemelkedőbb közéleti személyisége volt.

Jász-Nagykun-Szolnok vármegye címere

Számos maradandó értéket hozott létre szülővárosában, Jászberényben, az új megye élén pedig sok egyéb mellett nevéhez fűződik a közigazgatás kiépítése, a megyeháza építése, és nem utolsósorban a béke fenntartása az eltérő hagyományokkal rendelkező területek lakói között.

Ünnepség Szolnokon a Redemptio Emléknapján 2026-ban

Az új vármegye megalakulása óta 150 év telt el, de az egykori jászkun összetartozás emléke máig fennmaradt, és új elemekkel gazdagodott. Ezt bizonyítja a régi hagyományok megőrzése, illetve feleleventése, a jász- és kunkapitányok választása, a viseletek újjászületése, a hagyományőrző ünnepségek: a jász és kun világtalálkozók, a Jászkunság kutatásáról szóló konferenciák és más rendezvények, ahol ismét egymásra találhat a földrajzilag egymástól távol fekvő, de múltjában, hagyományaiban azonos három tájegység.

2014-től a magyar országgyűlés a redemptio napját, május 6-át emléknappá nyilvánította, amit ma már együtt ünnepelnek a jászok, a kunok és a szolnokiak.

Papp Izabella

IDŐSEK NAPJA – KÖZÖS ÜNNEP A TELEPÜLÉS SZÉPKORÚINAK

Idén első alkalommal rendezett idősek napi ünnepséget önkormányzatunk, amelyre a település valamennyi idős lakóját meghívtuk a Művelődési Házba.

Az elmúlt években az idősek napja a Nyugdíjas Egyesület keretein belül valósult meg, azonban a lakossági kérést meghallva, ezúttal az önkormányzat is szerette volna megszólítani Jászboldogháza szépkorú lakosait, és együtt ünnepelni velük. A vendégeket terített asztal, finom sütemények és szendvicsek várták. A délután folyamán az iskolás gyermekek kedves műsorral készültek, majd egy hangulatos zenés programon is részt vehettek a jelenlévők. Öröm volt látni, hogy sokan elfogadták meghívásunkat, és egy kellemes, tartalmas délutánt tölthettünk együtt.

Ezúton is köszönjük mindenkinek, aki elfogadta meghívásunkat, valamint a gyermekeknek és a fellépőknek, hogy műsorukkal hozzájárultak az ünnep hangulatához. Bízunk benne, hogy hagyományt teremtettünk, és a jövőben is együtt köszönthetjük településünk szépkorú lakóit.

Az ünnepség elején az alábbi gondolatokkal köszöntöttem a jelenlévőket:

„Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm Önöket idősek napja alkalmából.

Köszönjük mindazt, amit Önök adtak a családjuknak, a közösségünknek és a településünknek. A munkát, a gondoskodást, a tapasztalatot, a történeteket, a példát, amit előttünk járva mutattak. Egy település nem csupán házakból, utcákból és terekből áll. Egy település történetekből, emlékekből és egymásra figyelő emberekből épül fel. Önök ennek a közösségnek az emlékezete és a tapasztalata. Amikor egy idős ember mesél a régi időkről, valójában nemcsak a múltról beszél. Üzenetet ad a következő nemzedékeknek is arról, hogyan lehet a nehézségeken túljutni, hogyan lehet újrakezdeni, hogyan lehet örülni a kevésnek is, és hogyan lehet egy közösséget akkor is megtartani, amikor az élet próbára tesz bennünket. És talán az egyik legnagyobb érték, amit Önöktől tanulhatunk, hogy nem mindig az számít, mennyink van, hanem az, hogy kikkel oszthatjuk meg.

Önök azok, akik tudják, hogy az életben nem minden probléma oldódik meg egy nap alatt, de azt is tudják, hogy egy jó szó, egy mosoly, egy beszélgetés néha többet ér, mint egy hosszú magyarázat. És talán azt is Önök tudják a legjobban, hogy az idő múlását nem érdemes túl komolyan venni. Az ember annyi idős, amennyinek érzi magát, legfeljebb a tükörnek vannak időnként erről más elképzelései.

A generációk egymás nélkül nem lehetnek teljesek. A fiatalok hozzák az új lendületet, az új gondolatokat és a jövőbe vetett hitet. Önök pedig azt a bölcsességet és élettapasztalatot adják, amely segít abban, hogy a következő generáció ne csak gyorsabban, hanem bölcsebben is haladjon előre.

Azt kívánom Önöknek, legyen mindig valaki, aki felhívja Önöket. Legyen mindig egy ajtó, amely szeretettel megnyílik Önök előtt. Legyen mindig egy asztal, amelyhez jó szívvel leülhetnek. Köszönjük, hogy közöttünk vannak, köszönjük mindazt, amit értünk és a közösségünkért tettek és tesznek! Soha ne feledjék: szükség van Önökre!”

Koczáné dr. Fehérváry Mária
polgármester

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat **2026. november 30-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.
A beküldött írások változtatásának jogát - terjedelmi okokból - a szerkesztőség fenntartja.
E-mail: boldoghazihirek@gmail.com | faluujsag@jaszboldoghaza.hu

STRANDFÜRDŐ ÉS KEMPING

Tisztelt Olvasók! Kedves Jászboldogháziak!

Mindig különös élmény a szezon végén megírni ezt a cikket – szinte még fel sem fogtuk, hogy eltelt egy újabb nyár. Vége a mindennapi izgalomnak és várakozásnak, amikor nap mint nap új és visszatérő vendégeket fogadhattunk a strand és a kemping területén.

Az idei nyár rengeteg szuper programmal telt. A teljesség igénye nélkül: egy családbarát, remek hangulatú motoros találkozóval indítottunk a Condors MC Hungary szervezésében, majd a nyolcadikosok bankettjével folytattuk a sort. Vendégül láthattuk a Nyugdíjas Egyesület találkozóját, az iskola felső tagozatának gyereknapi ünnepségét, de a Jász Világtalálkozó zászlóvivői is nálunk pihenhették ki a biciklis út fáradalmait egy frissítő csobbanással a hazautazás előtt.

Ezután egy hét zárva tartás következett, ami lázas készülődéssel telt, hiszen a strand területe adott otthont a XXX. Jász Világtalálkozónak. Ezeken felül örömmel adtunk helyet az I. Jászboldogházi Márkafüggetlen Autó-, Motor- és Traktor Kiállításnak, egy lakodalomnak, valamint számos születésnapnak, családi és baráti összejövetelnek is. Végül, de nem utolsósorban nagy megtiszteltetés és büszkeség számunkra, hogy a környéken is felfigyeltek a strand és kemping remek adottságaira: a KÖTIVIZIG nálunk tartotta meg 600 fős állománygyűlését szeptemberben, ahonnan rengeteg pozitív visszajelzést és dicséretet kaptunk.

Kempingünk a szállóvendégekben sem szűkölködött: több mint 10 nagyobb létszámú csoport töltötte meg élettel a kisházakat, mellettük pedig számtalan család és baráti társaság szállt meg nálunk. A kemping területén található sátrak is szinte maximális kihasználtsággal működtek hétköznaponta, hiszen az önkormányzat által szervezett 5 hetes napközis táboron kívül még 4 ötnapos napközis tábornak adtunk otthont. Emellett több csoport érkezett egy-egy napra is hűsölni, kikapcsolódni.

Idén igazán jó időt fogtunk ki, ami a fürdőzők számában is megmutatkozott. Nagy örömmel láttuk, hogy akadtak napok, amikor a medencék teljes kihasználtsággal működtek. Ebből néha talán akadtak kisebb kellemetlenségek, de igyekeztünk ezeket rugalmasan orvosolni. Kárpótlásul a hétfő délelőtti, kifejezetten a boldogházi lakosoknak (és a kemping vendégeinek) meghirdetett ingyenes nyitva tartást sok helyi kihasználta, a dolgozó helyi lakosokra gondolva pedig az idén bevezetett délutáni ingyenes fürdőzési lehetőséggel is sokan éltek.

Köszönjük nektek ezt a fantasztikus nyarat és a rengeteg közös élményt! Nagyon hálásak vagyunk, hogy idén is minket választottatok a kikapcsolódásra és a hűsölésre. Bízunk benne, hogy mindannyian csodásan éreztétek magatokat nálunk, és élményekkel feltöltődve köszöntitek az őszt.

Ezúton is szívből köszönöm a Jászboldogházi Településfejlesztő Kft., a Jászboldogháza Községi Önkormányzat valamennyi dolgozójának a segítségét, és minden olyan kedves, önzetlen ember munkáját, aki hozzájárult a 2026-os szezon sikeréhez!

2027-ben is várunk vissza mindenkit szeretettel!

Kisbalázs Anna

ÉLMÉNYEKKEL TELI NYÁR A JÁSZBOLDOGHÁZI NAPKÖZIS NYÁRI TÁBORBAN

Alkotás, zene, történelem, finom falatok és kerékpáros kalandok – öt tematikus héten át ezek töltötték meg élményekkel a Jászboldogházi Napközis Nyári Tábort 2026 nyarán. A gyermekeket idén is a megszokott táborvezető csapat várta: Kállai Zsoltné, Andi néni, Berczeli Ildikó, Ildi néni, Balog Tibor, Tibibá, valamint Szőrösné Csík Szandra, Szandi néni. A tábor lebonyolításához rengeteg segítséget kaptunk Kisbalázs Annától, Anna nénitől, a strand vezetőjétől, valamint Bozsik Andreától, Andi nénitől, az önkormányzat dolgozójától. Segítségük nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a gyermekek tartalmas, élményekben gazdag heteket tölthessenek együtt.

A nyár kézműves héttel indult. A táborozók csapatokba rendeződve kavicsokat festettek, levegőre száradó gyurmából készítették el csapataik totemállatait, karkötőt fűztek és zseníliavirágot alkottak. A hét egyik különlegessége a könyv-

szobrászat volt, Berkó-Fejes Györgyi óvodapedagógus segítségével: régi könyvek lapjainak hajtogatásával sündisznók születtek. A gyerekek nemcsak saját munkáikra lehettek büszkék, hanem egymást is segítették, ötleteiket közösen valósították meg.

A következő turnusban a zene vette át a főszerepet. A csapatok kedvenc zenét választottak, saját indulót és koreográfiát készítettek, majd népi hangszerekkel ritmusgyakorlatokat tanultak. A közös muzsikálásból megszületett a TáborRock együttes is. Táncos foglalkozás, valamint a Mindenki című magyar rövidfilm közös megtekintése és megbeszélése után pénteken elérkezett a nagy produkció: a csapatok közönség előtt mutatták be az egész héten gyakorolt műsorukat.

A történelmi héten a múlt játékos felfedezése került középpontba. A Honfoglalók és a Magyarok csapata számháborúban és játékos csatában mérte össze tudását, majd a strandfürdő területén fémdetektorral indultak „régészkedni”. Régi pénzek és más, homokban rejtőző tárgyak kerültek elő. A táborozók helyi hadtörténeti kiállítást és a Plébánia kiállítótermét is felkeresték, a hetet pedig íjászbemutató és az íjak kipróbálása tette teljessé.

A gasztronómiai héten a gyerekek már nemcsak szemlélői, hanem készítői is voltak a finomságoknak. Kókuszgolyót gyúrtak, palacsintát sütöttek és díszítettek, saját jégkrémet készítettek, pizzát sütöttek, kukoricát főztek, végül a vattacukor -készítés rejtelmeibe is bepillantást nyerhettek. A közös munka során a hozzávalók kimérésétől az elkészítésig sok mindent maguk végeztek – és természetesen a kóstolás sem maradhatott el.

Az ötödik, biciklis sporthét Jászboldogháza és környékének felfedezéséről szólt. A közlekedési szabályok felelevenítése után a gyerekek kerékpárral indultak útnak. Felkeresték a sóshidai, az alsóboldogházi, és más egykori tanyasi iskolák emlékhelyeit, jártak a sportpályán és a kondiparkban, bebarangolták a falu szélső utcáit, valamint a 2023-ban átadott mezőgazdasági utat is. A nagy melegben a pihenők alatt a környék régi tanyáiról és helyi érdekességeiről is szó esett.

A tábor mindennapjainak fontos része volt, hogy a délelőtti tematikus programokat minden nap medencézés követte. A nyári melegben ez nemcsak kellemes felfrissülést jelentett, hanem a gyermekek zöme így az úszás örömébe is bepillantást nyerhetett. A közös fürdőzés és játék a medencében hamar a tábori napok egyik kedvelt részévé vált. Az öt hét alatt minden nap tartogatott valami újat. A táborozók alkottak, táncoltak, zenéltek, felfedeztek, sütöttek-főztek, kerékpároztak és önfeledten élvezték a medencézés örömét, miközben új barátságok, közös sikerek és emlékezetes pillanatok születtek. A csapatmunka végig fontos szerepet kapott, a gyerekek pedig új ismeretekkel és élményekkel gazdagodva búcsúztak. Az öthetes tábort ünnepélyes oklevélátadás zárta – és jövőre is szeretettel várjuk vissza a gyermekeket.

Szőrösné Csík Szandra

JAWORZE-BAN JÁRTUNK!

Az idei évben a polgármester asszony javaslatára, a Polgárőr Egyesületünket érte a megtiszteltetés, hogy képviselhette községünket a Jaworze tesvértelepülésen megrendezett Aratónapon.

Örömmel fogadtuk el a felkérést, és 8 fős delegációval tettünk eleget a meghívásnak.

A hosszú út után elfoglaltuk a szállást Bielsko-Bialán, majd kicsit megpihenve, felfrissülve indultunk Jaworze-ba a Moritz Villába a „Jaworze község kulturális örökségéről” szóló megemlékezésre.

Másnap reggel egy újabb érdekes programon vehettünk részt,

melynek keretein belül ellátogattunk a Pszczyna Kastélyba, ahol idegenvezető segítségével alaposan megismerkedhettünk a történetével. Majd ezután visszatérve a vedéglátóinkhoz, egy finom, helyi gasztronómiai fogásokkal teli ebéddel vártak. Délután tettünk egy sétát a villát körülvevő parkban, és tiszteletünket tettük a testvértelepüléssel felállított kopjafánál. Este még egy felfedező városnézésre indultunk a városba.

Vasárnap délben kezedetét vette a főesemény, az Aratónap. A focipályáról indult a felvonulás, ahol megtekinthettük a feldíszített szebbnél szebb járműveket, hintókat. Kisvonattal érkeztünk az Amfiteátrumba, ahol bemutatták delegációnkat. A színpadon ezután számos színes program zajlott, koncertek és kirakodó vásár gazdagította a rendezvényt.

Köszönjük szépen a lehetőséget Koczáné dr. Fehérváry Mária polgármester asszonynak.

Ficzere József
elnök

I. JÁSZBOLDOGHÁZI MÁRKAFÜGGETLEN AUTÓ-, MOTOR- ÉS TRAKTOR KIÁLLÍTÁS

Az idei évben először a Jászboldogházi Településfejlesztő Kft.-vel közösen megrendeztük az autós-motoros találkozót. A hirtelen jött ötlet miatt feladtuk magunknak a leckét, mert a szervezésre rendkívül rövid idő állt rendelkezésre. A csapat összefogása, hozzáállása, rendkívül élénk fantáziája pillanatok alatt összrerakta a programot. Ezután következett ezek megvalósítása és megszervezése. Volt, aki az ütközés szimulátort intézte, aki a kisebb-nagyobb gumiabroncsokat ajánlotta fel és hozta ki, aki a versenyautókat készítette fel a kiállításra, aki a zenekart és DJ-t intézte, aki a mezőgazdasági járműveket toborozta, a gyermekprogramokat szervezte meg, az okleveleket, érmeket intézte.

A programok között szerepelt traktorhúzás, felni tartó verseny, kerék görgető és kerékcsere verseny, valamint hengerfej dobáló verseny. Bár a résztvevők még elég bátortalanok voltak, és bíztatni kellett a részvételre, de nagy érdeklődés övezte a versenyszámokat.

A megjelent járművek több kategóriában szépségversenyen vettek részt. Az értékelést komoly zsűrizés előzte meg. Itt ragadnám meg az alkalmat, hogy megköszönjem a zsűritagoknak, Konkoly Bélánénak, a Boldogházi Hírek főszerkesztőjének, Tóth József „Yondi” raliversenyzőnek, valamint Szűcs Gergely alpolgármesternek a lelkiismeretes és lelkes munkát.

Újdoságként kutyás bemutatót is tartottunk, melyet az Ebadta Ebtanoda bemutatásában láthattunk. A bátrabbak be is kapcsolódhattak a feladatokba, és megtapasztalhatták a kutyusok fegyelmezettségét és magas szintű képzettségét.

A legkisebbek is találhattak maguknak programot. Választhattak a csillámtetkó és arcfestés közül, szedhették a cukorágyúval kilőtt édességeket, valamint a jászboldogházi tűzoltók jóvoltából egy fergeteges habpartin tombolhattak.

Ha már a tűzoltókról esett szó, ne felejtsük el megemlíteni a látványos bemutatójukat sem, amit hálásan köszönünk.

A nap folyamán a kiállítók és a találkozóra kilátogatók egész napos, éjfélig tartó fürdőzésben is részt vehettek, melyhez szerencsénkre az időjárás is kedvezően hozzájárult.

A reggeltől estig tartó étel-ital fogyasztásról a Kat&Zso büfé gondoskodott remek kínálatukkal.

Az egész napos, éjszakába nyúló jó hangulatról Szöllősi Béla „DJ Szőli” gondoskodott. Bemutatkozott néhány fiatal is, akik könnyed akusztikus dallamokkal szórakoztatták a közönséget.

Az estét fergeteges partival zártuk.

Szeretnénk megköszönni a szervezésben résztvevőknek a fáradhatat-

lan energiát, a kiállítóknak a részvételt, valamint Koczáné dr. Fehérváry Mária polgármester asszonynak a lehetőséget.

Jövőre újra találkozunk, még rendezettebb, még összeszedettebb programokkal. Várunk benneteket!

Ficzere József

IDÉN IS BRINGÁS REGGELIVEL VÁRTUK A KERÉKPÁROSOKAT

Önkormányzatunk az idei évben is csatlakozott az országos kezdeményezéshez, amelynek keretében bringás reggelivel vártuk a település kerékpárral közlekedő lakóit.

Szeptember 16-án a reggeli órákban az óvoda mellett vártuk a biciklivel érkezőket. A cél idén is az volt, hogy egy kis figyelmességgel és finom reggelivel tegyük kellemesebbé a munkába, iskolába vagy éppen az óvodába, bölcsődébe indulók reggelét, miközben felhívjuk a figyelmet a kerékpározás előnyeire és a környezetbarát közlekedés fontosságára.

A résztvevőket támogatóinknak köszönhetően többféle finomsággal kínáltuk: friss almával és körtével, meleg teával, kis dobozos üdítővel, túró rudival és croissant-nal készültünk.

Örömünkre szolgált, hogy idén is sokan választották a kerékpárt, és benéztek hozzánk egy kis reggelire. Köszönjük mindenkinek, aki részt vett a programon, és külön köszönet illeti támogatóinkat: az INTERFROST Kft.-t, a Magyar Kerékpárosklubot, a Coop Star Zrt.-t és a Privát Max élelmiszerboltot!

Koczáné dr. Fehérváry Mária
polgármester

AUTÓMENTES NAP JÁSZBOLDOGHÁZÁN

Az önkormányzat az idén is megrendezte az autómentes napot. Szeptember 22-én, a délelőtt első programjaként az óvodás gyermekeket vártuk, akik 9 órától a lezárt Petőfi utcában, az előre elkészített szlalompályán teljesíthették a biciklis ügyességi feladatokat. A gyerekek játékos formában próbálhatták ki ügyességüket és kerékpáros tudásukat. Ezt követően az óvodásokra vonatkozóan sor került a rajzverseny eredményhirdetésére. Az első három helyezett díjban és oklevélben részesült, a többi, rajzot készítő gyermek pedig egy-egy ceruzát kapott. Szerettük volna, ha minden résztvevő emlékkel tér haza, ezért az összes gyermek Jászboldogháza feliratú gumi karkötőt is kapott.

10 órától az iskolaudvaron folytatódott a programokkal teli, mozgalmas nap, ahol öt különböző állomást alakítottunk ki. A gyermekeket öt csoportra osztottuk, és az egyes csoportok forgószínpadszerűen vettek részt a programokon.

Az első állomáson Szőcs Levente segítségével a kerékpárszereléssel ismerkedhettek meg a gyerekek, emellett színezéssel és KRESZ-teszttel is vártuk őket. A második állomáson betekintést nyerhettek a mentősök munkájába, a harmadikon pedig tűzoltóautóval és raliautóval találkozhattak a gyerekek. A felsős diákokat emellett kerékpáros ügyességi feladat is várta. A feladatok nem időre zajlottak, így itt elsősorban az ügyesség, a biztonságos kerékpározás és a jó hangulat volt a lényeg. A negyedik állomáson egy kis édesség és meleg tea várta a diákokat. A cukorkaágyú lett az abszolút kedvenc, óriási sikolyok mellett kapkodták össze a gyerekek a

finomabbnál finomabb csokikat és cukorkákat. Az ötödik állomáson szintén többféle program közül választhattak: csillámtetoválás, népi játszótér és darts gondoskodott a változatos szórakozásról, így minden korosztály megtalálhatta a számára érdekes elfoglaltságot.

A programok az iskolában is a rajzverseny eredményhirdetésével zárultak. Témacsoportonként az első három helyezett szintén díjban és oklevélben részesült. Természetesen azokról sem feledkeztünk meg, akik ugyan most nem értek el dobogós helyezést, de rajzukkal hozzájárultak a program sikeréhez: minden rajzot készítő gyermek egy ceruzát kapott ajándékba. Emellett az iskolás gyerekek is hazavihettek emlékbe egy karkötőt.

Az autómentes nap nemcsak szórakozást nyújtott a gyermekeknek, hanem hasznos ismeretekkel is gazdagította őket. A különböző állomásokon játékos formában találkozhattak a közlekedés szabályaival, a kerékpározással, a mentők és a tűzoltók munkájával, miközben egy tartalmas, közösségi délelőttöt tölthettek együtt.

Köszönjük szépen a részvételt, a pedagógusok, a segítők és minden közreműködő együttműködését! Bízunk benne, hogy minden gyermek sok élménnyel, mosollyal és új ismeretekkel tért haza az autómentes napról!

Koczáné dr. Fehérváry Mária
polgármester

BÖLCSŐDEI ÖSSZEFOGLALÓ

Kedves Olvasók!

A szeptember mindig egy izgalmas, várakozással teli időszak a bölcsőde életében. A nyári szünet után a csoportszobák ismét megtelnek gyermekkacagással, az udvaron újra elindul a nyüzsgés, és kezdetét veszi egy teljesen új nevelési év. Minden évkezdés egy új fejezet. Elindul az a finom, összetett folyamat, amely során a legkisebbek fokozatosan felfedezik a külvilágot, és megteszik első lépéseiket a közösségi életben.

Az idei nevelési évben 6 új kisgyermek beszoktatását kezdtük meg, így az év közbeni érkezőkkel és óvodába lépőkkel együtt a nevelési év végére a csoportunk létszáma eléri a 8 főt.

Az ősz első jeles eseménye a hagyományos **Mihály-napi mulatság** volt, amelyet a korábbi évekhez hasonlóan idén is a játszótéren rendeztünk meg. A hangulatos délután az óvodások zenés-táncos előadásával indult, majd egy közös zsíroskenyér-partival folytatódott. A gyerekek kedvükre válogathattak az ételekből, friss gyümölcsökből és italokból. A legkisebbek nagy örömmel szurkoltak az óvodások izgalmas versenyén, a programot pedig felhőtlen, közös játék zárta.

Ezúton is szívből köszönjük a szülőknek, a konyha dolgozóinak, valamint az Óvodai Szülői Szervezet tagjainak a felajánlásokat és a rengeteg segítséget!

Kiemelt figyelmet fordítunk arra, hogy a legfiatalabb korosztálynak is átadjuk a természet és az élővilág szeretetét ezért az állatok világnapja alkalmából ellátogatott intézményünkbe a Mese-Virág kert, akik több háziállatot is bemutattak a gyerekeknek, volt galambröptetés és élménysimogatás is. A projekthét során állatos meséket vetítettünk és olvastunk, képeket nézegettünk, daloltunk, báboztunk, a szabadban pedig megfigyeltük a madarakat és bogarakat. Festéssel és színezéssel is készültünk, így élményeken keresztül mutattuk meg a kicsiknek az állatvédelem és az állatszeretet fontosságát.

Bár az ősz megszámlálhatatlan élményt, új ismeretet és közös játékot hoz még számunkra, az előttünk álló hónapokban is arra törekszünk, hogy a bölcsőde falai között minden egyes kisgyermek biztonságban, szeretetben és élményekkel teli mindennapokban fejlődhessen.

Minden kedves családnak jó egészséget és élményekben gazdag, kellemes őszi napokat kívánok!

Nagy Lilla - kisgyermeknevelő

ELSZALADT A NYÁR, MEGKEZDŐDÖTT AZ ÚJ NEVELÉSI ÉV A MESEVÁRBAN

Gyorsan elszaladt a nyár, de tele volt programokkal, így volt ez augusztus 20-án, államalapításunk és az új kenyér ünnepén a néptáncosok felléptek a Tájház udvarán, valamint átvehettünk egy oklevelet. „A legszebb konyhakertek" Magyarország legszebb konyhakertjei országos program 2026. évi helyi versenyében, közösségi kategóriában I. helyezésben részesült a Jászboldogházai Mesevár Óvoda és Bölcsőde intézménye.

Nyáron megtörtént a teljes körű karbantartási munkálat, elvégeztük a nyári takarítást az intézményben. A gyermekeket esztétikus környezetben fogadtuk. Az őszi dekorációk elkészültek. Elkezdődött a 2026-2027-es nevelési évünk. Megkezdődött a beszoktatás, visszaszoktatás a csoportokban. A szülői értekezletek is lezajlottak. Az óvodai beszoktatás nagyon nagy dolog a gyermek, illetve a szülők életében.

Mi minden erőnkkel minden nap, azon vagyunk, hogy a gyermekek számára élményekkel teli és zökkenőmentessé tegyük a mindennapokat. A nagycsoport-kis középső 30 fővel indult. A kiscsoport kis-középső 27 fővel kezdte meg a szeptembert, de 2027. januárra felszaporodik a csoportlétszám 31 főre.

Csoportbeosztás a Vukban: óvodapedagógusok: Berkó-Fejes Györgyi, Kerekes-Császár Enikő, dajka néni: Szőllősi Béláné, óvodai kisegítő: Palyáné Bazsó Anita

Csoportbeosztás a Maciban: óvodapedagógusok: Baranyi Béláné, Joó-Kovács Bettina, dajka néni: Szőllősi Enikő, óvodai kisegítő: Pócz Imréné

Csoportbeosztás a mini bölcsődében: kisgyermeknevelő: Nagy Lilla, bölcsődei dajka: Szijártó Edina, bölcsődei dajka: Sas Zoltánné Kormos Szilvia

Az önkormányzat részéről közmunka program keretén belül Muhari Beatrix segíti a mindennapi munkánkat.

Nagy örömmel tudatjuk a kedves olvasókkal, hogy „Az ország legszebb óvodakertje 2026" beadott pályázatunkkal III. helyezettek lettünk. Az eredményhirdetésre 2026. szeptember 14-én került sor Budapesten a Stefánia Palotában. Köszönjük szépen az önzetlen segítségét Berczeli Ildikónak, a Kertbarát kör elnökének, hogy felhívta a figyelmünket erre a pályázati lehetőségre.

Programjaink is megkezdődtek, a Biztonságos Óvoda program egy országos kezdeményezés, amely a gyermekek biztonságos közlekedésre való felkészítéséről és balesetek megelőzéséről szól. 2026. 09. 17-én a nagycsoportosoknak megtartottuk a játékos foglalkozást az óvoda udvarán. Sok színes program várt a gyerekekre, többek között készültünk az autómentes világnapra, az óvoda nagycsoportosai a lezárt Petőfi utcában, az előre elkészített szlalom pályán biciklis ügyességi feladatot végeztek.

Az önkormányzat dolgozói minden évben segítik a gyermekek biztonságos kerékpározását, nagyon szépen köszönjük, hiszen ilyenkor végig felsorakoznak a felnőttek, körülvéve a pályát, ügyelik a gyerekek

balesetmentes gyakorlatának végrehajtását. Ezután a rajzpályázat eredményhirdetésére is sor került. Október 1-jén az idősek világnapja alkalmából intézményünk vendégül látta a helyi nyugdíjas egyesület képviselőit, és Koczáné dr. Fehérváry Mária polgármester asszonyt. A gyerekek kedves kis műsorral készültek, és kézzel készített kis ajándékokat nyújtottak át.

Továbbá készültünk a Mihály-napi zsíroskenyér-partira, amelyet a játszótéren tartottunk, közösen a szülőkkel együtt. Mindkét csoport körjátékozott, mondókázott, valamint verssel készültek, melynek a végén a felnőtteket is bevonták egy kis körtáncra. Ezután mindenki megkóstolhatta a finom zsíros kenyeret, különféle zöldségekkel, teát ihatott hozzá a konyhásnénik jóvoltából, majd gyümölccsel kínáltak minden résztvevőt az Óvodai Szülői Szervezet tagjai. Nagyon szépen köszönjük a szülőknek a sok segítséget!

Állatok Világnapja Projekthét keretén belül október 5-én ellátogatott az óvodánk udvarára a Mese-Virág Kert. Hoztak nagyon sok állatot, és interaktív előadást tartottak a gyerekeknek az állatok gondozásáról, szokásaikról.

A szép őszi időben rengeteg él-

ményszerző sétát tervezünk a gyerekekkel, és minél több időt töltünk a szabad levegőn.

Kívánunk örömteli nevelési évet és jó egészséget minden kedves családnak!

Jászboldogházai Mesevár Óvoda és Bölcsőde munkatársai nevében

Tisztelettel: Baranyi Béláné

ISKOLAI HÍREK

Egy új tanév mindig egy kicsit az újrakezdésről is szól. A nyári szünet után szeptemberben ismét megtelt élettel iskolánk: visszatértek a jól ismert arcok, a folyosókon újra felcsendült a gyerekek zsivaja, és kezdetét vette egy újabb közös esztendő. Ez a kezdés most nem a nagy rendezvényekről és programok sokaságáról szólt, hanem inkább a megújulásról és a háttérben zajló munkáról. Iskolánk több ponton is megszépült, változások, felújítások teszik komfortosabbá mindennapjainkat:

- 3 terem klímaberendezést kapott
- megújult két öltözőszekrény
- a 8. osztályosok tantermében a falvédő burkolatot kicserélték
- a 4. és 7. osztály padlózatának felcsiszolása és állagmegóvása megtörtént
- kifestették a 3. osztályosok tantermét és az aulát
- az alsó szinten található fiúmosdó bejárata új műanyag nyílászárót kapott
- a tornateremben a leányöltöző ajtaja megújult, illetve kicserélésre került a régi kézilabda kapu
- iskolánk alapterülete a volt községi könyvtár helyiségeivel bővült, melyeket csoportbontásokra, illetve fejlesztő foglalkozásokra fogunk használni
- az iskola előtt lévő fenyőfa kivágásra kerül majd, mert veszélyforrás. Az udvarban lévő színpad átalakításra kerül, a sövényt kivágjuk, terv egy fal építése kivetítés céljából.

Ebben a tanévben így alakultak az osztálylétszámok és osztályfőnökök:

1/a o. 19 fő Szabó Judit 1/b o. 19 fő Koncsikné Orczi Andrea

2. o. 31 fő Tóthné Simon Aranka

3. o. 23 fő Molnárné Kormos Laura

4. o. 27 fő Káposztás Istvánné

5. o. 27 fő Birgés-Tóth Mónika

6. o. 26 fő Schrengné Kurucz Emese

7. o. 24 fő Dani Vid Károly

8. o. 24 fő Szendrei Péter

Aktív Iskola Program

A 2023/24-es tanévtől veszünk részt a programban. Az elmúlt évhez hasonlóan, idén is a legmagasabb: arany szintet teljesítettük. A minőségi diáksport terén valósítottunk meg színes programokat: fesztiválok, síelés műanyag pályán, diákolimpiai szerepléseink bővítése, több, külső sportprogramon való részvétel, túrák. 50 tanulónk indult a diákolimpián, 10 sportágban. 10 sportfesztivált szerveztünk, minden gyereket megmozgattunk. Iskolánk fittségi mutatója javult, egyre többen érik el az „egészség zónát". Tanulói csapatot alakítottunk, akik segítik a felnőttek munkáját, szervezésben, lebonyolításban egyaránt.

Célunk, hogy tovább színesítsük iskolánk sportprogramjait. Így volt ez szeptember 25-én is, ahol a gyerekek futásban, kötélhúzásban, kerékpáros és egyéb ügyességi feladatokban próbálhatták ki magukat.

Lengyel testvériskolánkat láttuk vendégül

Örömteli napokon van túl iskolánk közössége.

Szeptember végén négy napra vendégül láttuk lengyel testvériskolánk 21 tanulóját és őket kísérő három nevelőt Jaworzeból.

A közös események által lehetőséget igyekeztünk teremteni mindkét iskola tanulói számára az angol nyelv gyakorlására, közös találkozókra és barátságok kialakulására.

Csütörtökön Egerbe utaztunk el. Lengyel barátainknak megmutattuk Eger kulturális, történelmi és természeti értékeit. Rendkívüli élményként élték meg a sétáló utcák hangulatát is. Pénteken reggeli után Szolnokra, a Lengyel Köztársaság konzulátusára látogattunk el Krzysztof Filipowicz konzul úr meghívására, aki még finom falatokkal is vendégül látott bennünket irodájában.

A péntek délutánt iskolánk tornatermében folytattuk, játékos, vidám hangulatú sportdélután keretében. A két iskola diákjai vegyes csapatokban élhették meg a sport, az összetartozás, a barátságok örömét.

Az utolsó estét egy fergeteges, jó hangulatú diszkóval zártuk le.

Mindenki együtt táncolt, énekelt, s eltűnt minden nyelvi akadály. A kinti asztalokon pedig üdítőkből és finom péksüteményekből fogyasztható a diszkóban lévő minden tanuló.

A lengyel vendégeinknek hatalmas élményt, boldogságot jelentett, hogy minden estére a strandon lévő két melegvizes medencét feltöltötték számukra. A vacsorák után rohantak birtokukba venni, és másnap lelkesedve mesélték, éjfélig is fürödtek, énekeltek, beszélgettek, nevetgéltek a medencékben.

Szombaton haza indulásuk előtt iskolánk épületében még átadtuk egymásnak a közös ajándékokat.

A lengyel testvériskolánk itt töltött napjai lehetőséget teremtettek tanulóinknak az angol nyelv használatára, nyitottabbá vált a világ előttük, valamint át tudták érezni, miért is van értelme komolyan venni az idegen nyelv tanulását.

A négy nap bebizonyította a lengyel testvériskolai kapcsolatunk valódi, emberi értékét, és azt is, hogy egy élő köteléket jelent mindkét iskola között ez a kapcsolat.

Lengyel barátainknak jó utat kívántunk, sikeres tanévet, és elköszöntünk a jövő évi viszontlátás reményében, Jaworzeban.

Közben két új kolléga is csatlakozott tantestületünkhöz, akiknek ezúton is szeretettel kívánunk örömteli, sikeres éveket iskolánk közösségében.

Ráczné Nagy Évának hívnak, 1994-ben születtem, és Jánoshidán nőttem fel. A jánoshidai és jászalsószentgyörgyi általános iskolákba jártam, majd a Lehel Vezér Gimnáziumban tanultam. Ezután az Eszterházy Károly Egyetem Jászberényi Campusán lettem 2017-ben tanító néni. 2017 márciusában kezdtem el dolgozni a Szent György Katolikus Általános Iskolában Jászalsószentgyörgyön. Az ott tanított évek alatt sok tapasztalással és élménnyel gazdagodtam. 2019-ben házasodtunk össze Rácz Mátéval, és költöztem Jászboldogházára. Van két gyönyörű gyermekünk. Balázs most kezdte az első osztályt, Botond pedig szeptembertől bölcsődés nagyfiú lett. Szeptembertől a jászboldogházi iskolában folytatom tanítói éveimet, és bízom benne, hogy csodás, élményekkel teli tanévek állnak előttem!

Nevem Kállai Zsoltné Andrea. Bár ezen a településen sokan ismernek, most egy kicsit más szerepben szeretnék bemutatkozni. Pontosan 29 éve élek itt, így az elmúlt évtizedek alatt sok minden és sok ember köt ehhez a közösséghez.

2019-ben végeztem gyógypedagógiai asszisztensként, majd 2020 márciusában helyezkedtem el Tápiógyörgyén. Egy befogadó, többségi iskolában dolgozhattam, ahol az osztályokban tanuló gyermekek mellett látássérült, tanulásban akadályozott és autizmussal élő gyermekek támogatásában is részt vettem. Az elmúlt évek alatt sok értékes szakmai és emberi tapasztalatra tettem szert. Mindig fontos volt számomra, hogy a gyermekek mellett türelemmel, odafigyeléssel és szeretettel legyek jelen. Úgy érzem, hogy az elmúlt évek tapasztalatai most nagy segítségemre lesznek abban, hogy egy új környezetben is megtaláljam a helyemet. Szeptember 1-jével pedig egy új fejezet kezdődött az életemben: most már itthon szeretném segíteni a pedagógusok munkáját, és tudásommal, tapasztalataimmal hozzájárulni az iskola mindennapjaihoz. Örülök, hogy ezt a munkát a saját közösségemben végezhetem, olyan helyen, amely 29 éve az otthonom.

A tanév eleje tehát csendesebb, de annál fontosabb építkezéssel indult: nemcsak a falak és a terek újultak, hanem egy új közösségi év is kezdetét vette. A kezdetek után már együtt haladunk tovább. Az ősz első hónapja talán kevesebb látványos eseményt hozott, de annál több apró változást és új kezdetet. Egy iskola élete ugyanis nemcsak az ünnepségekről, versenyekről és kirándulásokról szól. Legalább ilyen fontos az a mindennapi munka, amely csendben, napról napra formálja az iskolai közösséget. A megújult környezet, a megszépülő iskola és az új kollégák érkezése mind azt jelzik: közösségünk folyamatosan alakul, fejlődik és épül. A tanév még hosszú út előttünk, sok élmény, kihívás és közös siker vár ránk. Most, hogy az első hetek bizonytalanságai lassan a helyükre kerültek, már magabiztosabban tekinthetünk előre. Együtt, egymásra figyelve folytatjuk tovább azt a munkát, amelynek legfontosabb célja változatlan: hogy gyermekeink számára biztonságos, szeretetteljes és inspiráló iskolai környezetet teremtsünk.

Az oldalt összeállította:
Tóthné Simon Aranka

GÓLYAHÍR

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága. Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Muntyán Mirella
Született: 2026. augusztus 19.
Apa: Muntyán Tamás
Anya: Muntyánné Szabó Mariann
Cím: Arany János u.

Szűcs Alíz
Született: 2026. augusztus 27.
Apa: Szűcs Gergely
Anya: Szőrös Dóra Kata

Fózer Kamilla
Született: 2026. szeptember 28.
Apa: Fózer Ádám
Anya: Fózer-Nedelkovics Nikolett
Cím: Kossuth Lajos u.

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Bemutatjuk községünk fiataljait…

FARKAS IMRE

Egy apró faluban élni azt is jelenti, hogy az ember ritkán marad teljesen ismeretlen. Ismerjük egymást látásból, névről, tudjuk, ki melyik utcában lakik, mivel foglalkozik, és talán azt is, milyen autóval jár. De vajon mennyit tudunk valójában egymás történetéről? Honnan indult a másik, milyen álmokat dédelgetett fiatalon, milyen nehézségeken ment keresztül, és mi minden vezetett ahhoz az élethez, amelyet ma kívülről látunk?

Talán éppen ezért különleges számomra ez a felkérés. Most lehetőségem nyílik arra, hogy ne csupán névként vagy ismerősként köszönjek vissza az újság hasábjairól, hanem egy kicsit közelebb engedjem az olvasót ahhoz az emberhez is, aki a név mögött van.

Farkas Imre vagyok. Ebben a rövid visszatekintésben szeretném megmutatni, honnan indultam, milyen utat jártam be az elmúlt évek során, kik voltak azok, akik mellettem álltak, és hogyan jutottam el oda, ahol ma tartok. Mesélek a családomról, a munkámról, a döntésekről, amelyek meghatározták az életemet, a nehezebb időszakokról és azokról a pillanatokról is, amelyekre ma büszkeséggel tekintek vissza.

Mert talán mindannyiunk története többről szól annál, mint amit első pillantásra látni lehet. Az enyém pedig egy apró faluból indult.

Jászberényben születtem, de az életem és az emlékeim igazán ehhez az apró faluhoz kötnek, amelyben felnőttem. Szerető és gondoskodó családban nevelkedtem, ahol már egészen fiatalon megtapasztalhattam, mit jelent az összetartás, a másikért való felelősségvállalás, és az, hogy az ember a lehetőségeihez mérten mindig igyekezzen valami jót hozzátenni ahhoz a közösséghez, amelynek maga is része.

Szüleim, Imre és Marika talán sokak számára ismerős nevek. Életük jelentős részét nemcsak a családjuknak, hanem a helyi vallási közösség építésének és megerősítésének is szentelték. Gyermekként talán még nem értettem ennek minden jelentőségét, ma azonban már egyre inkább látom és értékelem azt a kitartást, szolgálatot és elkötelezettséget, amit tőlük láttam. Sok mindent, amit ma természetesnek érzek magamban, valójában tőlük hoztam.

A családunkhoz tartozik a nővérem is, aki az egyetemi éveit követően Vácra került, ahol férjével közösen nevelik gyönyörű kislányukat, Annát. Bár az élet bennünket már másfelé sodort, a családi kötelékek mit sem változtak. Talán ez is egyike azoknak a dolgoknak, amelyekre az ember idővel egyre inkább rájön: az otthon nem feltétlenül egyetlen helyet jelent, hanem elsősorban azokat az embereket, akikhez mindig visszatérhet.

A gyerekkoromra ma is nagyon szép és tartalmas időszakként tekintek vissza. Megvolt benne mindaz, amit egy apró falu adni tud: az ismerős utcák, a közösség közelsége, az egyszerű hétköznapok, a közös élmények, az emberek egymásra figyelése, és az az érzés, hogy az ember valóban tudja, honnan jött. Ezek talán apróságoknak tűnnek, mégis olyan emlékeket és alapokat adnak, amelyek hosszú évekkel később is velünk maradnak.

Számomra ez a falu mindig egyfajta biztos pontot jelentett. Egy olyan helyet, ahová jó volt hazatérni, és amely stabil alapot adott ahhoz, hogy később bátrabban induljak el a saját utamon. Itt tanultam meg, hogy az életben nem mindig az a legfontosabb, milyen gyorsan jutunk előre, hanem az is, hogy milyen alapokra építkezünk. Az otthonról hozott értékek – a munka becsülete, a kitartás, a tisztesség, a család iránti felelősség, a mások iránti tisztelet és az, hogy amit elkezdünk, azt próbáljuk a lehető legjobb tudásunk szerint végigvinni – később a döntéseimben és a munkámban is meghatározóvá váltak.

Már egészen fiatalon is sok olyan ember vett körül, aki valamilyen módon formálta a személyiségemet. Az óvodában a pedagógusok, később pedig az iskolában a tanáraim nemcsak tanítottak, hanem neveltek, terelgettek, és sokszor akkor is hittek bennünk, amikor mi magunk még nem feltétlenül láttuk, mire lehetünk képesek. Megtanítottak arra, hogy az akadályokat nem feltétlenül elkerülni kell, hanem szembenézni velük, megoldást keresni, és ha szükséges, újra nekifutni.

Visszatekintve azt gondolom, hogy az ember személyiségét nem egyetlen esemény vagy egyetlen ember formálja. Sokkal inkább azoknak az apró hatásoknak az összessége, amelyeket gyermekkorától kezdve magával visz. Én pedig szerencsésnek érzem magam, hogy olyan családban, olyan emberek között és olyan közösségben nőhettem fel, amelyből volt mit magammal vinnem az életbe.

Talán akkor még nem tudtam, de ezek lettek azok az alapok, amelyekre később az egész életemet építeni kezdtem.

A Mesevár Óvodát követően a Mátyás Király Általános Iskolában folytattam tanulmányaimat, majd a jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumban szereztem meg az érettségit. Ezek az évek már egyre közelebb vittek ahhoz a kérdéshez, amely előbb-utóbb minden fiatal előtt megjelenik: merre induljak tovább, és mit szeretnék kezdeni azzal a lehetőséggel, amit az élet ad?

A középiskolát követően Budapestre kerültem, ahol a Budapesti Gazdasági Egyetemen gazdaságinfor-

matikus képesítést szereztem. Az egyetemi évek egy új világot nyitottak meg előttem. Egy olyan időszak következett, amikor már nemcsak az addig megszerzett tudásomat kellett kamatoztatnom, hanem meg kellett tanulnom önállóan gondolkodni, döntéseket hozni és megtalálni a helyemet egy jóval nagyobb és sokszínűbb világban.

A tanulmányok mellett fontosnak tartottam, hogy az elméleti tudás mellé valódi gyakorlati tapasztalatot is szerezzek. Budapesten a Magyar Telekomnál, majd a hatvani Bosch-nál volt lehetőségem betekintést nyerni a vállalati működés világába. Ezek az időszakok sok olyan tapasztalattal gazdagítottak, amelyek később is meghatározóak maradtak számomra: megtanultam, milyen jelentősége van a pontos munkának, a felelősségvállalásnak, a határidők betartásának, de legfőképpen annak, hogy egy nagyobb feladat elvégzésében mindenkinek megvan a maga szerepe.

A gyakorlat megszerzése után több helyen is kipróbáltam magam, kerestem azt az irányt, amelyben igazán megtalálom a helyem. Utólag visszatekintve ezek a próbálkozások egyáltalán nem voltak felesleges kitérők. Mindegyik munkahely, minden új feladat és minden kihívás hozzátett valamit ahhoz, aki ma vagyok. Voltak időszakok, amikor már azt hittem, megtaláltam a nekem megfelelő utat, majd új lehetőségek miatt ismét váltottam. Ma már úgy gondolom, hogy ez az útkeresés is része volt annak, hogy megismerjem a saját erősségeimet, és rájöjjek, milyen környezetben tudok igazán jól teljesíteni.

Jelenleg egy napelemparkok kivitelezésével foglalkozó vállalatnál dolgozom projektvezetőként. A munkám rendkívül sokrétű, talán éppen ezért szeretem igazán. A projektek teljes körű kivitelezésének lebonyolításáért felelek, ami a tervezéstől és előkészítéstől egészen a helyszíni munkák megszervezéséig és összehangolásáig számos feladatot foglal magában.

A mindennapok része az emberek koordinálása, a munkafolyamatok megszervezése, a szükséges gépek, munkaeszközök és anyagok beszerzése, valamint az, hogy a felmerülő problémákra lehetőleg gyorsan és hatékonyan megtaláljuk a megoldást. Egy-egy projekt mögött rengeteg ember munkája, döntés és előkészítés áll, ezért számomra a projektvezetői munka elsősorban felelősséget jelent. Felelősséget a munkáért, az emberekért, a határidőkért és végső soron azért is, hogy amit közösen elkezdtünk, az rendben elkészüljön.

Ha visszagondolok a Mesevár Óvoda udvaráról, az általános iskolai éveken és a gimnáziumi padokon át egészen a mai munkámig vezető útra, sok minden megváltozott. Egy dolog azonban talán nem: az a kíváncsiság és tenni akarás, ami mindig arra ösztönzött, hogy kipróbáljam magam, tanuljak az új helyzetekből, és lépjek egyet előre.

Azt hiszem, a szakmai utam valójában nem egy előre megírt terv volt, hanem sok apró döntés, lehetőség, siker és tapasztalat egymásutánja. És talán éppen ettől lett igazán az enyém.

Az életben vannak pillanatok, amikor az ember még nem tudja, hogy éppen egy olyan történet első fejezetét írja, amely később mindent megváltoztat. Számomra ilyen pillanat volt 2024 februárja, amikor megismertem Takács Fannit.

Akkor még csak azt tudtam, hogy találkoztam valakivel, akivel különleges érzés együtt lenni. Fanni Jászberényben kozmetikusként dolgozik, és talán egyikünk sem gondolta akkor, hogy az első találkozásból milyen gyorsan és milyen mélyen épül majd fel egy közös élet. A következő időszak számtalan közös élményt, nevetést, utazást, beszélgetést és olyan emléket hozott, amelyek ma már a közös történetünk legszebb fejezetei közé tartoznak.

Nem kellett sok idő ahhoz, hogy egyre biztosabban érezzem: megtaláltam azt az embert, akivel nemcsak a jelenemet, hanem a jövőmet is el tudom képzelni.

A nagy kérdésre végül egy Barcelonában töltött nyaralás alkalmával érkezett meg a válasz. Fanni igent mondott, én pedig talán még soha nem éreztem ennyire biztosan, hogy egyetlen szó mennyi mindent jelenthet. Egy „igen”, amely mögött ott volt két ember közös döntése, egy közös jövő ígérete és egy új élet kezdete.

Ezt követően szerencsénkre – és ebben Fanni hihetetlen talpraesettségének is óriási szerepe volt – még ugyanabban az évben sikerült megszerveznünk a lakodalmunkat. A nagy nap minden várakozásunkat felülmúlta. Nem egyszerűen egy esküvő volt számunkra, hanem egy olyan nap, amelyen együtt ünnepelhettünk azokkal az emberekkel, akik igazán fontosak számunkra. Felejthetetlen emlék lett, amelyre azt hiszem, életünk végéig ugyanazzal a mosollyal fogunk visszagondolni.

A lakodalom után pedig már nemcsak házastársakként, hanem egy közös, régen dédelgetett álom megvalósítására készültünk. Szerettünk volna családot. Szerettünk volna egy olyan otthont és életet teremteni, ahol a szeretet, az összetartás és a biztonság nem csupán szavak, hanem a mindennapok természetes részei.

Aztán szinte észrevétlenül elrepült kilenc hónap. 2026. június 29-én megszületett a fiunk, Barnabás. Azt hiszem, vannak érzések, amelyeket egyszerűen nem lehet igazán szavakkal elmondani. Barnabás érkezése számunkra pontosan ilyen pillanat volt. Ő lett a legnagyobb büszkeségünk, a legnagyobb ajándékunk és egyben annak a közös álomnak a valóra válása, amelyet Fannival együtt olyan régóta dédelgettünk. Egy apró ember, aki egyetlen pillanat alatt teljesen át tudja rendezni az ember gondolatait, és megmutatja, hogy az életben mi az, ami valóban számít.

Amióta apa lettem, talán még tisztábban látom, miért érdemes dolgozni, küzdeni, terveket szőni és újra meg újra előrelépni. A munkában elért eredmények fontosak, a célok fontosak, az ember büszke lehet arra, amit felépít. De mindez egészen más értelmet nyer akkor, amikor van valaki, akiért igazán érdemes hazamenni.

Szeretnék olyan édesapja lenni Bar-

nabásnak, akire egész életében bizalommal és büszkeséggel tud majd felnézni. Szeretném, ha mindig tudná, hogy bármerre is viszi majd az élet, bármit is szeretne elérni, és bármilyen akadály kerül elé, az édesanyjával együtt mindig ott leszünk mellette. Nem azért, hogy helyette járjuk végig az utat, hanem azért, hogy fogjuk a kezét, amikor szüksége van rá, biztassuk, amikor elbizonytalanodik, és örömmel álljunk mellette minden egyes sikerénél.

A legfontosabb dolog, amit szeretnék neki adni, talán nem is egy tárgy vagy egy lehetőség, hanem az a biztos tudat, hogy van egy családja, amely mindig szereti, amelyre mindig számíthat, és ahová az élet bármely pontjáról hazatérhet.

Fanni és Barnabás számomra ma már nem egyszerűen a családom. Ők az életem legfontosabb részei, a biztos pontjaim és egyben a legnagyobb motivációim. Ha valaki megkérdezné, mire vagyok a legbüszkébb abból, amit eddig elértem, valószínűleg nem egy munkát, egy projektet vagy egy sikert neveznék meg. Hanem őket.

Mert végső soron lehet bármilyen nagy célunk, építhetünk bármekkora karriert vagy vállalkozást, az igazi érték számomra mégis az, hogy van egy család, amelyhez tartozom, amely szeret, és amelyért minden nap érdemes egy kicsit jobbá válni.

Ha most visszatekintek mindarra, amit eddig megtettem, azt látom, hogy az élet valójában sok apró lépésből, döntésből, találkozásból, küzdelemből és örömteli pillanatból épül fel. Nem volt minden előre megtervezve, és biztosan lesz még előttem számtalan új kihívás is.

De ma már tudom, hogy bárhová is vezet tovább az utam, vannak dolgok, amelyekből soha nem szeretnék engedni: a család szeretetéből, az otthonról hozott értékekből, a tenni akarásból és abból, hogy mindig legyen miért előre tekintenem.

Hálás vagyok azért, ahonnan elindulhattam, azokért, akik végig mellettem álltak, és legfőképpen azért, hogy ma már nem egyedül nézek a jövő elé.

Köszönöm mindenkinek, aki időt szánt arra, hogy elolvassa ezt a néhány sort, és egy kicsit megismerje azt az embert, aki a név mögött van.

Üdvözlettel, Farkas Imre

VELÜNK TÖRTÉNT...

Drága nagymamánk, Rácz Jánosné Kövér Viktória az idei év szeptember 20-án betöltötte 80. születésnapját, amelyet testvérei és családja körében ünnepeltünk meg.

Nagyon megható érzés volt látni, hogy mindhárman 80. életévükön túl még együtt ünnepelhettek.

Ezúton is kívánunk neki jó egészséget és nagyon sok boldog születésnapot!

Rácz Marianna

GASZTROANGYAL JELENTI...

RECEPTEK ANDITÓL

Tisztelt receptkedvelő Olvasók!

Sok szeretettel köszöntöm Önöket az újság hasábjain keresztül. Visszatérünk a megszokott kerékvágásba, és folytatjuk a szakácsok kedvenc receptjei sorozatot. Répásné Tóth Ildikó családjának az egyik kedvence a **lecsós karaj**.

Alapanyagban nincs hiány náluk, mivel évek óta kiváló minőségű paprikát és paradicsomot termelnek.

A recept hozzávalói:1 kg sertés karaj, fél kg paprika, fél kg paradicsom, sertészsír, 2 db közepes méretű vöröshagyma, liszt. Só, színes paprika, bors, delikát ízlés szerint.

A karajt ujjnyi vastagságúra szeleteljük, majd kiklopfoljuk. Elkészítjük a pörkölt alapot. A vöröshagymát kockára vágjuk, és a zsiradékon megpirítjuk. Amíg a hagyma pirul, addig a paprikát és a paradicsomot felszeleteljük, és a hagymához adjuk. Míg a lecsós alap készül, addig elkészítjük a húst. Egy serpenyőbe zsiradékot melegítünk, és ha elérte a megfelelő hőmérsékletet, a karajszeleteket lisztben megforgatjuk és kisütjük. Ez idő alatt már elkészült a lecsós alapunk. Beleteszszük a fűszereket, a hússzeleteket, és óvatosan elkeverjük.

Vízzel felöntjük addig, hogy a hússzeleteket ellepje. Készre főzzük.

Tálalhatjuk nokedlivel, tésztával, burgonyával.

Én is szoktam készíteni a családomnak, nagyon szeretik. Ajánlom mindenkinek az elkészítését.

Ne feledjék: "Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!"

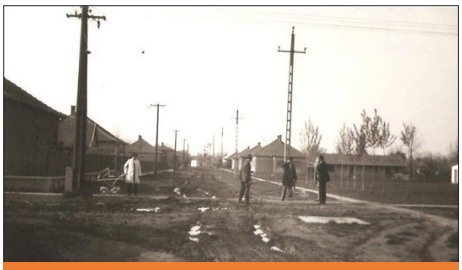
Ráczné Baráth Andrea

Múltidéző

AZ ÁTALAKULÓ TELEPÜLÉS

Jászboldogháza önálóvá válása után fokozatosan alakult ki a település arculata. A tsz-szervezést követően kezdett elnéptelenedni a boldogházi határ. Az ősi földeket már nem a tulajdonosai művelték, eszközeik, állataik, vagyonuk közös tulajdonná vált. Sokan már ebben az időben beköltöztek a községbe. A tanyavilág végleges megszűnéséhez az 1963-as nagy árvíz vezetett, ami rendkívüli károkat okozott. Több mint száz épület összedőlt, nagyon sok súlyosan megrongálódott. A lakosok a községbe költöztek, ahol állami segítséggel új otthonokat teremtettek. Ekkor alakult ki a település mai képe, szabályos településszerkezete, utcahálózata. A lakosok őrizték a hagyományokat, és megőrizték a példás összefogást is, melynek segítségével számos középület épült, változatos sportolási, szórakozási lehetőségek jöttek létre.

A Szegfű utca és Dózsa György utca képe 1973-ban

Az 1950-es években több termelőszövetkezet alakult a faluban, amelyek 1959-ben Aranykalász Termelőszövetkezet néven egyesültek. A legtöbb boldogházi család itt talált munkát, sokan pedig a közeli városokban helyezkedtek el. A fiatalok közül többen elköltöztek a településről. Az 1990-es évektől a tsz átalakulása után a családok egy részének az Aranykalász Termelő és Szolgáltató Szövetkezet ad munkát, és vannak, akik magángazdaságukban családi összefogással dolgoznak. Miután helyben kevés a munkalehetőség, sokan vállalnak munkát a környékbeli városokban, elsősorban Jászberényben és Szolnokon.

1968-ban az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet községünkben létrehozta a Fajtakísérleti Állomást. Jászboldogházán az első ipari létesítmény a Hűtőgépgyár radiátor gyáregysége volt, amit 1970-ben adtak át, és évtizedeken át sok boldogházi család számára biztosított munkalehetőséget.

1962-ben kéttantermes iskola épült, ami hamarosan kicsinek bizonyult, ezért 1970-ben átadták az új hattantermes iskolát. A község művelődési háza 1962-ben nyílt meg, amelyben a könyvtár és a szélesvásznú mozi is helyet kapott.

1996-ban elkészült Jászboldogháza címere és zászlója. Zászlóanya Kispálné Baranyi Aranka

1972-ben átadták a tanácsháza új épületét, és megépült a 75 férőhelyes óvoda. 1966-ban szolgáltatóház épült. 1974-ben a lakosok jelentős társadalmi munkájával gyógyszertár létesült, 1975-ben pedig Takarékszövetkezet épült. 1984-ben korszerűsödött az orvosi rendelő, ami a 2014-es felújítás után korszerű berendezésekkel Egészségházként működik.

1950-ben kezdték meg a villanyhálózat kiépítését a községben. A sportpályát 1960-ban, a postahivatalt 1964-ben adták át. A lakosok társadalmi munkájával 1968-ban készült el a strandfürdő, amit 2010-ben felújítottak, és napjainkban is igen sok látogatót vonz. Közelében 63 fő befogadására alkalmas kemping épült, 2023-ban pedig átadták a Jász Látogatóközpontot.

A Jász Látogatóközpont megnyitása 2023-ban

1995-ben a település bekapcsolódott a telefonhálózatba, s ugyanebben az évben megtörtént a gáz bevezetése is. 2015-ben mentőállomás létesült a községben.

A 2006-ban közös összefogással létrehozott Tájház őrzi a paraszti élet hagyományos eszközeit

Folyamatosan korszerűsödtek a járdák és az utak, jelentős eredmény volt a Jászboldogháza és Jánoshida közötti 3121 jelű út átadása 2013-ban.

Talán a vázlatos felsorolásból is érzékelhető, milyen jelentős utat tett meg településünk az önállóvá válás óta. Jászboldogháza szépen fejlődő jász település, melynek rendezettsége, a szép virágos környezet és a közbiztonság vonzó az ide érkezők számára is. A községben működő civil szervezetek, közösségek sokat tesznek azért, hogy lakói egyre szépülő, fejlődő és otthonos településen élhessenek.

Papp Izabella

KÖNYVTÁRI HÍREK

Kedves Olvasók!

Ilyenkor szeptemberben általában azzal szoktam kezdeni a beszámolót, hogy a csendesebb nyár után milyen jó ismét a gyermekzsivajt hallgatni a gyermekkönyvtárban. Ez részben most sincs másként, hisz a szünet után rengeteg lelkes gyermek látogat meg délutánonként, és élvezik a könyvtár által nyújtott szolgáltatásokat: könyveket olvasgatnak, kölcsönöznek, társasoznak, rajzolgatnak, számítógépeznek, vagy éppen csak beszélgetnek egymással. Idén nagyon sok kis elsős is van, akik közül már sokan beiratkoznak, és bár a betűket még nem ismerik, szívesen viszik haza a könyveket, hogy apával vagy anyával közösen olvassák el őket.

Az iskolás gyerekek nagyon lelkesen járnak a könyvtárba

Ami az idei nyár végén másként alakult, az a csendesebb nyárutóra vonatkozott. Augusztus elején derült ki, hogy szeptembertől az iskola igényt tart az iskola épületében található helyiségekre, így a könyvtárnak költöznie kellett. Praktikus lett volna a gyermek és a felnőtt könyvtár összevonása, de a testület döntése alapján a 2020-ban felújított orvosi rendelő melletti védőnői helyiségekben kapott új otthont az állomány. A több ezer könyv összepakolásában a Jászboldogházi Olvasókör tagjai segítettek, az átköltöztetésben a közfoglalkoztatottak.

Nagy munka volt a több ezer könyv bedobozolása

Hálás vagyok a sok segítségért, mert a nagy melegben nem kis fizikai munka volt az összepakolás! A helyiségek kialakítása és a felpakolás több hetet vett igénybe, de a kicsit tágasabb új helyen ugyanolyan szeretettel várom a régi és új olvasóimat! Látogassanak el a könyvtárba, és fedezzék fel a legújabb bestsellereket vagy akár egy régi kedvencüket a polcokon!

A két könyvtár miatti nagyobb távolság miatt kérem a gyermekkönyvtárba látogató olvasókat, hogy jelezzék nekem messengeren vagy a 06-30/483-6795 telefonszámon, hogy mikor szeretnének jönni, és átmegyek az egyeztetett időpontra!

Szeptember végén találkoztak újra a Jászboldogházi Olvasókör tagjai is. Ezúttal Hetényi Zsuzsanna professzor, műfordító Nyelvek közt a pad alatt című előadásán vehettünk részt a könyvtárban. A beszélgetés során megismerkedhettünk a műfordítás rejtelmeivel, nehézségeivel és szépségeivel Nabokov Pnyin című regényén keresztül.

Az olvasóköri találkozók során egy-egy művet megbeszélve már többször felmerült kérdésként, hogy vajon mennyire befolyásolja egy idegen nyelvű könyv magyar élvezeti értékét a fordító személye. Erre most megkaptuk a választ: nagyon.

Köszönjük a professzor asszonynak, hogy ellátogatott hozzánk, és Berkó-Fejes Györgyinek, hogy megszervezte a találkozót! A professzor asszony családja Szászberekről származott, így délután kiegészítő programként Györgyivel és egy helyi történésszel ellátogattak a településre, és felfedezték a családhoz kötődő helyszíneket is!

Október elején az Országos Könyvtári Napok keretein belül több program is megvalósul a könyvtárban, ahová szeretettel várok mindenkit! Találkozzunk a könyvtárban!

Szemes-Csecselics Hajnalka

Hetényi Zsuzsanna műfordító és az olvasókör tagjai

KÖNYVTÁRI NYITVATARTÁS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek
10:00-12:10		10:00-12:10		10:00-12:10
12:30-14:00	12:30-17:00	12:30-14:00	12:30-17:00	12:30-14:00

Elérhetőség: konyvtar@jaszboldoghaza.hu Szemes-Csecselics Hajnalka: 06-30/483-6795

Boldogházán itthon

Két különböző hivatás, egy közös otthon…

Két éve él községünkben az a fiatal pár, akiknek történetében két egészen különböző hivatás találkozik. Viktória tüdőgyógyászként nap mint nap emberek gyógyításával, segítésével foglalkozik, Attila pedig édesapjával együtt dolgozik a családi asztalosműhelyben, ahol a két kezük munkájával készülnek értékes, maradandó dolgok.

A mozgalmas munkanapok után azonban ugyanaz az otthon várja őket: Boldogháza. Két év talán még nem hosszú idő, de már elegendő ahhoz, hogy egy új hely ne csupán lakóhely, hanem lassan valódi otthon is legyen. Különösen akkor, ha az ember megtalálja benne mindazt, ami számára fontos: a nyugalmat, a közösséget, a természet közelségét és persze a négylábú kedvenceket is, hiszen a kutyák mindkettőjük szívéhez közel állnak.

Herczeg Attilával és párjával, dr. Nagy Viktóriával beszélgettem Május 1. utcai otthonukban, ahol nagyon kedvesen fogadtak.

Mióta éltek Boldogházán, és mi vezetett benneteket ide?

Attila: Novemberben lesz két éve, hogy már életvitelszerűen itt élünk a Május 1. utcában, de már előtte is több módon kapcsolódtunk a faluhoz. Édesanyám, Menkó Zsuzsi innen származik, és a keresztszüleim, Menkó Margit és Lázár Jóska is itt élnek. Már régóta jártunk ide, kezdetben főleg ünnepek, rendezvények alkalmával, majd miután a szüleim átköltöztek ide Újszászról hat éve, onnantól természetesen még gyakrabban. Amikor eldöntöttük, hogy már saját fészket szeretnénk alapítani, akkor nem volt kérdés, hogy Jászboldogháza is az esélyes befutók között van, és végül a sors is úgy alakította, hogy itt találtuk meg azt a helyet, ahol el tudtuk képzelni a közös jövőnket.

Mi fogott meg benneteket először a községben?

Viki: Ami elsőként szembetűnő, hogy mennyire rendezett és kellemes a környezet az egész faluban. Bárhova néz az ember, lát valamilyen kedves táblát, virágos kertet, emlékművet. Ahogy már említettük, még nem is laktunk itt, amikor már részt vettünk az itteni rendezvényeken, és minden alkalommal azt tapasztaltuk, hogy a kis közösség ellenére színvonalas, érdekes programokat lehet itt találni, az itt lakók kedvesek, befogadóak és közvetlenek. A mai világban igazán üdítő ilyet tapasztalni.

Miért éppen itt képzeltétek el az otthonotokat?

Attila: A már előbbiekben említettek miatt kétségtelenül vonzó az itteni barátságos környezet, valamint a szülők közelsége is természetesen szempont volt. Rajtuk keresztül pedig már tapasztaltuk azt, hogy Jászboldogháza olyan hely, ahol az ember biztonságban tudhatja a családját, itt egy összetartó közösség vigyáz egymásra. Családalapítás előtt ez volt a legfontosabb szempont számunkra.

Két év elteltével hogyan látjátok: beváltotta a hozzá fűzött reményeket Boldogháza?

Viki: Abszolút. Itt élve is ugyanazokat tapasztaljuk, mint korábban csak látogatóként. Ha elmegyünk bevásárolni vagy az ebédért, vagy csak szimplán biciklizünk egy kört, nincs olyan alkalom, hogy ne szólítana meg valaki, lenne pár kedves szava, vagy érdeklődne a hogylétünk felől.

Meséljetek magatokról!

Attila: 35 éves vagyok, gyermekkoromat Újszászon töltöttem, és itt jártam gimnáziumba is.

Ezt követően Budapesten végeztem had- és biztonságtechnikai mérnökként. Szüleim végig mellettem álltak, és támogattak az utamon. Már gyerekként is megmutatkozott elmondásuk szerint a fő érdeklődési köröm, mivel szerettem szétszerelni, megnézni, hogy mi a mozgatórugója egy-egy játéknak, nem sok minden volt biztonságban tőlem. Édesanyámtól számos olyan tanácsot, útmutatót kaptam, amik segítettek abban, hogy talpraesett férfivá váljak, és elérjem a céljaimat. Édesapám, Oláh Béla, asztalosmester, aki mellett nagyon hamar megszerettem a faipari munkákat, és az egyetem után végül mellé szegődtem. Mostanra pedig együtt visszük az asztalos üzemet, ami szintén költözött velünk ide Jászboldogházára Újszászról.

Szabadidőmben hódolok még a biztonságtechnikának is, ezt a területet sem engedtem el teljesen. Emellett pedig fő szenvedélyeim még a motorozás és a gitározás.

Viki: 32 éves vagyok, Szolnokon születtem és nőttem fel. Egyetemi tanulmányaimat Debrecenben végeztem az Általános Orvostudományi Karon. 2019 óta dolgozom a szolnoki Hetényi Géza Kórházban, jelenleg már tüdőgyógyász szakorvosként a Pulmonológia osztályon. Édesanyám szintén az egészségügyben dolgozik, bármikor és bármiben számíthattam rá, neki és a kiváló tanáraimnak köszönhető, hogy végül ezt a nehéz, de mellette gyönyörű szakmát választottam. Édesapám is mindig mellettem állt, neki is nagy szerepe volt a boldogházi életünk elindításában is, ő villanyszerelőként segített a családi fészek kialakításában. Szabadidőmben én

olvasni, a kutyáinkkal játszani és kirándulni szeretek a legjobban, számomra ezek jelentik a kikapcsolódást.

Attilával már régebbről is ismertük egymást, de 2014-ben kezdődött a kapcsolatunk, amikor én csak elsőéves voltam még az egyetemen, neki pedig már közeledett az államvizsgája.

Miután sikeresen átvészeltük ezt közösen, és támogattuk egymást a sok vizsgával és távkapcsolati nehézségekkel járó kezdeti időszakban, az ezt követő évek már igazából teljes harmóniában teltek, és nem volt kérdés, hogy közösen szeretnénk építeni a jövőnket.

Milyen egy átlagos napotok? A munkátok nagyon különböző, mégis hogyan tudjátok összehangolni?

Attila: Mire én munkába indulok az asztalos üzembe, addigra Viki már Szolnokon a kórházban vizitel, így ő kel fel szinte mindig hamarabb. A reggeleink így külön telnek. Én a reggeli kötelező kávé és a kutyák etetése, itatása és egy kis velük való játék után az egész napom az üzemben töltöm a gyártással, vagy épületen mérünk fel vagy építünk be édesapámmal.

Viki: Délután viszont jó esetben, ha éppen nem kell valami miatt túlórázni, vagy nem vagyok ügyeletes, akkor én érek haza hamarabb, és nem sokkal később befut Attila is, így a késő délutáni órákat és az estét már együtt töltjük: közösen vacsorázunk, a kutyákkal játszunk az udvaron, esetleg elmegyünk velük egy rövidebb sétára, és este pedig beszélgetünk, együtt sorozatozunk, pihenünk.

Mi az, amit különösen szerettek a falusi életben?

Attila: A biztonságos, barátságos, csendes környezetet, és hogy mindenki ismer mindenkit, vigyázunk egymásra.

Viki: A gondozott, virágos területeket, és hogy bármikor el lehet menni nyugodtan sétálni, pár perc alatt már kint vagyunk csak az alföldi síkság által körülvéve.

Van már olyan hely, program vagy akár egy-egy kedves szomszéd, amihez különösen kötődtök?

Attila: A Jász Világtalálkozó idén kiemelkedően jól telt nekünk: az asztalos üzemmel ki is állítottunk a Tájházban, a Magyar Banda koncerten igazán felszabadultan tudtunk szórakozni, és az egész esemény rendkívül színvonalas és változatos volt. Nagyon hálásak vagyunk, hogy lehetőséget kaptunk az üzemünk bemutatására egy ilyen volumenű program keretein belül.

Viki: Igazából a teljes közvetlen szomszédságot ki tudnánk emelni. Mindannyiuktól kaptunk már segítséget, kedves szavakat vagy éppen pár finom falatot kóstolónak. Számomra az egyik legmeghatározóbb élmény a tavalyi vihar utáni események voltak: a vihar levonultával az utcából teljesen spontán összefogó férfiak kérdés nélkül rakták helyre sorban a tetőket azoknál a szomszédoknál is, akik éppen itthon sem voltak. Engem, aki előtte városban éltem egy lakótelepen, ez kifejezetten meghatott.

Tüdőgyógyászként dolgozol. Miért éppen ezt a szakterületet választottad? Mi az, amit a legjobban szeretsz benne?

Viki: Az egyetem végén már tudtam, hogy mindenképpen belgyógyászati irányú szakterületen szeretnék dolgozni, majd a COVID időszak alatt kerültem közelebbi kapcsolatba a tüdőgyógyászattal. Az ottani osztályvezető főorvosnővel sokat dolgoztunk együtt, megfogott a szakmai elhivatottsága és tudása, az aktuális járványhelyzetben pedig megismertem ennek a területnek a nehézségeit és szépségeit, így a COVID osztályon eltöltött egy év után már a tüdőgyógyászaton folytattam a munkát. Szeretem, hogy az alapvető belgyógyászati szemlélet mellett több manuális beavatkozási lehetőséggel is tudunk a betegeken segíteni, és egy jól fejlődő szakterületen dolgozunk. A hazai tüdőgyógyász közösség is kiemelkedő, véleményem szerint, számos szakmai, továbbképzési lehetőség van.

Mennyire tudod a munkád nehézségeit a munkahelyen hagyni, amikor belépsz az ajtón?

Viki: Szerintem ez minden egészségügyben dolgozónak nagyon nehéz. Én teljesen sosem tudtam egy egy nehéz napot elengedni egyből, ahogy hazaértem. Ha meg éppen egy bonyolultabb esetről van szó, akkor otthon is keresem a megoldást vagy információkat a szakirodalomban. Úgyhogy ebben nem én vagyok a legjobb, ez bizonyos szempontból, szakmai oldalról előnyös, más oldalról pedig hátránya is van természetesen.

Az asztalosműhely családi vállalkozás. Milyen együtt dolgozni az édesapáddal?

Attila: Szerencsére nálunk ez sosem jelentett gondot. Kezdetektől fogva nagyon jól tudunk együtt dolgozni, éppen jól egészítjük ki egymást: apa a hagyományos módszerekben verhetetlen, rengeteget tudok tanulni tőle, én pedig a vállalkozásba a korszerűbb, modern szemléletet tudtam behozni, és pont ettől működik jól az egész.

Mit jelent számodra, hogy egy olyan szakmát folytatsz, amelyben a kezed munkájának kézzelfogható eredménye van?

Attila: Nincs annál jobb érzés, mint a kész termék előtt állni. Úgy gondolom, hogy akkor mondhatom azt, hogy jól dolgoztam, ha magam is szívesen látnám a saját házamban az elkészült ajtót vagy ablakot, és igyekszem minden munkafolyamatnál erre gondolni, hogy minél jobb eredményt adjak ki a kezeim közül.

Van olyan bútor vagy tárgy, amelyre különösen büszke vagy?

Attila: Az egyik legkiemelkedőbb munkánk szerintem a közelmúltból a szolnoki Baross úton egy ügyvédi irodába beépített hatalmas, jellegmegőrző, hagyományos díszítésű, elektromosan nyitható, fehér bejárati ajtó. Erre nagyon büszkék vagyunk, itt nagyon jól tudtuk ötvözni édesapámmal a hagyományos és modern megoldási technikákat és olyan központi helyen van, ahol sokan találkoznak a munkánk gyümölcsével.

A gyógyítás és az asztalosmunka nagyon különböző területek. Van valami, amit úgy érzitek, közösen adnak nektek?

Viki: Igazából nemcsak nekem, hanem Attila munkájának is fontos része az emberekkel való kommunikáció. Ha nagyon is más környezetben, de talán ez a közös pont és sokszor a legnehezebb része is a munkánknak mindkettőnk esetében.

Szoktatok egymás munkájáról mesélni, érdeklődni? Van, amit átvettetek egymás szemléletéből?

Attila: Igen, megosztjuk egymással a pozitív és negatív élményeinket is, mindkettőnket érdekel a másik szakterülete. Vikin keresztül alapvető egészségügyi kérdésekben is otthon vagyok, ami az asztalosüzemben és építkezésen is jól jön egy-egy kisebb sérülésnél. Nem beszélve arról, hogy még régebben nekem mondta fel vizsga előtt a tételeket.

Viki: Tanulunk egymástól folyamatosan, néha meglepődöm, hogy bizonyos szerszámokat, építési technikákat én is ismerek, bizonyos logisztikai kérdésekben is tudok az Attilától hallottakból meríteni.

Úgy tudom, mindketten nagyon szeretitek a kutyákat. Honnan ered ez a szeretet?

Attila: Nekünk mindig volt kutyánk már Újszászon is. Nem volt kérdés, hogy szeretnék majd sajátot.

Viki: Imádom az állatokat, mindig is kutyás voltam lélekben, de ezt sajnos egy lakótelepi lakásban nem igazán lehetett megvalósítani. A kertes háznak és a falusi életnek számomra az egyik legjobb része, hogy végre lehetnek házikedvenceink.

Mit adnak nektek a kutyák a mindennapokban?

Attila: Akinek van kutyája, tudja, hogy mennyire lehet ragaszkodni hozzájuk, és milyen hálás teremtések. Mindkettőnknek kikapcsolódás a velük való játék, séta. Pumukli az ötéves keverék kutyusunk, Csoki pedig az egyéves, fajtatiszta mudink, számunkra ők is családtagok.

Mindketten külön egyéniségek, imádjuk őket. Megnyugtatnak minket, és közös kapcsolódási pontot is jelent a róluk való gondoskodás.

Két év után mikor érzitek leginkább azt, hogy már nem „új lakók", hanem boldogháziak vagytok?

Viki: Talán amikor már személyesen érdeklődnek arról, hogy mi újság a kórházban, vagy kérdezik reggel, amikor hazafelé tartok, hogy most éppen ügyeletből jöttem-e haza. Attilát már jóval többen ismerik, mint engem, a szülein keresztül is, napközben többet mozog a faluban, és már több helyen dolgozott is. Őt már azért bennfentesként köszöntik a legtöbb helyen, de azért egyre jobban engem is, főleg a közös vonatos élmények miatt.

Mi az, amit az itt élő emberekben a legjobban értékeltek?

Attila: Az összetartó közösséget, a nyitottságot és az odafigyelést. Tudjuk, hogy bármikor szívesen segítenek egy csomag átvételében vagy akár a nagy nyári melegben, ha mi nem vagyunk itthon, akkor figyelnek a kutyáinkra is, visznek nekik vizet, és mi is bármikor megtennénk ezt nekik. Igazi kincs, hogy kölcsönösen lehet egymásra számítani.

Ha valaki most gondolkodna azon, hogy Boldogházára költözzön, mit mondanátok neki?

Viki: Ne habozzon. Ez a csend, biztonság és barátságos környezet megéri. Minden, ami igazán fontos, elérhető helyben is, ezeken felül pedig több nagyobb város is könnyen elérhető vonattal vagy autóval.

Mit jelent számotokra az, hogy „Boldogházán itthon"?

Attila: Munka vagy egy nyaralás után is az a legjobb érzés, amikor az ember átlépi a saját portája kapuját, a kutyák rohannak elé boldogan üdvözölni, és végre azt érzed, hogy hazaértél.

„Itthon" – ahol összeérnek az élet fontos dolgai. A történetük is azt mutatja, hogy az otthon nem feltétlenül ott van, ahol az ember született, hanem ott, ahol idővel megtalálja a helyét. Ahol jó hazatérni egy hosszú munkanap után, ahol ismerőssé válnak az utcák, az emberek, a mindennapok, és ahol az ember már nem vendégnek, hanem a közösség részének érzi magát. Két eltérő hivatás – két különböző világ, mégis egy közös élet, közös otthon és közös döntés amellett, hogy Boldogházán képzelik el a mindennapjaikat. Kívánjuk, hogy az itt töltött évek során egyre több szép emlék, ismeretség és élmény erősítse bennük azt az érzést, amely ennek a rovatnak is a legfontosabb üzenete: jó érzés Boldogházán itthon lenni.

Kedves Viki és Attila! Köszönöm szépen a beszélgetést!

Tóthné Simon Aranka

AHOGYAN MI LÁTJUK...

HOLLÓKŐ

„Amilyen jó menni, ugyanolyan jó jönni is. És minél messzebbre megy az ember, visszafelé jövet annál nagyobb lesz a hazája.”

(Rockenbauer Pál)

Hollókő, hollókői húsvét, népviselet, locsolkodás, népszokások. Általában ezek a szókapcsolatok szorosan összefonódtak ezzel a palóc faluval kapcsolatban, amely önállóan szerepel az UNESCO világörökség listáján.

Húsvét tájékán zsúfoltságra számíthatunk, ezért kiváló alkalom az őszi időszak, amikor sokkal csendesebb, nyugodtabb, és így osztja meg velünk szépségeit, különös hangulatát. Nincs tolongás, nincs külön belépő a faluba, és parkoló is akad bőségesen. Az sem baj, ha esik az eső, hiszen nem nagyok a távolságok. Élő falu, hiszen az épületek egy része lakott, de bejárhatjuk az kézműves műhelyeket, apró múzeumokat egyaránt.

Macskakővel borított utcái hívogatóan simulnak az ember talpa alá. Érdemes bekukkantani a házakba, mind másfajta kincset rejt. Kapaszkodjunk fel a hollókői várhoz, és a megkapó panoráma látványa bőségesen kárpótolja fáradságunkat. Kanyarítsuk lépteinket az Isten tenyere kilátó felé is, korlátozás nélkül éjjel-nappal látogatható, üljünk le, és engedjük, hogy körbeöleljen minket a Cserhát hegység nyugalma.

Ne hagyjuk ki a helyi sajtműhely kínálatát, a választék bűnösen gazdag. A cégérnek ellentmondva a sajtokon kívül joghurtok, házi szörpök is garantáltan leveszik a lábáról a látogatót. Számomra a fenyőrügy szörp íze volt különleges. Ugyancsak feledhetetlen gasztronómiai pillanatokat biztosít a Kalácsos pékség, ahol szintén hagyományos módszerrel készítik a finomságokat. A hívogató illatokat már messziről lehet érezni. Különleges a káposztalevélen sült palóc kenyér, de akár egy kiflivel, kaláccsal, pogácsával vagy rétessel a kezünkben is nyugodtan telepedjünk le a pékség udvarára, és muskátlik között őszi napsütésben élvezzük az ízeket.

Felgyorsult világunkban, amikor egymást érik a technikai újdonságok, tanulságos, ha teszünk itt egy sétát, és visszanézünk az időben, különösen ilyen kellemes, szívet-lelket melengető környezetben.

Ilonka Tünde

MAGYARORSZÁG LEGSZEBB KONYHAKERTJEI 2026 ORSZÁGOS VERSENY HELYI EREDMÉNYEI

Önkormányzatunk idén is részt vesz az országos versenyben immár ötödik évben. Öt kategóriában 10 kert indult. A helyi versenyt 3 fős zsűri: Berczeli Ildikó, Fózer Balázs és Szűcs Gergely szemlézte és bírálta el. A verseny helyi koordinátora Szemes-Csecselics Hajnalka.

A nyertes kertek rövid bemutatása:

Közösségi kert I. helyezett:
Mesevár Óvoda és Bölcsőde

Gondozott kisméretű zöldséges kert és két tőke szőlő, cél, hogy a gyermekek megismerjék, honnan és hogyan kerül a konyhára, illetve az asztalra az ételek alapanyaga és a gyümölcs. Óriási élmény számukra a megtermett zöldségek és a szőlő kóstolása. Gratulálunk!

Normál kert I. helyezett:
Babinyecz János

Különlegesen sok fajta csemege szőlő, szakszerűen kiépített kordonnal és csepegtető öntöző rendszerrel ellátva az egész kert, a szőlőkordonon címkék tájékoztatnak a fajtáról. Gyönyörű és egészséges

fürtöket láthattunk, sőt kóstolhattunk. A látvány lenyűgözött bennünket, egyik zsűritagunkat, Balázs bácsit úgy kellett megszólítani, hogy induljunk tovább, nem akart betelni a szőlőlugassal. A másik csoda volt a paradicsomok látványa. Gratulálunk!

Zárt kert (zöldséges) I. helyezett: Buzáné Gugi Bettina (megerősítő díj)

Nagyméretű kert sokféle zöldséggel, a terület maximális kihasználásával. Náluk nemcsak másodvetés van, hanem harmad vetés is, ők még augusztusban palántákat nevelnek. Látható a kert szeretete és a szorgalom, amivel gondozzák. Vegyszereket nem használnak. Kiemelendő a többfajta nagyon szép és egészséges batáta vagy édesburgonya állomány. Gratulálunk!

Mini kert I. helyezett: Palyáné Bazsó Anita

Sokfajta egzotikus növény, saját szükségletre termelt zöldségek, kertészkedik az egész család. Gratulálunk!

A versenyben részt vettek még: Kétyi Mónika, Fodor József, Durucz Andrea, Bazsó József, Joó-Kovács Balázs, Mizsei Csépke Ibolya.

A kategóriák első helyezettjei felterjesztésre kerülnek az országos versenybe, annak zsűrijéhez.

A helyi verseny díjait Jászboldogháza Önkormányzata és a Tápiószelei Biodiverzitás és Génmegőrzési Központ, valamint Durucz Tibor és családja biztosította.

A zsűri tagjai és a verseny koordinátora, gratulálunk a nyerteseknek további eredményes kertészkedést és jó egészséget kívánunk a verseny minden résztvevőjének.

Szűcs Gergely

A KERTBARÁT KÖR JÁSZBERÉNYBEN

A Jász Kertbarát Klub meghívására augusztus 1-jén egy 14 fős csapattal Jászjákóhalmára utaztunk.

Elsőként Mizsei Erzsébet kertjét látogattuk meg, aki a nagy meleg ellenére sok finomságot készített nekünk. Házi kolbászos falatkákkal, kávéval és sütivel vendégelt meg minket.

Egy kis hűsölés után ugyancsak Jákóhalmán megnéztük a helyi mesterségek házát. A kiállításon megismerkedhettünk az asztalosok, valamint a cipészek legfontosabb munkaeszközeivel. Megnéztük a munkafolyamatokat, azt hogy milyen bútorokat, lábbeliket készítettek milyen gépekkel, eszközökkel. A program után Jászberénybe, a Vasas horgásztóhoz buszoztunk. Ott a klub tagjai már vártak ránk, és egy finom sertéspörköltet készítettek nekünk. A hőségben mindenkinek jólestek a hűsítő italok, a sütemények és a friss dinnye. Nagyon jó hangulatú, vidám találkozó volt, ezúton is köszönjük a meghívást! Szeretném megköszönni az önkormányzatnak, hogy kisbuszokkal segítették az utazásunkat.

Köszönöm a helyi kertbarát kör tagjainak hogy ismét együtt lehettünk.

Berczeli Ildikó

HATÁRSZEMLE

A júliusi újságban azt írtam, hogy a talajmunkákkal várjuk a csapadékot, reméljük, hogy nemsokára megérkezik az eső. Sajnos eltelt három hónap, de jelentősebb csapadék azóta sem hullott, így a helyzet semmivel nem jobb, a talajok ugyanolyan szárazak vagy talán még szárazabbak. Közben eljött az őszi vetések ideje. A gazdák próbálnak magágyat készíteni, ami egyre komolyabb kihívást jelent a csontszáraz földben. Hatalmas porfelhő jelzi egy-egy gép munkáját a határban. A reménytelen helyzet ellenére az emberek végzik a soron következő munkákat, vetik az őszi árpát és az őszi búzát, közben egymást kérdezik, hogy van-e értelme a munkájuknak. Tudják, hogy ha nem érkezik nagyobb mennyiségű csapadék, akkor feleslegesen dolgoznak, ami bizony már elkeserítő helyzetet vetít előre. Kanyarodjunk vissza az elmúlt hetek, hónapok eseményeire. A betakarítások sokkal előbb elkezdődtek a megszokottnál, a kukorica nagyrésze silózásra került, amit pedig meghagytak szemesnek, már azt is learatták. A szemeskukorica hektáronkénti termése 2 és 15 mázsa között alakult általában. A napraforgó betakarítása is befejeződött nagyon rövid idő alatt. A mennyiség itt is alul múlt minden rekordot. Hektáronként 12-16 mázsa körül volt a termés. *(Tudom, hogy a mértékegységet tonnában kell megadni, de ezek az alacsony értékek tonnában szinte nem kifejezhetőek).*

A logika szerint, ha valamiből kevés terem, akkor a felvásárlási ár emelkedik, ami legalább részben kompenzálja a kieső jövedelmet. Sajnos elmondhatjuk, hogy a mai világban már a logika sem így működik, az árak a termés mennyiségétől szinte függetlenül kerülnek megállapításra. Közben az üzemanyag árak egyre emelkednek, ami tovább rontja a jövedelmezőséget. A meglévő állatállomány takarmányozása is komoly nehézségek elé állítja az állattartókat. Szálastakarmányból is a megszokott mennyiség töredéke termett, úgy szénából is, mint lucernából. A tömegtakarmányt adó kukoricasilóból is jóval kevesebb lett betakarítva, arról már nem is beszélve, hogy a siló beltartalma is messze elmarad a normától, amit a kukoricaszemek hiánya okoz. Az aszály mértéke idén már elérte azt a szintet, hogy a kukoricától sokkal szívósabb és aszálytűrőbb takarmánycirok sem nőtt meg. A cirkot pedig az aszálytól előre menekülő szarvasmarhatartók éppen a kieső kukorica pótlására iktatták a vetésforgóba, de sajnos ez csak kis részben javított a helyzeten. Ha netán vásárolni kell takarmányt, azt szinte megfizethetetlen áron lehet, ha egyáltalán valahol elérhető. Ebben az ágazatban sem működik a logika, mert sem a tej, sem a hízómarha, sőt a sertés felvásárlási ára sem tükrözi a kialakult nehézségek miatti többletköltségeket.

Sajnálom, hogy csak a nehézségekről tudtam beszámolni, de a tények, azok nem engednek mást, ha a valós helyzetről akarok néhány dolgot megosztani az olvasókkal.

Ezek után mi mást kívánhatok az olvasók nevében is, mint további kitartást a gazdálkodóknak!

2026. szeptember 27.

Szűcs Gergely

A POCKOK RÉME A BOLDOGHÁZI PUSZTÁKON

A kék vércse (Falco vespertinus) ritka, fokozottan védett ragadozó madarunk.

Más madarak, például vetési varjak vagy szarkák elhagyott fészkeiben neveli 3-5 fiókáját. A gerle méretű kék vércsék keresik egymás társaságát, májustól augusztusig költőtelepeken költenek, és ha nincs elérhető varjúfészek, a természetvédők által telepített műfészekben is megtelepszenek. Nálunk csak nyári vendég, az év hűvösebb felét Afrika déli részén tölti. A mezőgazdaság sokat köszönhet neki, pocok és rovarpusztításával rengeteg hasznot hajt, de még a galambokat sem bántja ez a parányi légi vadász.

A boldogházi pusztában mindig is költöttek kék vércsék. Manapság 50 pár körül mozog az állományuk, ami a Jászságban egyedülálló! A tápiói rész nagy gyepterületein kihelyezett műfészkekben érzik a legjobban magukat. Nem mindig itt költöttek, a múlt század kilencvenes éveiből adataink vannak, hogy a Papp-tanyán megtelepedett több száz páros varjútelep adott otthont nekik. A fákat azonban az ezredfordulót követően kivágták alóluk, a védett madaraknak költözniük kellett. A varjak ezután több helyen próbálkoztak, a vércsék követték őket, de nem találtak zavartalan fészkelő helyet. Végül a varjak elköltöztek, míg a vércsék a 2003-2007 között fokozatosan kialakított műfészek-telepeken leltek otthonra.

A vércsék fontos szerepet töltenek be a pusztai élet körforgásában. Táplálékuk lefedi a legtöbb olyan apró állatfajt, mely a tavaszi bőség idején megújuló növényvilágon szaporodik fel. A nagyobb termetű sáskákat és szöcskéket, a rajzó cserebogarakat és a mezei pockokat olyan mennyiségben szállítják ilyenkor a fiókáiknak, hogy azok hatszor akkorára nőnek a fészekben alig 4 hét alatt. A vércsék több százezerrel csökkentik a mezőgazdaság kártevőinek számát évente. Nem minden kultúrában képesek azonban hatékonyan vadászni. A nyár elején magas, záródott napraforgóban vagy kukoricában még a levegőből sem veszik észre a prédát, ezeket az év nagy részében elkerülik. A legjobban a természetes gyepeket és a növényvédőszermentesen termesztett kalászosokat kedvelik. Ezek gyérebb részeken vagy a legeltetett foltokon sokszor láthatóak, ahogy a széllel szemben lebegve (szaknyelven szitálva) lesik a zsákmányt, és hirtelen lecsapva ragadják meg azokat. Kaszáláskor és aratáskor aztán terülj-terülj asztalkámmá válik a határ. Ilyenkor a vércsék mellett gólyák, varjak, ölyvek mind összegyűlnek, hogy a könnyen elérhető zsákmányból lakmározzanak.

Az elmúlt években számtalan vércse esett a júniusi viharok áldozatául a boldogházi határban. A kiszáradóban lévő nyárfasorokat kidöntő viharok maguk alá temették a fészkeket. A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME) munkatársai mentették a sérült vagy otthon nélkül maradt állatokat. Újabb fészkeket helyeztek ki a Csíkosban, de lehetetlen pótolni a fészkelési lehetőséget a fátlan pusztában. Merthogy fát kevesen telepítettek az elmúlt évtizedekben. Pedig a szél és porfogó mezővédő erdősávok és a tanyahelyekben megtelepedő párolgást segítő facsoportok a puszta élet fontos elemei. Bűn olyannyira kizsigerelni a környezetünket, hogy nem gondoskodunk az állatok búvóhelyeiről, vagy hogy minden egyes természetes élőhelyfoltot művelésbe vonunk!

Ha valakinek van olyan tanyahelye, művelésből kivett vagy rosszul termő kisebb területe - elsősorban a határ tápiói részén- ahol természetvédelmi céllal fatelepítést végezhetnénk, az keresse meg a polgármesteri hivatalt az együttműködés érdekében! Szeretnénk, ha Jászboldogháza megtartaná vezető szerepét a jászsági kékvércseállomány megőrzésében!

Dr. Palatitz Péter
programkoordinátor MME

KERTBARÁTOKNAK

Októberben a kert őszi színekkel búcsúztatja a nyári pompát. Ha szép az idő, jó a szabadban lenni – a kertész persze sosem pihen, szinte mindig talál tennivalót.

A virágoskertben az évelőágyásokat most kell rendbe tennünk. Ha van felesleges növényünk, akár el is ajándékozhatjuk; biztosan lenne a faluban olyan, aki örülne pár új sarjnak vagy tőnek. A tavasszal virágzó hagymás növényeket ilyenkor kell elduggatnunk. A hagymák ideális ültetési ideje akkor jön el, amikor a talaj hőmérséklete már két hete 12 °C körül alakul. Ha túl meleg a föld, előfordulhat, hogy tavasszal nem fognak virágozni, ugyanis a fejlődésükhöz rendkívül fontos a hideghatás.

November a gyümölcsfák és cserjék ültetésének fő szezonja. A fák kiválasztásakor figyeljünk arra, hogy a kertünk klímájához és talaj típusához illő fajtát válasszunk. Boldogházán a legtöbb helyen kötött, agyagos a talaj, amit az almafajták közül a Golden visel el a legjobban. A meggyfák közül a Csengődi a legjobb fajta, mivel ellenálló a moníliával szemben, és az agyagos talajt is jól bírja. Az új ültetések során a növények gyökérfejlődését elősegíthetjük, ha az ültetőgödörbe mikorrhiza gombaport teszünk, ez ugyanis javítja a tápanyag- és vízfelvételt.

A már meglévő gyümölcsfák talaját is fontos rendbe tennünk, hiszen ez közvetlenül kihat a fa következő évi fejlődésére. Új, egyre népszerűbb módszer a víz megtartására, ha a gyümölcsfa köré nagyobb tányért készítünk, amelyet szerves anyaggal és mulccsal töltünk fel. A törzs közvetlen környékét hagyjuk ki, nehogy berothadjon a mulcs. A talaj így sokkal jobban megőrzi a nedvességet, ami óriási segítség a növénynek az aszályos időszakokban.

A zöldségeskert már lassan kiürül. Ha van fóliasátrunk, és maradt petrezselyem- vagy spenótmagunk, vessük el, de akár cserépben is nevelhetjük őket. Szeptembertől november végéig duggathatjuk szabadföldbe a fokhagymát, erre a célra a 'Makói őszi' fajta a legkiválóbb. November 19-én, Erzsébet-napkor „tél alá" elvethetjük a borsót is. A legalkalmasabb fajta erre a Debreceni sötétzöld, illetve a Rajnai törpe. A talajt a tavaszi vetéshez hasonlóan készítsük elő, vessük el a magokat, majd takarjuk le őket fűnyesedékkel vagy falevéllel. Érdemes kipróbálni ezt a módszert, mert így tavasszal sokkal hamarabb lesz friss borsónk.

Sokan vannak, akik még hagyományosan ássák a kertjüket. Ha az ősz folyamán megtörténik a talaj felásása, a téli csapadék könnyebben bejut a földbe, a hantok és rögök pedig szépen szétesnek a fagyok hatására.

Késő ősszel fontos feladat a kert rendbetétele. Használjunk komposztálót, hiszen szinte minden növényi hulladékot rá lehet tenni. Jó ha tudjuk, hogy 5 °C alatt a bomlási folyamat leáll, ezért a téli időszakban érdemes a halmot egy régi szőnyeggel vagy kartonpapírral letakarni, hogy bent tartsuk a meleget. Nagyon fontos, hogy minél több vizet megőrizzünk a kertben, ezért gyűjtsük a csapadékot télen is! Ugyanakkor ne feledkezzünk meg a kerti csapok víztelenítéséről sem, hiszen a slagokban és locsolókban könnyen belefagyhat a megmaradt víz.

A fagyvédelem szintén lényeges: mulcsozással, a föld felkupacolásával (például a rózsák esetében) sokat tehetünk a növények védelmében. A lehullott levélhalom számos hasznos élőlénynek nyújt menedéket a hidegben, gondoljunk rájuk is! Száraz, fagymentes időben a gyümölcsfákat, az örökzöldeket és a hagymásokat locsolnunk is kell.

Ha marad időnk, érdemes a kerti szerszámokat is rendbe rakni. A fém részeket tisztítsuk meg, olajozzuk és élezzük meg, a hűvös estéken pedig már el is készíthetjük a jövő évi kerti tervet.

Ne feledkezzünk meg a madarakról sem, hiszen ők ilyenkor már nehezen találnak eleséget. Legjobban a napraforgót, a kölest, a diót és a gyümölcsöket kedvelik. A táplálék mellett rendkívül fontos, hogy friss ivóvizet is biztosítsunk a kertek apró lakóinak.

A téli időszakra minden kertbarátnak jó pihenést és feltöltődést kívánok!

Berczeli Ildikó

AGRÁRVILÁG

HÍREK A NAGYVILÁGBÓL

Így lesz az ukrán csirkéből uniós baromfi termék

Szlovákia egyre fontosabb feldolgozó és kereskedelmi központjává válik az európai baromfi piacnak. Ebben meghatározó szerepe van az ukrán csirkehúsnak. Az amerikai mezőgazdasági minisztérium szerint az Ukrajnából az Európai Unióba érkező csirkehús jelentős hányada szlovák feldolgozókba kerül, ahonnan feldolgozott baromfi termékként jut tovább más uniós országokba, köztük Magyarországra is. A statisztika szerint 2025-ben mintegy 200 ezer tonna csirkehús érkezett Ukrajnából az EU-ba, 2026 első öt hónapjában pedig már 97 ezer tonna érkezett, ami 13,6 % növekedést jelent. Ukrajna az EU egyik legnagyobb külső beszállítója. Szlovákia 40 ezer tonnát dolgoz fel évente, amiből 10 ezer tonnát saját részre értékesít, a fennmaradó részt pedig további EU-országokban.

Jogi értelemben az ukrán baromfihús attól, hogy Szlovákiában darabolják és csomagolják, még nem válik EU eredetűvé. Azonban, ha további feldolgozáson esik át a hús, akkor előáll az a helyzet, hogy EU vagy szlovák eredetű címkével hozzák forgalomba. Igaz, hogy az uniós szabályok szerint az eredeti származási országot jelölni kellene a csomagoláson, de ez általában elmarad. A feldolgozott baromfi termékeken már nem látható olyan jelölés, hogy ukrán alapanyagból készült. Hírek szerint keletre tolódik Európa baromfi piaca, Ukrajna tovább növeli a nyomást az EU baromfihús piacára. Ukrajna piaci térnyerését csupán a háború miatti szállítási nehézségek korlátozzák. Az ukrán élelmiszeripari termékek növekvő jelenléte egyre inkább felszínre hozza a tisztességes verseny kérdését. Míg az európai országok termelőinek szigorú környezetvédelmi és állatjóléti szabályokat kell alkalmazni, addig az ukrán versenytársaikon ezen szabályok jelentős részét nem kérik számon. További hatalmas előnyt jelent számukra, hogy a legnagyobb ukrán baromfiipari óriásvállalat több száz millió eurónyi EU-s fejlesztési hitelt kapott.

Forrás: HÍRSTART.hu

Szűcs Gergely

ÚJ SZÉPSÉGSZALON NYITJA MEG KAPUIT JÁSZBOLDOGHÁZÁN

A tervezett nyitás időpontja: 2026. október 5.

Örömmel adunk hírt arról, hogy hamarosan egy új szépségápolási szolgáltatással gazdagodik településünk. Megnyitja kapuit az Adri Szépség Stúdió, amelynek célja, hogy kellemes, barátságos környezetben nyújtson lehetőséget a szépülésre és a feltöltődésre.

A stúdióban Bakó Adrienn szeretettel várja mindazokat, akik szeretnének egy kis időt szánni önmagukra, megszépülni és kikapcsolódni.

Az Adri Szépség Stúdióban az alábbi szolgáltatások közül választhatnak a vendégek:

- **Pedikűr**
- **Gél lakk**
- **Masszázs**
- **Arckezelés**

A kínálat ráadásul **tavasztól új szolgáltatásokkal is bővül**: ekkortól **manikűr és műkörömépítés** is elérhető lesz a stúdióban.

A stúdió szeretne egy olyan hely lenni, ahová jó érzés betérni, ahol mindenki egy kicsit kikapcsolódhat, és ahonnan megszépülve, feltöltődve térhet haza.

És egy kis kedvezménnyel is készülök!

Hamarosan elérhetőek lesznek a **20%-os kedvezményre jogosító kártyák**, amelyekkel még kellemesebbé szeretném tenni a nálam igénybe vett szolgáltatásokat.

Időpontfoglalás:

- Telefonon: 06 70/395-9951
- A Facebook-oldalamon keresztül is lehetőség lesz időpontot foglalni.

Helyszín: Jászboldogháza, Szolgáltató Ház – a fodrász melletti helyiség

Sok szeretettel várom minden kedves régi és leendő vendégemet!
Adri Szépség Stúdió – egy kis idő csak Önmagának.

Köszönetnyilvánítás

„Elment tőlünk, mint lenyugvó Nap,
de emléke szívünkben örökre megmarad."

Ezúton is szeretnénk kifejezni őszinte köszönetünket mindazoknak, akik édesanyám, nagymamánk

Besenyi Istvánné

temetésén részt vettek, jelenlétükkel osztoztak a család gyászában. Köszönjük a virágokat és az együttérző szavakat.

dr. Pap Béláné
és családja

Búcsúzunk

Bán Sándor Károlyné sz: Varga Mária (1935—2026)
Ficzere Józsefné sz: Barna Terézia (1944—2026)
Bató Zoltán (1977—2026)
Besenyi Istvánné sz: Baráth Mária (1932—2026)
Rácz János Ferenc (1955—2026)
Kis Zoltánné sz: Nagy Mária (1945—2026)

Házasságkötés:

Kerekes Réka Ildikó – Mucza Dávid
2026. 08. 07.

Boldogházi **HÍREK**

ISSN 2061-5817
(Nyomtatott)

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné
Szerkesztő:
Papp Izabella

Készült:
Polgármesteri Hivatal Jászboldogháza

Tervező szerkesztő:
Babinyecz János
Kiadó:
Községi Önkormányzat
Felelős kiadó:
Koczáné dr. Fehérváry Mária

80 ÉVES JÁSZBOLDOGHÁZA

A termelőszövetkezetek létrejötte, majd az 1963-as nagy árvíz átalakította a község képét, településszerkezetét. Megszűnt a hatalmas tanyavilág, lakói a községbe költöztek. A korábbi összefogás azonban továbbra is jellemezte a lakosokat. Önzetlen munkájukkal jelentős mértékben járultak hozzá a község máig meghatározó középületeinek építéséhez, a település mai képének kialakulásához.

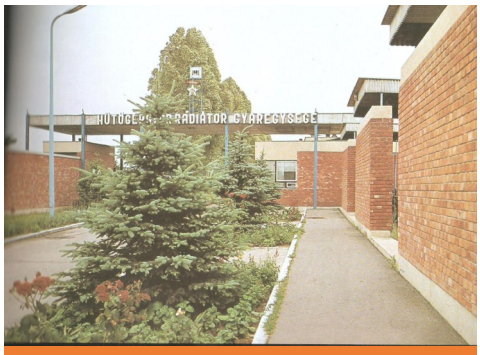
Tápiói határ az 1963-as árvíz idején

Árvízi emlékhely

Az Aranykalász Tsz irodaháza

A Radiátor Gyáregység bejárata

Az 1966-ban épült Szolgáltatóház napjainkban

A Takarékszövetkezet 1975-ben épült

A község gyógyszertára - 1974

A gázláng ünnepélyes meggyújtása - 1995

Az 1970-ben épült általános iskola napjainkban

Augusztus 20.

A nyugdíjas egyesület Jászalsószentgyörgyön

Autómentes nap

Bringás reggeli

Foglalkozás a Biztonságos Óvoda Programban

Tápiói búcsú

BOLDOGBT találkozó

Idősek napja